UCHWAŁA NR III/43/2015
RADY GMINY STĘŻYCA

z dnia 3 marca 2015 r.

w sprawie uchwalenia zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stężyca

Na podstawie art. 12 ust 1 w związku z art.27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 199) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 594 ze zm.) RADA GMINY STĘŻYCA uchwala, co następuje:

§ 1. Zmienia się Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stężyca, stanowiące załącznik do Uchwały Nr XXXV/355/2005 Rady Gminy Stężyca z dnia 21 czerwca 2005 r. we fragmentach oznaczonych kolorem czerwonym i podkreśleniem w załączniku nr 1 – tekście Studium i w granicach oznaczonych na załączniku nr 2 – rysunku Studium.

§ 2. 1. Integralną częścią niniejszej uchwały są załączniki:

1) załącznik nr 1 – tekst Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca ze zmianą części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca,
2) załącznik nr 2 – rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca ze zmianą części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca, Kierunki polityki przestrzennej w skali 1:25 000,
3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Stężyca

Stefan Literski

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr III/43/2015
Rady Gminy Stężyca
z dnia 3 marca 2015 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STĘŻYCA

ZMIANA CZĘŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STĘŻYCA

TEKST
(załącznik nr 1 do uchwały Rady Gminy)

SPORZĄDZAJĄCY: WÓJT GMINY STĘŻYCA

Opracowanie:
wrzesień 2004 r. – czerwiec 2005 r.
Przedsiębiorstwo inwestycyjne „PROKART" sp. z o. o, Kartuzy, Rynek 4

Opracowanie zmiany:
CKK Architekci Biuro Projektowe s.c., ul. Świętojańska 87/14, 81-389 Gdynia

SPIS TRESCI

A. Wstęp

1. Zespół autorski,
2. Uchwała o podjęciu prac nad „Studium" – zmianą,
3. Podstawa prawna,
4. Materiały wyjściowe:
   - 4.1. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
   - 4.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca uchwalone w 2002 r.
   - 4.3. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 11/98 z dnia03.09.1998 r..
   - 4.4. Wytyczne z planów wyższego rzędu oraz wnioski do „Studium" nadesłane przez organy administracji państwowej w związku z przystąpieniem do zmiany studium,
   - 4.5. Ustalenia aktualnie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i zmian planu gminy z 1992 r.
   - 4.6. Ustalenia Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego.
   - 4.7. Ustalenia Strategii Zrównoważonego Rozwoju Gminy Stężyca.
   - 4.8. Wnioski Urzędu Gminy w Stężycy, mieszkańców gminy oraz właścicieli i użytkowników działek,
   - 4.9. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

B. Uwarunkowania rozwoju i zagospodarowania przestrzennego.

Wprowadzenie.

I. Uwarunkowania zewnętrzne

1. Położenie gminy.
2. Powiązania transportowe.
3. Stan środowiska przyrodniczego.
4. Stan środowiska kulturowego.
5. Uwarunkowania wynikające z realizacji programu wojewódzkiego.

II. Uwarunkowania wewnętrzne

1. wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
2. wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
3. wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
4. wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zbytków oraz dóbr kultury współczesnej,
5. wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia,
6. wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
7. wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
8. wynikające z e stanu prawnego gruntów,
9. wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
10. wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,

11. wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
12. wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
13. wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno– ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
14. wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

C. Kierunki polityki przestrzennej.

1. kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
2. kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.
3. obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
4. obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5. kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
6. obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
7. obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
8. obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży 2000 m2 oraz obszary przestrzeni publicznej;
9. obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
10. kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
11. obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
12. obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
13. obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. O ochronie byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);
14. obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
15. granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
16. ustalenia związane z realizacją wniosków do „Studium”.

D. Dokumentacja „Studium”

Cześć opisowa:

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca

Zmiana części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca:

- Uwarunkowania rozwoju i zagospodarowania przestrzennego.
- Kierunki polityki przestrzennej.

Część graficzna:

- Kierunki polityki przestrzennej
  Zmiana części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca – rys. w skali 1 : 25000,
- Kierunki – chronione elementy środowiska przyrodniczego – rys. w skali 1 : 25000,
- Kierunki – chronione elementy środowiska kulturowego – rys. w skali 1 : 25000,
- Kierunki – układ komunikacyjny – rys. w skali 1 : 25000,
- Kierunki – infrastruktura techniczna – rys. w skali 1 : 25000,

Dokumenty formalno-prawne.

A. WSTĘP

1. Zespół autorski.

1.1. RADA PROGRAMOWA STUDIUM – URZĄD GMINY STĘŻYCA

- Tomasz Brzoskowski – Przewodniczący Rady Programowej
- Ewa Borzestowska – prace i zatrudnienie
- Maria Cybula – oświata i kultura
- Wojciech Cybula – mieszkalnictwo, energetyka
- Stanisław Dudek – rekreacja, ochrona środowiska
- Urszula Węsierska – podatki
- Bernadeta Hinca – komunikacja
- Sabina Kobiela – demografia
- Elżbieta Plichta – gospodarka nieruchomościami
- Jacek Romiński – infrastruktura techniczna
- Marlena Sikorska – finanse
- Marian Skrzypkowski – infrastruktura techniczna
- Tadeusz Tryk – infrastruktura techniczna
- Eugeniusz Zalewski – zagospodarowanie i planowanie przestrzenne
- Mirosława Zdrojewska – referat budownictwa

1.2. PRZEDSIĘBIORSTWO INWESTYCYJNE „PROKART" Sp. Z o.o. KARTUZY

- mgr inż. arch. Maria Kowalska – zagadnienia programowo przestrzenne
  G 141/2002 od 23.11,2002 r.
- mgr inż. arch. Hanna Gorlikowska – zagadnienia programowo przestrzenne
- mgr inż. arch. Maria Dąbrowska – zagadnienia programowo przestrzenne
- mgr Bogusław Grechuta – środowisko przyrodnicze

Do projektu Studium przyjęto materiały przekazane przez Urząd Gminy Stężyca:

- kierunki rozwoju infrastruktury technicznej gminy Stężyca, autorzy: mgr inż. Ryszard Musiał, mgr inż. Janusz Pasternak,
- archeologiczne studium kulturowe gminy Stężyca opracowane przez Zespół Muzeum Archeologicznego w Gdańsku,
- stan i kierunki ochrony środowiska przyrodniczego, autor: mgr Bogusław Grechuta
- stan i kierunki ochrony środowiska kulturowego, autor: mgr inż. arch. Joanna Kawałko

1.3. ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY CZĘŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STĘŻYCA

- mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska, – główny projektant
  wpis na listę członków Północnej Okręgowej Izby Urbanistów nr G-155/2003
- mgr inż. arch. Anna Król – projektant
- mgr inż. Sława Sempińska – projektant
- mgr Arkadiusz Świder – środowisko przyrodnicze

1.4. ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY CZĘŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STĘŻYCA-2013ROK

-mgr inż. arch. Alicja Czechowska-Wysoczyńska – główny projektant
Wpis na listę członków Północnej Okręgowej Izby Urbanistów nr G-031/2002
- mgr Szymon Świtajski - środowisko przyrodnicze

1.5. ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY CZĘŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STĘŻYCA -2015r.

- mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska, – główny projektant
  wpis na listę członków Północnej Okręgowej Izby Urbanistów nr G-155/2003
- mgr inż. arch. Anna Król – projektant
- mgr Arkadiusz Świder – środowisko przyrodnicze

2. Uchwała o podjęciu prac nad zmianą „Studium”.

Uchwała Rady Gminy Stężyca Nr XII/141/2012 z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca.

3. Podstawa do opracowania aktualizacji studium

3.1. Podstawa prawna.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.).
Rozdział 2, art. 9 i 10; art. 32 i 33.

3.2. Podstawa merytoryczna.

Ustalenia zawarte w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca, przyjętym uchwałą Rady Gminy Stężyca nr XXXV/355/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zakładają utworzenie użytku ekologicznego na terenie torfowiska na południe od Zrębowa. W związku z tym, że Rada Gminy nie planuje utworzenia użytku ekologicznego, weryfikuje się zapisy i oznaczenia studium.
Niektóre podstawy prawne wymienione w Studium są nieaktualne, jednak ze względu na to, że obecna zmiana Studium dotyczy jedynie jego fragmentu, Studium zostało zaktualizowane w zakresie zagadnień, które dotyczą obszaru w granicach zmiany Studium.

4. Materiały wyjściowe.

4.1. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 z dnia 3 września 1998 r., w sprawie zatwierdzenia Planu ochrony „Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.

4.2. Wytyczne z planów wyższego rzędu oraz wnioski do „Studium":

4.2.1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, (uchwała Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. oraz uchwała nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.);

4.2.2. Wnioski: Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku, Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach.

4.3. Ustalenia aktualnie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowana przestrzennego i zmian planu gminy opracowanych zgodnie z Ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym.

4.4. Strategia rozwoju województwa pomorskiego (uchwała Nr 271/XXI/2000 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 3 lipca 2000 r. oraz uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 roku w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020).

4.5. Strategia Rozwoju Gminy Stężyca (uchwała Nr XLIV/530/2002 Rady Gminy Stężyca z dnia 28 czerwca 2002 r.).

4.6. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca uchwalone w 2002 r. oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca uchwalone w 2005 r.

4.7. Wnioski Urzędu Gminy w Stężycy, mieszkańców gminy oraz właścicieli i użytkowników działek.

4.8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880.).

4.9. Projekt aktualizacji Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (wg stanu na lipiec 2004 r.).

4.10. Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 54/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

4.11. Uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

B. UWARUNKOWANIA ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA RZESTRZENNEGO

WPROWADZENIE.

Obowiązek opracowania „Studium" wynika z Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.). Zawartość i tryb sporządzania „Studium" ustala art. 9 ww. ustawy.

1. Art. 9. 1. W celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanego dalej "studium"
2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem.
3. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy.
4. Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.
5. Studium nie jest aktem prawa miejscowego.

Art. 10.1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia ;
6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy;
8) stanu prawnego gruntów;
9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
11) występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
15) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

I. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE.

1. Położenie gminy.

Gmina Stężyca położona jest w środkowej części województwa pomorskiego w powiecie Kartuskim. Sąsiaduje z gminami: Kartuzy, Chmielno, Somonino, Kościerzyna, Sulęczyno i Sierakowice. Znajduje się w obrębie wielofunkcyjnej strefy pojeziernej o charakterze rolno-leśno-turystycznym, z preferencjami dla rolnictwa ekologicznego oraz wiodącymi funkcjami turystyki krajoznawczej i kwalifikowanej. Większa część obszaru gminy położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i otuliny.

2. Powiązania transportowe.

Przez obszar gminy Stężyca przechodzi sieć dróg o znaczeniu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym, które zapewniają powiązania gminy z gminami przyległymi i organizują ruch wewnętrzny. Droga krajowa nr 20 relacji Trójmiasto – Kościerzyna przebiega na peryferiach. Podstawowy układ drogowy tworzą drogi wojewódzkie nr 214 relacji Kościerzyna – Lębork i nr 228 relacji Bytów – Kartuzy ze wspólnym skrzyżowaniem w Kulkowej Hucie.

3. Stan środowiska przyrodniczego.

Obszary najbardziej cenne przyrodniczo i krajobrazowe znajdują się w granicach Parku Krajobrazowego i jego otuliny. W ramach Planu Ochrony Parku wyznaczono zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, rezerwaty oraz pomniki przyrody. Obszary prawnie chronione zajmują w gminie powierzchnię 7793,4 ha, co stanowi 48,7% powierzchni gminy.

Teren gminy Stężyca, za wyjątkiem części zachodniej należącej do systemu rzeki Wierzyca, znajduje się w zlewni rzeki Raduni zasilającej ujęcie wody powierzchniowej „Straszyn";

4. Stan środowiska kulturowego.

Obszary zawierające obiekty i zespoły o wartościach kulturowych oraz stanowiska archeologiczne są zgrupowane głównie w granicach Parku Krajobrazowego. Zachowały się elementy średniowiecznej struktury osadniczej: grodziska, lokacyjne układy osad i wsi folwarcznych oraz trakty komunikacyjne.

O historii budownictwa regionalnego świadczą zabytki: obiekty sakralne, chaty oraz obiekty małej architektury /kapliczki i krzyże przydrożne/.

5. Uwarunkowania wynikające z realizacji programu wojewódzkiego.

Część gminy znajduje się w zlewni rzeki Raduni zasilającej ujęcie wody powierzchniowej „Straszyn". Obszar gminy położony w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego znajduje się w zasięgu strefy planowanej restrukturyzacji turystyki, w obszarze wymagającym rozbudowy i rewitalizacji infrastruktury technicznej ze względu na duże obciążenie turystyczne. W planie zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego obszar ten określony jest jako wymagający szczególnej polityki proturystycznej, wskazany do rozwoju turystyki krajoznawczej i kwalifikowanej.

Podstawowy układ drogowy tworzą drogi wojewódzkie nr 214 relacji Kościerzyna – Lębork i nr 228 relacji Bytów – Kartuzy oraz droga krajowa nr 20 relacji Trójmiasto – Kościerzyna. Przez teren gminy przebiega linia kolejowa Gdynia – Maksymilianowo ze stacją w Gołubiu i przystankiem w Krzesznej. Projektowane są fragmenty międzyregionalnych i regionalnych tras rowerowych.

Przez teren gminy Stężyca przebiega linia napowietrzna 110kV kierunku Kościerzyna – Sierakowice oraz linia napowietrzna 220kV kierunku Leśno – Żydowo. Planuje się gazyfikację gminy poprzez doprowadzenie od strony Kościerzyny gazociągu wysokiego ciśnienia ze stacją redukcyjno-pomiarową pierwszego stopnia w sąsiedztwie Stężycy.

II. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE. /wg Art. 10. Pkt. 1/

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenów.

Sieć osadniczą gminy tworzą ośrodki wiejskie, w tym miejscowość Stężyca – ośrodek gminny, który w hierarchii sieci osadniczej województwa należy do ośrodków gminnych wyposażonych w usługi ponadgminne. Ośrodki usługowe wspomagające to: Gołubie, Szymbark i Kamienica Szlachecka.

Budownictwo mieszkaniowe na obszarze gminy cechuje duże rozproszenie. Na 160 km^2 powierzchni gminy rozmieszczonych jest aż 58 miejscowości w 18-tu sołectwach, przy czym 36 miejscowości i przysiółków liczy mniej niż 100 mieszkańców.

Urządzenia obsługi ludności w gminie Stężyca skupione są głównie we wsi gminnej oraz we wsiach będących ośrodkami wspomagającymi: Gołubiu, Kamienicy Szlacheckiej i Szymbarku. W pozostałych wsiach występują pojedyncze urządzenia elementarne, głównie obiekty oświaty i handlu. Obecnie nie prezentują właściwych standardów, niemniej ich ilość można określić jako wystarczającą.

Istniejące w Stężycy jako głównym ośrodku obsługującym gminę obiekty usługowe zarówno o charakterze komercyjnym jak i publicznym rozproszone są na dużym obszarze i nie tworzą zwartego terenu mogącego pretendować do rangi centrum. Teren opracowania położony jest w strefie pojeziernej, w której występują różne formy turystyki: ośrodki wczasowe, budownictwo letniskowe i agroturystyka.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.

We wsi gminnej Stężyca oraz w innych wsiach, gdzie zachowało się pierwotne rozplanowanie przestrzenne, występuje ład przestrzenny. Nowopowstała zabudowa tworzy się wzdłuż historycznych ciągów komunikacyjnych.
Jednak atrakcyjność gminy powoduje masowy napływ turystów zwłaszcza w okresie sezonu letniego. Wzrasta zapotrzebowanie na budowę letnisk indywidualnych, przez co powiększają się istniejące i powstają nowe zespoły, zwłaszcza w oderwaniu od istniejącej zabudowy wiejskiej. Zjawisko to powoduje destrukcję krajobrazu kulturowego. Powstają formy osadnicze obce tradycyjnym formom wsi kaszubskich. Tworzą się nowe zespoły zabudowy niejednokrotnie liczniejsze niż wsie rdzenne, zanikają tradycyjne formy budownictwa zarówno w formie architektonicznej jak i w materiale. Powstają domy – wille, o kubaturze i gabarycie znacznie przewyższającym istniejącą zabudowę, rezygnujące z tradycyjnego materiału: kamienia, cegły, drewna i konstrukcji szkieletowej.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

3.1. Wprowadzenie.

Gmina Stężyca jest położona w środkowej części województwa pomorskiego, w powiecie kartuskim. Gminę zamieszkuje 7.5 tyś. osób. Zajmuje powierzchnię 16 032 ha graniczącą z gminami: Sulęczyno, Sierakowice, Chmielne, Kartuzy, Somonino i Kościerzyna. Południowa granica gminy jest jednocześnie, według nowego podziału administracyjnego kraju, granicą między powiatem kartuskim i kościerskim. Gmina podzielona jest na 17 obrębów wiejskich: Stężyca, Borucino, Czaple, Gapowo, Gołubie, Kamienica Szlachecka, Klukowa Huta, Łączyno, Łosienice, Niesiołowice, Nowa Wieś Kartuska, Potuły, Pierszczewo, Sikorzyno, Szymbark, Zgorzałe i Żuromino. Ośrodkiem administracyjnym gminy jest Stężyca.
Funkcjami wiodącymi w lokalnej gospodarce gminy jest rolnictwo i gospodarka leśna, a ostatnio coraz lepiej rozwijająca się turystyka, w tym agroturystyka.
Pod względem fizyczno-geograficznym gmina Stężyca leży na Pojezierzu Kaszubskim w granicach trzech mniejszych jednostek (submezoregionów): Centralnych Wysoczyzn i Wzgórz Nadjeziornych, Równiny Klukowsko-Kłobuczyńskiej oraz Pagórów Sierakowickich. Ponad 60% obszaru gminy wchodzi w skład Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Starsze podłoże geologiczne, podczwartorzędowe, w postaci osadów trzeciorzędowych zalega na zmiennej głębokości 100 – 200 m. Cały więc nadkład reprezentują utwory czwartorzędowe, głównie plejstoceńskie – gliny zwałowe, żwiry, piaski oraz iły pochodzenia lodowcowego i wodnolodowcowego. Największą powierzchnię zajmują piaski sandrowe zalegające wzdłuż rynny raduńsko-ostrzyckiej. Natomiast glina zwałowa zalega płatami na wschód od jeziora Raduńskiego Górnego i na zachód od niego oraz na zachód od Jeziora Ostrzyckiego. Utwory holoceńskie zajmują niewielkie powierzchnie w dnach rynien i w zagłębieniach bezodpływowych. Są to piaski, namuły, torfy i kreda jeziorna.

Pod względem geomorfologicznym obszar gminy został ukształtowany głównie przez procesy rzeźbotwórcze związane z ostatnim zlodowaceniem północnopolskim, a tylko częściowo w wyniku procesów, które miały miejsce po ustąpieniu lądolodu i odbywają się obecnie. Skrajne wysokości terenu mieszczą się w granicach od 160,1 m n.p.m. (poziom lustra wody Jeziora Ostrzyckiego) do 328,6 m n.p.m. (Wzniesienie Wieżyca). Deniwelacje terenu zajętego przez gminę są więc bardzo duże i wynoszą aż 168,5 m. Są to najwyższe wartości w obrębie Pojezierzy Południowobałtyckich.

Największą powierzchnię gminy zajmują równiny sandrowe rozciągające się po obu stronach jeziora Raduńskiego Górnego i wokół jezior Stężyckiego, Patulskiego i Lubowisko. Zalegają one na wysokości od około 200 m n.p.m. na północy do nieco ponad 160 m n.p.m. na południu. W środkowej części gmin, w trzech płatach występuje morena denna falista lub pagórkowata (dwa między jeziorem Ostrzyckim i Raduńskim Górnym i jeden w okolicach Klukowej Huty). Zalega ona na wysokości od 200 do 220 m n.p.m. Najlepiej wykształcone pagóry moreny czołowej znajdują się w paśmie Wzgórz Szymbarskich, we wschodniej części gminy, gdzie ich wysokości względne w stosunku do najwyżej zalegającej moreny dennej przekraczają 60 m. Rzucone nierównomiernie pagórki moreny czołowej spotyka się też w północno-zachodniej części gminy. Zarówno na powierzchni sandrów, jak i w obrębie moren dennych i czołowych występują liczne zagłębienia po wytopionych bryłach lodu lodowcowego tak zwane wytopiska. Cechą charakterystyczną w morfologii terenu gminy są rynny polodowcowe przebiegające dwoma ciągami z północnego wschodu na południowy zachód (rynna raduńsko-stężycka i rynna ostrzycko-lubowiska) połączone trzecią rynną wzdłuż linii Ostrzyce – Czapielski Młyn. Połączenie trzeciej z poprzednio wymienionymi miało miejsce na poziomie wysokiego sandru, a więc we wczesnej fazie odpływu wód roztopowych lądolodu. Rynny te są, prócz okolic Stężycy, głęboko wcięte (20 – 60 m) w stosunku do otaczającej powierzchni. W dnach rynien znajdują się wydłużonego kształtu jeziora i rozdzielające je progi.

Rozległe płaty sandrów zbudowane z materiału żwirowo-piaszczystego, stanowią cenne zasoby kruszywa naturalnego. W gminie znajdują się cztery ich udokumentowane złoża, w tym dwa eksploatowane („Przymuszewo”, „Łęczyno”) i dwa nieeksploatowane („Gapowo – Żuromino”, „Borucino”). Eksploatowane niegdyś złoże wyrobiskowe okolic Stężycy zostało umiejętnie zrekultywowane.

3.2. Gleby.

Gleby gminy Stężyca wytworzone zostały na piaskach i żwirach wodnolodowcowej akumulacji i na glinach zwałowych. Największe powierzchnie zajmują gleby bielicowe i rdzawe o niskiej zawartości próchnicy, silnie zakwaszone. Są one łatwo przepuszczalne i przez to wysuszone. Na płatach moreny dennej powstały gleby brunatne, bogate w glino krzemy i zawierające znaczne ilości węglanu wapna. Obszary moren czołowych we Wzgórzach Szymbarskich charakteryzują się dużą zmiennością gleb bielicowych i pseudobrunatnych i ze względu na duże deniwelacje terenu całkowicie porośnięte lasami. Najmniejsze powierzchnie w gminie zajmują gleby torfowe i mułowo-torfowe wytworzone w obniżeniach terenu, najczęściej bezodpływowych.
Pod względem rolniczego użytkowania w gminie Stężyca przeważają gleby słabe i bardzo słabe V– VI klasy bonitacyjnej. Są one zaliczane do żytniego słabego i żytniego bardzo słabego kompleksu przydatności rolniczej. Występowanie gleb lepszej jakości wiąże się jedynie z zaleganiem płatów moreny dennej, gdzie skałą macierzystą jest glina zwałowa. Zalicza się je do kompleksu żytniego dobrego i bardzo dobrego. Większość słabych gleb gminy nadaje się wyłącznie pod zalesienie.

3.3. Klimat.

Klimat gminy Stężyca jest charakterystyczny dla szczytowej części Krainy Pojezierza Pomorskiego. Brak stacji klimatycznej na tym obszarze uniemożliwia szczegółową analizę w sensie mezoklimatycznym. Trzeba oprzeć się na danych ze stacji Kartuzy. Ogólnie można jednak stwierdzić, że wspomniana wyżej kraina klimatyczna jest stosunkowo chłodna i obfitująca w opady atmosferyczne. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 6,5°C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (16,5°C), a najchłodniejszym – styczeń ze średnią temperaturą – 3,4°C. Średnio w roku notuje się 133 dni z przymrozkiem (wrzesień – maj). Wiatry wieją najczęściej z kierunku południowo-zachodniego i południowo-wschodniego. Duża jest liczba dni pochmurnych, z mgłą i pokrywą śnieżną, a roczna suma opadów atmosferycznych wynosi 630 mm z maksimum w lipcu (98 mm).
Duże zróżnicowanie stosunków wysokościowych, znaczna zmienność podłoża i sposobu użytkowania terenu powoduje, że można w granicach gminy wyróżnić następujące rodzaje klimatu lokalnego: klimat obniżeń zajętych przez jeziora, klimat obniżeń podmokłych, klimat piaszczystych obszarów sandrowych, klimat wysoczyzn morenowych i klimat wzgórz morenowych. W tym ostatnim wypadku dodatkowym elementem różnicującym jest pokrycie terenu szatą roślinną.

3.4. Wody powierzchniowe.

Wody powierzchniowe gminy Stężyca są obfite. W ich skład wchodzą cieki, jeziora i mokradła. Sieć rzeczna wykształciła się tu na obszarze wododziałowym. Stąd centralna i południowa część gminy należy do dorzecza Raduni, część południowo-wschodnia do dorzecza Wierzycy, część północno-zachodnia do dorzecza Słupi, a część południowo-zachodnia do dorzecza Wdy. Największy obszar odwadnia Radunia, której źródła znajdują się na południowej granicy gminy, na południe od Jeziora Stężyckiego. Jej bieg i bieg dopływów jest ściśle uzależniony od polodowcowej rzeźby terenu, od polodowcowych rynien i znajdujących się w nich jeziorach. Przepływają one

Id: 5441004F-A04E-47D6-A705-DC9408BF0CAD. Podpisany

przez nie w sposób inwersyjny, to znaczy odwrotnie w stosunku do kierunku odpływu dawnych wód fluwioglacjalnych, które płynęły przecież na południe, a nie na północ. Radunia na terenie gminy, to zaledwie trzy krótkie odcinki cieku: górny źródliskowy i dwa międzyjeziorne pomiędzy jeziorem Stężyckim a Raduńskim Górnym i między Raduńskim Górnym i Dolnym. Podobny bieg mają jej dopływy. Pozostałe cieki, jak Sucha i Czysta Woda reprezentują jedynie krótkie górne odcinki we wspomnianych dorzeczach Słupi i Wdy. Cały północno-zachodni obszar gminy jest bezodpływowy z licznymi bezodpływowymi zagłębieniami, często wypełnionymi wodą.
Drugim najważniejszym elementem hydrograficznym gminy są jeziora. Są to w większości jeziora rynnowe, a ich geneza jest złożona, bo w ich formowaniu się znaczny udział miały również bryły martwego lodu lodowcowego. Do jezior rynnowych należą: Stężyckie, Raduńskie Górne i Dolne (na granicy gminy), Lubowisko, Patulskie, Dąbrowskie, Ostrzyckie, Bukrzyno Duże i Małe oraz Zamkowisko Duże i Małe. W rynnie znajdują się również małe jeziora Glinno i Szewinko w zlewni Borucinki. Największe (poza Raduńskim Dolnym) jest Raduńskie Górne (387,2 ha). Jezioro to jest też najgłębsze (43 m). Pozostałe jeziora zajmują typowe niecki wytopiskowe na sandrze, jak np. Żuromińskie, Boruckie, Kniewo, Kamionko i Sołeckie. Największa liczba małych oczek wodnych znajduje się w północno-zachodniej części gminy. Mokradła występują w dolinie Czystej Wody i niewielkich rozmiarów w obniżeniach wytopiskowych, rzadziej w dnach rynien na przykład wokół zarastającego jeziora Glinno.

3.5. Wody podziemne.

Złożona budowa geologiczna osadów plejstoceńskich i zróżnicowana rzeźba terenu, przyczyniły się do tego, że występowanie wód podziemnych w gminie Stężyca jest również zróżnicowane. Najczęściej znajduje się tu jeden do trzech poziomów, w obrębie których występuje kilka warstw wodonośnych. Ogólnie rzecz biorąc można na obszarze gminy wyróżnić wody wysoczyznowe i wody dolinne. W grupie pierwszej obok wód w nielicznych osadach plejstoceńskich, najwyższy poziom reprezentują wody wspierające się na pierwszym pokładzie gliny zwałowej. Jest on jednak nieciągły stąd zróżnicowanie warstwy suchej waha się w granicach od 1 do 15 m. W rynnach, dnach nielicznych odcinków dolin rzecznych i lokalnych obniżeniach, pierwszy poziom wody podziemnej podchodzi blisko powierzchni terenu. Jego zwierciadło jest swobodne i wykazuje wahania roczne wielkości zaledwie kilkudziesięciu centymetrów. Miąższość warstwy suchej nie przekracza tu 2 m.
Zaopatrzenie w wodę odbywa się z głębszych plejstoceńskich poziomów wodonośnych, na których oparte są wodociągi wiejskie, grupowe lub zakładowe oraz ujęcia indywidualne. Najgłębszy otwór do ujęcia wody znajduje się w Klukowej Hucie i wynosi 148 m p.p.t. Otwór ten położony na wysokości 220, 7 m n.p.m. zaopatruje wodociąg wiejski. Najpłytszy jest otwór (14,0 m) na Stacji Limnologicznej UG w Borucinie (188,5 m n.p.m.). Ujęcia wodne gminy, których jest w sumie 33 opierają się na otworach przeciętnej głębokości od 50 do 100 m w 17 miejscowościach. Czerpie z nich wodę 11 ośrodków wypoczynkowych. Wszystkie mają pozwolenia wodno-prawne. Z indywidualnych ujęć korzysta ludność Borucina, Łączyna, Łosienic, Sikorzyna i Zgorzałego.

3.6. Las

Lasy zajmują 4 821 ha powierzchni gminy, co stanowi niecałe 30% ogólnej powierzchni gminy (11 227 ha). Większość terenów leśnych jest w Administracji Lasów Państwowych (Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Gdańsku) i należy do Nadleśnictwa Kartuzy. Zwarte ich powierzchnie rozciągają się w centralnej części analizowanego obszaru i na jego południowo-wschodnich peryferiach. Większe płaty znajdują się ponadto na skrajnym południu, natomiast w pozostałych częściach gminy są nierównomiernie rozrzucone w niedużej wielkości płatach.

• las łęgowy – większy jego płat znajduje się w okolicy wybudowań Kłobuczyna, w pobliżu południowo-wschodniej granicy gminy. Reprezentuje go mocno osuszony drzewostan olszowy z domieszką jesionu.

• żyzne lasy bukowe i dębowo-bukowe (poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym) zajmują również niewielką powierzchnię w dolnych częściach zboczy dolinnych i są silnie przekształcone nasadzeniami sosny.

• ubogie buczyny i lasy bukowo-dębowe – porastają większą powierzchnię, związane ze strefą moren czołowych. Ich rozmieszczenie jest jednak nierównomierne, choć większość skupia się w południowo-wschodniej części gminy. Na uwagę zasługują zboczowe postacie tego zbiorowiska.

• olsy i zarośla wierzbowe – niewielkie ich płaty rozrzucone są na całym obszarze gminy poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym. Większe powierzchnie zajmują jedynie na dnie doliny Czystej Wody, gdzie charakteryzują się młodym drzewostanem, głównie olszy czarnej. Zarośla wierzbowe obserwuje się też na powierzchniach zniszczonych torfowisk.

• bory i brzeziny bagienne – koncentrują się przede wszystkim we wschodniej części gminy, ale występują też na północy, zlokalizowane w bezodpływowych zagłębieniach terenu. Drzewostan buduje sosna i brzoza omszona. Znaczny jest też udział świerka. Powierzchnie eksploatowanych torfowisk porasta brzoza, rzadziej natomiast sosna.

• bory sosnowe – zajmują obszary sandrów, głównie w południowej części gminy. Stosunkowo dużą powierzchnię zajmują też nasadzenia sosny, rzadziej świerka, modrzewia i brzozy na gruntach porolnych,

• szuwary – nieduże powierzchnie mieszczące się nad jeziorami i ciekami. Większe z nich znajdują się nad jeziorem Glinno oraz w dolinie Borucinki i Czystej Wody. Najczęstszym jest szuwar trzcinowy.

• zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe – zajmują stosunkowo dużą powierzchnię gminy, położone poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym, rozprzestrzeniające się w dolinach i w sąsiedztwie jezior.

• torfowiska – niezniszczone należą do rzadkości, zarówno w Parku, jak i poza nim. Pewien stopień naturalności reprezentuje pło mszarne jako stadium regeneracyjne zbiorowisk torfowiskowych w dołach po eksploatacji torfu. Dość często spotyka się wyeksploatowane powierzchnie torfowisk, znajdujące się w różnych stadiach regeneracji bądź zaniku.

• pozostałe zbiorowiska roślinne zajmują niewielkie powierzchnie.

3.7. Obszary chronione.

Decyzją Nr 12/99 MOŚZNiL z dnia 4 stycznia 1999 r. oraz Zarządzeniem Nr 111 MOŚZNiL z dn. 29 lipca 1997 r. uznano za ochronne lasy wchodzące w skład Nadleśnictw; Kartuzy.
Do lasów glebochronnych spełniających głównie funkcję ochrony przed procesami erozyjnymi zaliczono drzewostany rosnące na stromych zboczach, głównie w strefie krawędziowej wysoczyzny morenowej. Największe powierzchnie lasów glebochronnych w gminie Stężyca znajdują się w kompleksie położonym na wschód od jeziora Ostrzyckiego.
Lasy wodochronne utworzone w celu ochrony siedlisk wilgotnych i zachowania ich zdolności retencyjnych występują w dolinie Raduni i jej dopływów. Liczne mniejsze powierzchnie lasów wodochronnych znajdują się we wschodniej i środkowej części gminy.
Lasy ochronne stanowiące drzewostany nasienne występują w jednym pododdziale w Nadleśnictwie Kartuzy.
Na obszarze gminy licznie występują śródleśne nieużytki. Według Zarządzenia nr 11A Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z 1999 r. śródleśne nieużytki w postaci np. bagien, trzęsawisk, mszarów, torfowisk i in., wraz z ich florą i fauną w celu ochrony pełnej różnorodności biologicznej powinny być zachowane w stanie nienaruszonym.

Szczegółowe informacje dotyczące m. in.: charakterystyki nadleśnictw, opisu siedlisk i zbiorowisk roślinnych, walorów przyrodniczo-leśnych, form ochrony przyrody, zagrożeń środowiskowych, planu działań z zakresu ochrony przyrody i in. zawierają Plan Urządzania Lasu Nadleśnictwa Kartuzy, dla którego okres obowiązywania planu kończy się w 2005 roku oraz Program Ochrony Przyrody Nadleśnictwa Kartuzy, sporządzony w Biurze Urządzania Lasu w Gdyni na lata 1998 – 2007.

3.8. Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych.

Obszary prawnie chronione zajmują w gminie powierzchnię 7 793,4 ha, co stanowi 48,7% powierzchni gminy.

Na terenie gminy znajdują się:

1. **rezerwat przyrody „Ostrzycki Las”**
2. **rezerwat przyrody „Szczyt Wieżyca”**
3. **26 pomników przyrody ożywionej i nieożywionej,**
4. **Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną**
5. **Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu**
6. **Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Łeby w KPK**
7. **Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Raduńska**
8. **Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka**
9. **obszar zmiany studium znajduje się w granicach Obszaru Natura 2000 „Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego”**

Ad. 1. **Rezerwat „Ostrzycki Las”** o powierzchni 55,13 ha został utworzony w 1960 roku. Rezerwat obejmuje fragmenty stoku rynny Jeziora Ostrzyckiego, rozcinającej wysoczyznę polodowcową. W rezerwacie chronione są przede wszystkim występujące na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego zespoły lasów bukowych – kwaśnej, żyznej i storczykowej buczyny. Forma buczyny storczykowej występująca w rezerwacie jest jedynym znanym na Pomorzu stanowiskiem na kredzie jeziornej. Flora rezerwatu ze względu na zróżnicowanie siedlisk, a zwłaszcza występowanie siedlisk nakredowych, odznacza się ogromnym bogactwem, w tym przede wszystkim storczyków. Ponadto w rezerwacie występuje jedyne w województwie stanowisko obuwnika.

Ad. 2. **Rezerwat „Szczyt Wieżyca”** o powierzchni 33,59 ha utworzono w 1962 roku. Obejmuje wierzchowinę i znaczną część stoków najwyżej wyniesionych na Niżu Środkowoeuropejskim. Są one w całości zalesione, a panującym zbiorowiskiem leśnym jest buczyna w postaci odznaczającej się brakiem runa, gdyż dno lasu jest w całości zasłane ściółką z nierozłożonych liści bukowych. Niezależnie od formalnego zakwalifikowania rezerwatu, jest on bardzo wartościowym obiektem z punktu widzenia ochrony lasów bukowych.

Ad. 3. Na obszarze gminy Stężyca ochroną prawną objętych jest 26 pomników przyrody (w tym 22 drzewa, 2 grupy drzew i 2 głazy). Wykaz pomników przyrody zawiera tabela nr 1

Tabela nr 1
Pomniki przyrody zatwierdzone

Lp	Numer według rejestru Woj. Konserwatora Przyrody	Przedmiot ochrony. Gatunek drzewa	Obwód /m/	Lokalizacja	Podstawa prawna
1.	14	Głaz narzutowy	8,78	Oddział leśny 96b Leśnictwo Przewóz	Orzeczenie nr 14 Prezydium WRN w Gdańsku z dnia 24. 01.1955 r.
2.	15	Klon zwyczajny	3,70	Oddział leśny 49j Leśnictwo Uniradze	Orzeczenie nr 15 Prezydium WRN w Gdańsku z dnia 24.01. 1955 r.
3.	239	Dąb szypułkowy	3,20	Sikorzyno	Orzeczenie nr 239 Prezydium WRN w Gdańsku z dnia 17.04.1970 r.

4.	552	Dąb szypułkowy	4,20	Gołubie	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 23/87 z dnia 06.10.1987 r.
5.	553	Dąb szypułkowy			
6.	723	Klon jawor	3,86	Szymbark	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 1 1/89 z dnia 29.03.1989 r.
7.	896	Lipa drobnolistna	3,65	Niesiołowice	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
8.	897	Klon zwyczajny	2,80	Czysta Woda	
9.	898	Klon zwyczajny	2,85	Czysta Woda	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
10.	899	Klon zwyczajny	3,50	Przyrowie	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
11.	900	Klon zwyczajny	2,90	Rzepiska	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
12.	901	Klon zwyczajny	2,55	Nowa Huta	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
13.	902	Klon zwyczajny	2,54	Klukowa Huta	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
14.	903	Lipa drobnolistna	3,15	Droga Węsiory – – Klukowa Huta	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
15.	904	Klon zwyczajny	2,66	Droga Węsiory – – Klukowa Huta	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
16.	905	Dąb szypułkowy	3,32	Obręb leśny 119r Leśnictwo Drozdowo	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 11/89 z dnia 29,03.1989 r.

17.	906	Grab pospolity	2,32	Obręb leśny 128d Leśnictwo Drozdowo	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 1 1/89 z dnia 29.03,1989 r.
18.	907	Grab pospolity	1,90	Obręb leśny 128d Leśnictwo Drozdowo	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 1 1/89 z dnia 29.03.1989 r.
19.	908	Grab pospolity	2,40	Obręb leśny 128d Leśnictwo Drozdowo	Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 6/96 z dnia 06.12.1996 r.
20.	909	Buk zwyczajny	3,28	Obręb leśny 133f Leśnictwo Drozdowo	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
21.	910	Grupa drzew, klon zwyczajny	2,46 2,26	Stare Łosienice	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
22.	911	Grupa drzew lipa drobnolistna	3,54 3,25	Stare Łosienice	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
23.	912	Klon zwyczajny	2,73	Sikorzyno	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06,04.1993 r.
24.	913	Klon zwyczajny	2,50	Sikorska Huta	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06.04.1993 r.
25.	914	Lipy drobnolistne	3,85	Kucborowo	Zarządzenie Wojewody Gdańskiego nr 3/93 z dnia 06,04.1993 r.

Ad. 4. **Kaszubski Park Krajobrazowy** na terenie gminy Stężyca zajmuje powierzchnię około 7 291 ha.

Kaszubski Park Krajobrazowy utworzony został Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 roku. Bezpośrednie, prawne podstawy funkcjonowania KPK i jego otuliny w aktualnych granicach stanowią Rozporządzenia Wojewody Gdańskiego Nr 5/94, 11/98 oraz 12/98 z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Obecnie w granicach parku i jego otuliny obowiązuje uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Kaszubski Park Krajobrazowy obejmuje zachodnią część gminy, najbardziej zróżnicowaną morfologicznie, gdzie obok pagórków i wzgórz morenowych występują głęboko wcięte

w powierzchnię morenową rynny subglacjalne (Rynna Ostrzycko-Goręczyńska, Wieżycka i Rątowska).
Ad. 5. **Gowidlińskie Obszary Chronionego Krajobrazu** na terenie gminy zajmujące łącznie powierzchnię około 325 ha, utworzone zostały na podstawie Rozporządzenia Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i utworzenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń. Rozporządzenie Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniło wymiennie rozporządzenie. Obszar obejmuje rynny jezior Gowidlińskiego, Mausz i Węgorzyno oraz ich wysoczyznowe otoczenie. Oprócz jezior w obrębie Obszary występuje znaczna liczba innych zbiorników wodnych, wyjątkowo urozmaicona rzeźba terenu i znaczna lesistość.

Ad. 6, 7 i 8. **Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe: „Dolina Łeby w KPK", „Rynna Raduńska" oraz „Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka"** leżące na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, ustanowione zostały Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" oraz wyznaczenia w nim zespołów Przyrodniczo-Krajobrazowych.
Główne cele ich ustanowienia to: zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania przyrody KPK i dla identyfikacji jego specyfiki krajobrazowej, w tym rewaloryzacja i ochrona krajobrazu rynien jeziornych, obejmujących różnorodne struktury przyrodnicze oraz walory kulturowe, ochrona lęgowisk ptaków wodno-błotnych oraz przywrócenie ładu przestrzennego zdewastowanego krajobrazu osadniczo-rekreacyjnego.
Na terenie gminy Stężyca znajdują się stanowiska ptaków chronionych, wokół których zostały wyznaczone strefy ochrony. Ze względu na bezpieczeństwo chronionego obiektu nie podaje się szczegółowej lokalizacji stanowisk.

Ad. 9. **Obszar objęty granicami zmiany „studium" jest położony w granicach Obszaru Natura 2000 „Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego".** Jest to obszar OZW (PLH 220095), obejmujący jeziora rynny ostrzycko - lubowiskiej i młodoglacjalny krajobraz centralnej, najwyższej części Pojezierza Kaszubskiego, na który składają się rynny polodowcowe, wysoczyzny moreny dennej i czołowej oraz sandry. Oprócz gleb bielicowych, pseudobielicowych i brunatnoziemnych istotną rolę odgrywają tu również torfy i pokłady kredy jeziornej. Jeziora tego obszaru ciąg w układzie kaskadowym i tworzą rejon źródliskowy rzeki Raduni. Ważną rolę odgrywają również mniejsze zbiorniki – wytopiska. Szczególną cechą obszaru jest zróżnicowanie warunków siedliskowych, duży stopień różnorodności biocenotycznej. Stwierdzono występowanie 19 typów siedlisk wymienionych w załączniku I Dyrektywy siedliskowej, dominującymi są: żyzne buczyny, kwaśne buczyny, storczykowe buczyny, torfowiska przejściowe i trzęsawiska, łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, grądy i dąbrowy. Występują ponadto trzy gatunki roślin z załącznika II Dyrektywy siedliskowej – obuwik, sierpowiec błyszczący i lipennik. Stwierdzono również pięć gatunków zwierząt kręgowych z załącznika II Dyrektywy siedliskowej – wydrę, strzeblę błotną, traszkę grzebieniastą, kozę i ważkę – trzeplę zieloną oraz kilkanaście gatunków ptaków migrujących z załącznika I Dyrektywy ptasiej (występujące w niewielkiej populacji, w tym: kania rdzawa, bielik, błotniak stawowy, żuraw, dzięcioł czarny, dzierzba gąsiorek, rybitwa

zwyczajna, zimorodek zwyczajny).

W rejonie opracowania na torfowiskach potencjalnie stwierdza się występowanie lipiennika, którego populację należy uznać za niezagrożoną, pod warunkiem niedopuszczenia do osuszenia torfowisk.

Zasady ochrony obszarów Natura 2000 określa ustawa o ochronie przyrody (Dz. U. 2013, poz. 667).

W granicach obszarów Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony, w tym:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których wyznaczono obszar,
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar,
- pogorszyć integralność obszaru lub jego powiązań z innymi obszarami.

Główne zagrożenia środowiska przyrodniczego w rejonie ostoi to:

- rozprzestrzenianie się zabudowy i obiektów rekreacyjnych,
- melioracje osuszające zarówno na łąkach, jak i w lasach,
- zarzucenie użytkowania kośno-pastwiskowego w terenach intensywnie uwodnionych, z utrudnionym dostępem, przy jednoczesnej intensyfikacji użytkowania w obszarach łatwo dostępnych,
- intensyfikacja użytkowania i przekształcanie siedlisk w podsiewane, zubożałe florystycznie, trwałe użytki zielone lub tereny rekreacyjne,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych.

Dla tego obszaru Natura 2000 nie opracowano planu zadań ochronnych.

3.9. Stan środowiska.

Stan czystości wód.

Głównym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych na terenie gminy są gospodarstwa rolne, obiekty hodowlane, obiekty przemysłowe, skupiska domków rekreacyjnych i obiekty wczasowe, a także dopływ zanieczyszczeń rzekami spoza gminy i zrzuty oczyszczonych ścieków z istniejących systemów kanalizacyjnych.

Stan czystości jezior.

Jeziora położone na terenie gminy Stężyca nie są objęte ciągłymi badaniami stanu czystości ich wód. Jeziora: Dąbrowskie, Potulskie, Ostrzyckie (gmina Stężyca, Kartuzy, Chmielno), Stężyckie i Raduńskie Górne badane były sporadycznie w latach 1990 – 1995 roku. Jeziora te charakteryzują się III lub II kategorią podatności na degradację (jezioro bardzo podatne na wpływy z zewnątrz) i II klasą czystości. Jedynie wody jezioro Ostrzyckiego wykazały gorszy stan czystości (III klasa) i tę samą kategorie podatności na degradację.

Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Gdańsku prowadzi badania wód kąpielisk śródlądowych. W 1995 roku pod względem bakteriologicznym wody jeziora Ostrzyckiego przy kąpielisku w Ostrzycach znajdowały się w I klasie czystości.

Stan czystości powietrza.

Na terenie gminy Stężyca nie ma stałej sieci monitoringu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Według Wojewódzkiego Banku Emisji UW w Gdańsku, który prowadził na terenie województwa gdańskiego ewidencję emitorów zanieczyszczeń na podstawie pozwoleń na emisję do atmosfery, emisja zanieczyszczeń energetycznych w 1996 roku w gminie Stężyca wynosiła:

dwutlenek siarki – 11 408 t/rok
dwutlenek azotu – 1 862 t/rok
pył ogółem – 5 286 t/rok

Główne emitory zanieczyszczeń do atmosfery na terenie gminy to: paleniska indywidualnej i wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej, lokalne kotłownie „osiedlowe", kotłownie dużych, całorocznych ośrodków wypoczynkowych, emitory obiektów przemysłowych oraz fermy hodowlane. Na stan aerosanitarny gminy duży wpływ ma także napływ zanieczyszczeń z Kartuz. Dużą rolę na terenie gminy Somonino odgrywają także zanieczyszczenia pochodzące z ruchu samochodowego. Przez gminę prowadzą trasy komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu pojazdów Gdańsk – Kościerzyna oraz Kartuzy – Bytów.

Przekształcenia litosfery.

Przekształcenia litosfery na obszarze gminy dotyczą głównie wielkoprzestrzennych zmian spowodowanych odkrywkową eksploatacją kruszywa naturalnego w rejonie Delowa – eksploatacja złoża „Przymuszewo". Mniejsze w skali i w skutkach są zniszczenia geomechaniczne zboczy dolin i terenów przyjeziornych intensywnie wykorzystywanych dla celów rekreacji. Zagrożeniu, głównie w wyniku wydeptywania i wygniatania podłoża, przez poruszanie się użytkowników i pojazdów mechanicznych ulegają: szata roślinna, gleby, a także inne komponenty środowiska. Największe przekształcenia w gminie dotyczą terenów znajdujących się nad jeziorami: Ostrzyckim, Potulskim i Dąbrowskim, a także w okolicach, gdzie istnieją duże skupiska indywidualnych domków rekreacyjnych i ośrodki wczasowe.

Osobnym problemem na terenie gminy jest zagrożenie nadmierną penetracją turystyczną rynny jezior Raduńskich, która ulega intensywnemu niszczeniu. Nadmierna turystyka w dolinie Raduni powoduje uruchamianie procesów erozyjnych, niszczenie gleby i roślinności.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

4.1. Rys historyczny.

Położenie gminy i urozmaicony krajobraz zadecydowały o jej wizerunku kulturowym /bogactwo jezior i lasów, ukształtowanie terenu/. Obszar opracowania bogaty jest w liczne znaleziska archeologiczne, co stanowi o licznym osadnictwie w prehistorii. Zachowały się elementy średniowiecznej struktury osadniczej. Są to: grodziska, układy ruralistyczne osad i założeń folwarcznych oraz trakty komunikacyjne. Zachowały się również obiekty architektoniczne w postaci chat, domów, obiektów usługowych i sakralnych.

Rozwój wsi datuje się od przełomu XII i XIII wieku w wyniku rozwoju własności kościelnej, klasztornej i prywatnej. Wśród typów rozplanowania rozróżnia się wsie ulicowe (Borucino, Nowe Czaple) oraz placowe (Potuły, Stare Czaple, Szymbark). W wieku XVII powstały osady pohutnicze, które wiązały się z obiektami produkcyjnymi, wokół których tworzyły się wsie i przysiółki. Na przełomie XIX i XX wieku powstało szereg rozproszonych kolonii i tzw. „wybudowań". Ważny wpływ na rozwój sieci osadniczej miał historyczny układ komunikacyjny a zwłaszcza drogi: Gdańsk – Kościerzyna i Gdańsk – Kartuzy – Bytów. W poł. XX wieku powstała linia kolejowa Gdynia – Bydgoszcz o charakterze trasy turystycznej, tzw. „trasa kaszubska". Zachowane obiekty zabytkowe dotyczą głównie zagród wiejskich i poszczególnych domów gdzie wyróżniają się dwa typy architektoniczne: konstrukcja szkieletowa i murowana z cegły. Z obiektów sakralnych zachowały się kościoły w: Stężycy, Szymbarku i Wygodzie Łączyńskiej.

4.2. Waloryzacja miejscowości.

Miejscowości o wysokich walorach kulturowych:

- Pierszczewo, wieś ulicowa z siedliskami zlokalizowanymi po obu stronach drogi, wzmiankowana w XIII w., zachowane przykłady tradycyjnej architektury,
- Potuły, wieś placowa ze stawem pośrodku, wzmiankowana w XIII w., zachowane przykłady tradycyjnej architektury, nieczynny cmentarz z 2 poł. XIX w.,
- Szymbark, wieś placowa z kościołem pośrodku, powstała w XVII w., zachowane przykłady tradycyjnej architektury, kościół i szkoła z 2 poł. XIX w., pozostałości cmentarza z 2 poł. XIX w.,
- Wygoda Łączyńska, osada z folwarkiem wzmiankowana w XIV w., zespół kościoła i plebanii oraz cmentarz z 1 ćw. XX w.

Miejscowości z zachowanymi elementami o wartościach kulturowych:

- Borucino, wieś ulicowa o zabudowie obustronnej wzmiankowana w poł. XV w. zachowane nieliczne przykłady zabudowy historycznej,
- Czaple Stare, wieś ulicowa z zabudową po obu stronach drogi, wzmiankowana w XIV w., zachowane przykłady tradycyjnej architektury i krajobrazu,
- Czaple Nowe, wieś w formie owalnicy wzmiankowana w XIII w., zachowane nieliczne przykłady zabudowy historycznej,
- Gołubie, wieś ulicowa o zabudowie obustronnej wzmiankowana w XIII w., zachowały się pojedyncze przykłady historycznej zabudowy, szkoła z 2 poł. XI w., budynek dworca z 1 ćw. XX w.,
- Łączyno, wieś ulicowa o zabudowie obustronnej wzmiankowana w XVI w., zachowane

nieliczne przykłady zabudowy historycznej oraz kamienna nawierzchnia dróg,

- Stężyca, wieś o dwóch historycznych członach własnościowych (Szlachecka Królewska) wzmiankowana w XIV w., układ przestrzenny placowo-ulicowy z kościołem, zachowane rozproszone przykłady zabudowy historycznej, kościół barokowy z 1710 r. i neogotycki z poł. XIX w. (dawny ewangelicki).

4.3. Zagrożenia środowiska kulturowego.

Atrakcyjność gminy powoduje masowy napływ turystów zwłaszcza w okresie sezonu letniego. Wzrasta zapotrzebowanie na budowę letnisk indywidualnych, co powoduje powiększanie istniejących i powstawanie nowych zespołów, zwłaszcza w oderwaniu od istniejącej zabudowy wiejskiej. Zjawisko to powoduje destrukcję krajobrazu kulturowego. Powstają formy osadnicze obce tradycyjnym formom wsi kaszubskich. Tworzą się nowe zespoły zabudowy niejednokrotnie liczniejsze niż wsie rdzenne, zanikają tradycyjne formy budownictwa zarówno w formie architektonicznej jak i w materiale. Powstają domy – wille o kubaturze i gabarycie znacznie przewyższającym istniejącą zabudowę, rezygnujące z tradycyjnego materiału : kamienia, cegły, drewna i konstrukcji szkieletowej.

4.4. Obiekty wpisane do rejestru zbytków nieruchomych:

- kościół parafialny p.w. Św. Katarzyny w Stężycy, nr rej. 154 z dn. 2.12.61 r.,
- dawny zbór ewangelicki w Stężycy, nr rej. 965 z dn. 10.06.86 r.,
- zespół dworsko-parkowy w Sikorzynie, nr rej. 1135 z dn. 13.07.95 r.

4.5. Archeologiczne dziedzictwo kulturowe.

Obszary i obiekty archeologiczne wpisane do rejestru zabytków nieruchomych (archeologicznych):

- Kamienica Szlachecka – grodzisko wyżynne wczesnośredniowieczne, Dec. Nr 011/A z dnia 11.11.47 r.,
- Gołubie – grodzisko wczesnośredniowieczne, Dec. Nr 013/A z dnia 11.11.47 r.,
- Uniradze – cmentarzysko kurhanowe z wczesnego średniowiecza, Dec. Nr 060/A z dnia 01.12.69 r.,
- Łączyno – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza (Grobów skrzynkowych), Dec. NM61/A z dnia 21.11.71 r.,
- Borucino – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 232/A z dnia 06.12.72 r.,
- Niesiołowice – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 236/A z dnia 06.12.72 r.,
- Stare Czaple – cmentarzysko kurhanowe, Dec. Nr 404/A z dnia 24.04.85 r.,
- Łosienice – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 405/A z dnia 24.04.85 r.,
- Klukowa Huta – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 406/A z dnia 24.04.85 r.,
- Borucino – cmentarzysko płaskie i osada otwarta z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 41 O/A z dnia 15.05.85 r.,
- Czapielski Młyn – grodzisko wczesnośredniowieczne, Dec. Nr 029/A z dnia 27.11.68 r.

5. Uwarunkowania wynikające z jakości życia mieszkańców.

Uwarunkowania wynikające ze stanu istniejącego.

5.1. Sytuacja demograficzna.

Gęstość zaludnienia.

W gminie Stężyca na powierzchni 160 km^2, według danych rocznika statystycznego z 2001 r. dla województwa pomorskiego, zamieszkiwało 8 100 osób, co daje gęstość zaludnienia średnio dla całego obszaru gminy 51 osób/km^2 i jest ona niższa niż dla terenów wiejskich powiatu kartuskiego wynosząca 73 osoby/km^2. Wg danych Urzędu Gminy na dzień 31.12.2003 r. liczba ludności w gminie wynosiła 8 539 osób.

Ruch naturalny.

Notuje się stosunkowo duży przyrost naturalny wynoszący w roku 1999 aż 12,4 osób na 1000 mieszkańców, zmniejszający się w roku 2000 do 8.7 osób na 1000 mieszkańców, co przy dodatnim saldzie migracji pozwoliło osiągnąć 8 342 osoby według danych z Narodowego Spisu Ludności z maja 2002 r.

Struktura wieku.

Struktura wieku mieszkańców wskazuje na stosunkowo duży udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, wynoszącym 34%, jednakże należy się spodziewać znacznego przyrostu ludności w wieku poprodukcyjnym, osiedlającej się w gminie na stałe w miejsce pobytów czasowych, sezonowych lub weekendowych.

Zatrudnienie.

Według danych rocznika statystycznego w 2000 roku ogółem pracujących w gminie było 549 osób bez podmiotów gospodarczych o liczbie zatrudnionych do 9 osób oraz bez rolnictwa indywidualnego.

Natomiast odsetek bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wynosił tylko 9.5 czyli 429 osób i był o 25 osób niższy niż w roku 1999.

5.2. Sytuacja mieszkaniowa.

Budownictwo mieszkaniowe na obszarze gminy cechuje duże rozproszenie. Na 160 km^2 powierzchni gminy rozmieszczonych jest aż 58 miejscowości w 18-tu sołectwach, przy czym 36 miejscowości i przysiółków liczy mniej niż 100 mieszkańców. Rozmieszczenie porównawcze ludności w poszczególnych miejscowościach w latach 1995 – 2000 przedstawia tabela nr 2.

L.p.	Sołectwo	Miejscowość na terenie sołectwa	Liczba ludności		saldo	Wskaźnik 2003/1995
			31.12.1995	31.12.2003		
01	Borucino	Borucino	270	297	+ 34	1.12
		Kamienny Dół	11	18		
		Razem w sołectwie	281	315		
02	Czaple	Czapielski Młyn	22	27	+ 35	1.14
		Nowe Czaple	142	153		
		Stare Czaple	34	103		
		Razem w sołectwie	248	283		
03	Gapowo	Czysta Woda	21	19	+ 7	1.04
		Gapowo	95	103		
		Malbork	32	29		
		Szczukowo	21	25		
		Razem w sołectwie	169	176		
04	Gołubie	Gołubie	645	745	+91	1.11
		Gołubie Wybud.	141	143		
		Mestwin	14	9		
		Razem w sołectwie	806	897		
05	Kamienica Szlachecka	Bolwerk	57	65	+ 145	1.17
		Kamienica Szlach.	618	734		
		Ostrowo	67	63		
		Przyrowie	98	123		
		Razem w sołectwie	840	985		
06	Klukowa Huta	Klukowa Huta	687	520	+ 87	1.13
		Danachowo		67		
		Klukowa Huta Wvb.		192		
		Razem w sołectwie		779		
07	Łączyno	Łączyno	281	275		
		Łączyński Młyn	27	32		
		Wygoda Łączyńska	33	47		
		Razem w sołectwie	341	354		
08	Łosienice	Dąbrowa Nowe	128	128	+ 2	1.01
		Łosienice Nowy Ostrów	83	86		
		Stare Łosienice	27	27		
		Razem w sołectwie	21	22		
			259	261		
09	Niesiołowice	Kukówka	12	-	– 29	0.75
		Niesiołowice	50	36		
		Pustka	6	5		
		Rzepiska	48	46		
		Razem w sołectwie	164	144		

10	Nowa Wieś	Nowa Wieś Razem w sołectwie	175 175	214 214	+39	1.22
11	Pierszczewo	Pierszczewko Pierszczewo Teklowo Razem w sołectwie	52 111 1 164	46 97 1 144	– 20	0.88
12	Potuły	Krzeszna Potuły Razem w sołectwie	69 236 305	86 259 345	+40	1.13
13	Sikorzyno	Nowa Sikorska Huta Sikorzyno Stara Sikorska Huta Razem w sołectwie	83 353 39 475	82 370 32 484	+9	1.02
14	Stężyca	Stężyca Stężyca Wybud. Delowo Kucborowo Pażęce Pypkowo Śnice Zrębowo Razem w sołectwie	1186 114 17 5 6 24 15 17 1384	1556 111 16 5 6 27 16 16 1753	+369	1.27
15	Stężycka Huta	Steżycka Huta Razem w sołectwie	146 146	156 156	+ 10	1.07
16	Szymbark	Drozdowo Kolano Szymbark Wieżyca Razem w sołectwie	42 55 475 9 581	26 78 488 27 619	+38	1.07
17	Zgorzałe	Smokowo Uniradze Zgorzałe Razem w sołectwie	32 2 271 305	33 3 308 344	+39	1.13
18	Żuromino	Chróstowo Dubowo Żuromino Razem w sołectwie	17 32 278 327	15 44 284 343	+ 16	1.05
Ogółem w gminie Stężyca			7609	8539	+930	1,12

Jak z powyższego wynika na przestrzeni lat 1995 – 2003 r. Przybyło 930 mieszkańców, co daje średnio rocznie ok. 116 osób.

Zasoby i warunki mieszkaniowe gminy przedstawiają poniższe tabele:
Tabela nr 3 – zasoby mieszkaniowe

Lp.	Wyszczególnienie	W liczbach bezwzględnych	
		31. 12. 1995 r.	31. 12.2000 r.
1.	Ilość mieszkańców		1576
2.	Ilość izb		6875
3.	Powierzchnia użytkowa mieszkań w tyś. m^2		132,2
4.	Liczba gospodarstw domowych		
Liczba ludności			8100

Tabela nr 4 – warunki mieszkaniowe

Lp.	Wyszczególnienie	W liczbach bezwzględnych	
		31. 12. 1995 r.	31. 12. 2000 r.
1.	Ilość gospodarstw na 1 mieszkańca		
2.	Ilość mieszkańców na 1 mieszkanie		5.14
3.	Ilość izb na 1 mieszkanie		4.36
4.	Ilość mieszkańców na 1 gospodarstwo domowe		
5.	Powierzchnia użytkowa w m^2 na 1 mieszkanie		83.88
6.	Powierzchnia użytkowa w m^2 na 1 mieszkańca		16.32

Jak z powyższego wynika największy przyrost mieszkańców, oprócz Stężycy gdzie przyrost wyniósł 114%, notujemy we wsiach, które możemy określić jako rozwojowe: Gołubie i Szymbark oraz Czaple, Klukowa Huta, Potuły, Zgorzałe i Żuromino.

5.3. Infrastruktura społeczna.

Urządzenia obsługi ludności w gminie Stężyca skupione są głównie we wsi gminnej oraz we wsiach będących ośrodkami wspomagającymi: Gołubiu, Kamienicy Szlacheckiej i Szymbarku. W pozostałych wsiach występują pojedyncze urządzenia elementarne, głównie obiekty oświaty i handlu. Obecnie nie prezentują właściwych standardów nie mniej ich ilość można określić jako

wystarczającą.
Istniejące w Stężycy jako głównym ośrodku obsługującym gminę obiekty usługowe zarówno o charakterze komercyjnym jak i publicznym rozproszone są na dużym obszarze i nie tworzą zwartego terenu mogącego pretendować do rangi centrum.

Ważniejsze placówki usługowe celu publicznego

Administracja.

- Urząd Gminy w Stężycy
- Bank Spółdzielczy w Stężycy
- Oddział Banku w Szymbarku
- Administracja G.S. „Samopomoc Chłopska"
- Posterunek Policji w Stężycy
- Urzędy pocztowe w: Stężycy, Gołubiu, Kamienicy Szlacheckiej i Szymbarku.

Oświata.

Do przedszkoli, oddziałów przedszkolnych, szkół podstawowych, gimnazjów uczęszcza ogółem 1 691 dzieci.

Tabela nr 5 – zestawienie danych dotyczących szkolnictwa podstawowego w roku 2003

Zespół nauczania podstawowego	**Ilość sal lekcyjnych i pracowni**	**sala gimnast.**	**Ilość dzieci/uczniów**			
			w szkole podsta-wowej	**w gimnazjum**	**w zerówce**	**w przedsz-kolu**
Stężyca	17 sal lekcyjnych w tym 3 pracownie	1	361	203	54	20
Szymbark	12 sal lekcyjnych w tym 2 pracownie	1	170	161	24	17
Klukowa Huta	13 sal lekcyjnych w tym 1 pracownia	–	175	92	29	–
Kamienica Szlachecka	9 sal lekcyjnych w tym 1 pracownia	–	143	65	28	12
Gołubie	4 sale lekcyjne	–	119	–	18	–
Razem	56	2	968	521	153	49
Ilość dzieci/uczniów w roczniku			157	521	150	

Ochrona zdrowia.

Gminę obsługują trzy placówki obsługi zdrowotnej:

- ośrodek zdrowia z punktem aptecznym w Stężycy,
- ośrodek zdrowia z punktem aptecznym w Szymbarku,
- ośrodek zdrowia w Kamienicy Szlacheckiej.

Kultura.

Obiekty kultury stanowią:

- Biblioteka Gminna w Stężycy i jej filia w Kamienicy Szlacheckiej,
- Kościoły w Stężycy, Szymbarku, Gołubiu, Klukowej Hucie i Wygodzie,
- Kluby wiejskie w Stężycy, Gapowie, Stężyckiej Hucie, Żurominie, Łosienicach, Sikorzynie, Łączynie i Szymbarku,

Usługi o charakterze komercyjnym koncentrują się głównie na obszarze wsi Stężyca. Ich ilość, rodzaj i zakres działalności są zmienne i zależą przede wszystkim od stopnia zamożności mieszkańców.

Turystyka.

Teren opracowania położony jest w strefie pojeziernej, w której występują różne formy turystyki: ośrodki wczasowe, budownictwo letniskowe i agroturystyka.

Usługi te zgrupowane są w większości w sąsiedztwie jezior: Raduńskiego Dolnego i Górnego, Patulskiego, Dąbrowskiego i Ostrzyckiego. Największe zespoły budownictwa letniskowego występują we wsiach: Żuromino, Stężyca, Gołubie, Szymbark i Wieżyca.

Uwarunkowania wynikające ze Strategii Zrównoważonego Rozwoju Gminy Stężyca.

/zatwierdzonej Uchwałą nr XLIV/530/2002 Rady Gminy Stężyca z dnia 28 czerwca 2002 r./

Strategia stanowi efekt pracy grupy osób reprezentujących mieszkańców, Radę i Zarząd gminy Stężyca oraz instytucje współpracujące z gminą. Ujmuje ona możliwości rozwoju gminy i planuje działania w perspektywie do kilkunastu lat. Przyjęto kierunek rozwoju gminy określany jako ekorozwój lub rozwój zrównoważony. Oznacza to proces integracji działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

6. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Zgodnie ze „Studium obszarów bezpośredniego zagrożenia powodziowego od rzeki Raduni"– oprac. 1MGW Oddział Morski Gdynia, na terenie gminy Stężyca, obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią występują wokół jeziora Ostrzyckiego. Przez centrum wsi Stężyca przebiega droga wojewódzka nr 214 relacji Warlubie – Kościerzyna – Lębork – Łeba. Fragmenty dróg nie posiadają prawidłowej widoczności, ruch pieszy odbywa się poboczami dróg.

7. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy.

Potrzeby rozwojowe dotyczą nowych terenów zabudowy mieszkaniowej, usługowej i rekreacyjnej. Związane są one głównie z miejscowościami rozwojowymi takimi jak: Stężyca, Gołubie, Szymbark, Klukowa Huta, Zgorzałe. Realizowane są zamierzenia inwestycyjne wynikające z zatwierdzonych opracowań planistycznych i nadal występuje tendencja do dalszego powiększania terenów budowlanych. Istnieją możliwości rozwoju głównie dla miejscowości posiadających zaopatrzenie w infrastrukturę techniczną. Jednak pewne ograniczenia stwarzają rygory ochronne wynikające z położenia znacznej części gminy w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

8. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów.

Powierzchnia gminy wynosi 16 030 ha. Wg stanu nadzień 31.12.2003 r. grunty gminne zajmują powierzchnię 262 ha co stanowi 1.6%. Większość gruntów należy do właścicieli prywatnych.

9. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie gminy Stężyca występują obiekty i tereny chronione wpisane do:

- rejestru zabytków nieruchomych (oraz archeologicznych) Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

oraz obiekty wpisane do:

- rejestru Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody.

Szczegółowe zestawienie podano w poz. 3.8 oraz 4.4 i 4.5.
Podlegają one przepisom wynikającym z:

- Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z dnia 17 września 2003 r.)
- Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z dnia 30 kwietnia 2004 r.)

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Na obszarze gminy nie występują naturalne zagrożenia geologiczne.

11. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych.

Na obszarze gminy udokumentowane złoża kruszywa naturalnego występują we wsi Żuromino i Przymuszewo, dla których wykonano miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Ponadto projektuje się nowe tereny eksploatacyjne we wsiach: Łączyno, Sikorzyno, Kamienica Szlachecka, Gapowo i Niesiołowice.
Wody podziemne opisano w poz. 3.5.

12.Uwarunkowania wynikające z występowania terenów wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie gminy występują złoża kruszywa naturalnego. Przepisem regulującym sprawę pozyskiwania kruszywa jest Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z dnia 1 marca 1994 r. z późniejszymi zmianami). Tereny posiadające wyznaczony obszar górniczy znajdują się w Żurominie oraz Przymuszenie – Delowie. Przedsiębiorca dysponujący tymi terenami posiada zatwierdzoną koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej.

13. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

13.1 Komunikacja.

Układ drogowy.

Podstawowy układ drogowy tworzą:

- droga krajowa nr 20 w klasie technicznej drogi głównej, relacji Trójmiasto – Kościerzyna – Bytów,
- droga wojewódzka nr 228 w klasie technicznej drogi zbiorczej, relacji Bytów – Kartuzy,
- droga wojewódzka nr 214 w klasie technicznej drogi głównej, relacji Warlubie – Kościerzyna – Lębork – Łeba,

Stan nawierzchni, poboczy, przydrożnych rowów oraz w wielu przypadkach zadrzewienia nie spełniają wymagań technicznych dla dróg tej klasy.

Uzupełnieniem układu dróg wojewódzkich jest system dróg powiatowych:

- DP 10312 Stężyca – Gostomie,
- DP 10249 Stężyca – Gołubie – Szymbark,
- DP 10251 Brodnica Górna – Wieżyca,
- DP 10250 Gołubie – Pierszczewo – Kolano,
- DP 10248 Chmielonko – Przewóz – Stężyca,
- DP 10311 Węsiory– Gostomie – Kościerzyna,
- DP 10252 Ostrzyce– Goręczyno – Somonino,
- DP 10242 Sierakowice – Borucino,
- DP 10244 Miechucino – Borucino,
- DP 10245 Miechucino – Zajezierze – Wygoda Łączyńska,
- DP 10245 Wygoda Łączyńska – Chmielno.

Układ ten posiada charakter uzupełniający powiązań podstawowych pomiędzy ważniejszymi miejscowościami a układem dróg krajowych i wojewódzkich w obsłudze obszaru gminy. Znaczna większość dróg nie posiada nawierzchni utwardzonych a stan techniczny i parametry skrzyżowań nie odpowiadają normom przyjętym dla tej kategorii dróg.

Komunikacja kolejowa.
Przez teren gminy przebiega linia kolejowa jednotorowa relacji Gdynia – Maksymilianowo ze stacją w Gołubiu i przystankiem Krzeszna. Gminę obsługuje ponadto stacja w Wieżycy, położona w sąsiedztwie gminy Somonino.

Komunikacja autobusowa.
Gmina Stężyca obsługiwana jest przez dwa oddziały komunikacji autobusowej – w Kościerzynie i w Kartuzach.

13.2.Infrastruktura techniczna.

l. Diagnoza stanu istniejącego w zakresie infrastruktury technicznej.

Zaopatrzenie w wodę.
Warunki hydrogeologiczne na terenie Gminy Stężyca są dobre. Miąższość warstwy wodonośnej waha się w granicach od kilku do kilkunastu metrów, a znaczny zasięg terytorialny nadaje jej charakter zbiornika wód podziemnych. Na terenie gminy, z wodociągów korzysta około 93% wszystkich mieszkańców /odsetek gospodarstw rolnych korzystających z wodociągu – 92%/. Wodociągi zaopatrywane są w wodę z ujęć ujmujących wody czwartorzędowego poziomu wodonośnego, pozostałe – ujęcia indywidualne – wykorzystują wody holoceńskie. Stan techniczny stacji i ujęć jest zróżnicowany, jednakże większość, wykonana przeszło 30 lat temu, wymaga remontu i modernizacji. Wszystkie ujęcia posiadają nadwyżki zasobów wody.
Stan techniczny wodociągów jest zadawalający, jednak około 15% z nich wybudowano przy użyciu rur azbestowo – cementowych a te ze względów zdrowotnych winny być wymienione.
Na podstawie powyższych danych, stan funkcjonalny zaopatrzenia w wodę na terenie gminy Stężyca, ocenia się jako zadawalający.

Odprowadzenie i oczyszczanie ścieków.
Ścieki sanitarne i opadowe.
Wiejski system odprowadzenia ścieków składający się z kanałów grawitacyjnych, rurociągów tłocznych, przykanalików i przepompowni ścieków istnieje jedynie we wsi gminnej i obejmuje około 90% jej mieszkańców /co stanowi 1/5 ogółu mieszkańców gminy/.
Ścieki odprowadzane są do mechaniczno-biologiczno-chemicznej oczyszczalni ścieków składającej się z 3 podstawowych części: mechanicznej /krata rotacyjna i płaskownik/, biologicznej /wieżowe złoże spłukiwane/ oraz chemicznej /dozowniki PIX i wapna oraz stawy do strącania osadu i klarowania ścieków/. W oczyszczalni istnieje również poleta do suszenia osadu i punkt zlewowy ścieków.
Zgodnie z posiadanym pozwoleniem wodno – prawnym oczyszczalnia może odprowadzić 520 m^3/d ścieków. Obecnie dowozi się lub dopływa do oczyszczalni 210 m^3/d.

Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest rzeka Kania w zlewni rzeki Wdy. Efekty pracy oczyszczalni są jednak niezadowalające, o czym świadczą wyniki badań kontrolnych stężenia w odpływie.
Ścieki sanitarne z pozostałych terenów gminy /wykluczając wieś gminną/ gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych, odprowadzane przez osadniki gnilne do wód powierzchniowych lub odpływają bez oczyszczenia do wód powierzchniowych i do gruntu.
Ocenę stanu funkcjonalnego odprowadzania i oczyszczania ścieków należy rozpatrywać w kilku aspektach: dla wsi Stężyca – przy dobrze funkcjonującym systemie kanalizacji sanitarnej, średni odsetek ludności korzystającej z niej i źle pracująca oczyszczalnia; dla pozostałych terenów – stan zagrażający środowisku /zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych/ wobec braku kanalizacji przy wysokim odsetku budynków mieszkalnych i gospodarstw rolnych wyposażonych w wodociągi.
Na terenie gminy brak jest zorganizowanych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków opadowych, a wody opadowe odprowadzane są powierzchniowo.

Regulacja stosunków wodnych.
Obszar gminy Stężyca położony jest w południowo-zachodniej części zespołu jezior Raduńskich i obejmuje jeziora: Stężyckie, Raduńskie Górne, Dąbrowskie, Potulskie i Ostrzyckie, z którego wypływa rzeka Radunia. Większa część gminy leży w zlewni jezior Raduńskich i rzeki Raduni, a jej pozostała część w zlewni rzeki Suchej /Słupi/ i rzeki Kani i Czystej Wody /zlewnie Wdy/.
Brak jest rzeki cieków wodnych o dużym przepływie a istniejące melioracje nie stanowią istotnego czynnika w zagospodarowaniu przestrzennym.

Zagrożenia powodziowe i zagrożenia jakości wód.
Na terenie gminy Stężyca nie występuje zagrożenie powodziowe, głównie ze względu na jej położenie w wododziale trzech rzek : Raduni, Słupi i Wdy.
Potencjalnym zagrożeniem jakości wód na terenie gminy są lokalne obiekty hodowlane oraz liczne ośrodki wypoczynkowe, campingi i zespoły letniskowe, usytuowane nad jeziorami, wyposażone w zbiorniki bezodpływowe /możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych ściekami/.

Unieszkodliwianie odpadów.
Gmina posiada sprawnie funkcjonujący system wywozu odpadów: odpady stałe wywożone są na urządzone składowisko w Gostomiu /gmina nie prowadzi własnego składowiska/, nieczystości płynne wywożone są na oczyszczalnię ścieków w Stężycy wyposażoną w punkt zlewowy.

Zaopatrzenie w ciepło:
Gmina Stężyca nie posiada zorganizowanego systemu zaopatrywania w ciepło. Większe zakłady pracy, szkoły, przedszkola, ośrodki wczasowe itp. wyposażone są w lokalne kotłownie opalane węglem lub olejem opałowym. Budownictwo mieszkaniowe i zagrodowe zasilają kotłownie indywidualne wykorzystujące m.in. drewno i odpady z drewna.

Zaopatrzenie w gaz:

Przez obszar gminy nie przebiegają żadne sieci gazu ziemnego a potrzeby mieszkańców zaspokaja sprawnie działający system dystrybucji butlowego gazu płynnego.

Zaopatrzenie w energie elektryczna:

Z energii elektrycznej korzysta 100% mieszkańców gminy Stężyca.

Teren gminy przecinają sieci najwyższych napięć: linia napowietrzna 220kV: Leśno – Żydowo oraz 110kV: Kościerzyna – Sierakowice. Gmina zasilana jest z GPZ Kościerzyna 3 głównymi liniami napowietrznymi 15kV: Kościerzyna – Gostomie, Kościerzyna – Rutki i Kościerzyna – Sikorzyno. Istniejące stacje transformatorowe 15/0,4kV pracują jako końcowe na odczepach od linii magistralnych. Sieć niskiego napięcia rozdzielcza to napowietrzne linie posadowione na słupach betonowych.

Stan techniczny sieci jest dostateczny jednak jej niezawodność obniża słabe zagęszczenie stacji transformatorowych i nadmierna długość obwodów 0,4kV.

Telekomunikacja:

Południkowo, obszar gminy przecina radiolinia Człuchów – Bytów. Stan nasycenia aparatami telefonicznymi stacjonarnymi kształtuje się na poziomie średniej wojewódzkiej dla terenów wiejskich.

II. Uwarunkowania w zakresie infrastruktury technicznej.

Uwarunkowania zewnętrzne wynikające z:

„Strategii rozwoju województwa pomorskiego"

Cele i zasady rozwoju systemów infrastruktury technicznej zawarte w cytowanej w tytule „Strategii" wskazują najbardziej istotne czynniki zewnętrzne, priorytety i cele strategiczne pochodzące z Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego. Cele strategiczne określone zostały w priorytecie Nr 1 i polegają na rozbudowie i modernizacji infrastruktury służącej wzmacnianiu konkurencyjności regionów polegającej na rozbudowie sieci telekomunikacyjnych i informatycznych oraz rozbudowie i modernizacji infrastruktury ochrony środowiska.

Rozwój telekomunikacji odbywać się ma poprzez poprawę funkcjonalności regionalnego rynku usług telekomunikacyjnych.

Rozwój energetyki ma nastąpić poprzez zwiększenie zaopatrzenia w energię i zwiększenia efektywności jej wykorzystania, zwiększenie potencjału energetycznego z wykorzystaniem źródeł odnawialnych oraz wykorzystaniem przyjaznych dla środowiska nośników energii.

Poprawa ekologicznych warunków życia uzyskana dzięki gazyfikacji, poprawie zaopatrzenia w wodę i polepszeniu jakości wód, w tym wody pitnej, modernizacji i budowie oczyszczalni ścieków wraz z budową systemów kanalizacji sanitarnej, ochronie przeciwpowodziowej, regulacji stosunków wodnych, odprowadzaniu wód opadowych i rozwoju małej retencji przy uwzględnieniu warunków ekologicznych oraz racjonalnej gospodarki odpadami.

„Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego”

W systemie gospodarki wodno-ściekowej konieczne jest wyrównanie standardów wyposażenia w wodociągi i kanalizację pomiędzy wsią a miastem, zaspokojenie potrzeb ilościowych i jakościowych wody zgodnie z normami europejskimi, uporządkowanie stref ochronnych ujęć wód podziemnych, zorganizowania odprowadzania i oczyszczania ścieków z całego obszaru, gwarantując wymagany stan czystości wód powierzchniowych, na terenach poza ekonomicznym zasięgiem kanalizacji stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków.

System energetyczny powinien zapewniać stałą produkcję i dostawę energii w ilościach niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania gospodarstw domowych, wybór nośnika energii przez użytkownika z preferencją paliw niskoemisyjnych a eliminacją paliw stałych, stosowanie najwyższego poziomu ekonomiki w wytwarzaniu i przesyłaniu energii.

System racjonalnej gospodarki odpadami powinien objąć cały obszar i zapewnić możliwość gromadzenia i wstępnej segregacji odpadów w miejscu ich wytwarzania, transport odpadów z częstotliwością dostosowaną do potrzeb użytkownika oraz unieszkodliwianie odpadów z uwzględnieniem ekologii i ich wtórnego wykorzystania. Zakłada się, że priorytetowe zadania dotyczą budowy i rozbudowy kanalizacji sanitarnej.

Planu Ochrony „Kaszubskiego Parku Krajobrazowego”

Uwarunkowania wynikające z ustaleń KPK odpowiadają ustaleniom cytowanym wyżej i wynikającym z planu zagospodarowania i strategii rozwoju województwa.

Z przepisów prawa

Art. 42, 43, 45 i 208 Prawa Wodnego stanowią, że systemy wodociągowe i kanalizacyjne realizowane muszą być równocześnie z zastrzeżeniem o wstrzymaniu wydawania pozwoleń na budowę na terenach przewidzianych do skanalizowania, redukcji o 75% całkowitego ładunku fosforu i azotu w procesie oczyszczania ścieków oraz wskazuje datę zakończenia realizacji tych ustaleń na koniec roku 2015. Prawo energetyczne wskazuje na rachunek ekonomiczny jako kryterium opłacalności gazyfikacji.

Uwarunkowania wewnętrzne dotyczące infrastruktury technicznej wynikające z:

„Strategii rozwoju gminy”

Priorytetem objęto działania z zakresu ochrony środowiska, wyznaczając cele strategiczne polegające na stworzeniu systemu gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami, a w szczególności poprawie stanu infrastruktury gminnej poprzez budowę sieci kanalizacyjnej, utylizacji odpadów i zrównoważonego rozwoju turystyki.

Analiz stanu istniejącego

Ujęcia wody w gminie posiadają odpowiednie rezerwy zasobów, a więc sytuacja zaopatrzenia w wodę gminy jest korzystna.

Istniejąca oczyszczalnia, posiadająca duże rezerwy, w niedostateczny sposób redukuje zanieczyszczenia. Brak jest, poza wsią gminną, systemu kanalizacji ściekowej. Stan gospodarki ściekowej należy więc uznać za niezadowalający.

Brak gazyfikacji gminy determinuje wybór nośnika energii, zmuszając odbiorców do korzystania z paliw stałych, wpływających niekorzystnie na stan czystości atmosfery a to z kolei wchodzi

w kolizję z predyspozycją gminy do funkcji turystyczno-wypoczynkowej.
Zaopatrzenie w energię elektryczną i usuwanie odpadów funkcjonuje poprawnie.

14. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

Ponadlokalne cele publiczne wynikają z ustaleń:

- Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego
- Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego
- Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Uwarunkowania wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego

Charakterystyka głównych uwarunkowań wynikających ze stanu istniejącego.
Gmina Stężyca położona jest na Pojezierzu Wschodnio- i Południowopomorskim, w zlewni rzek Raduni i Wdy (dorzecze Wisły) oraz w zlewni rzek Słupi i Łeby (dorzecze Bałtyku), w obrębie wielofunkcyjnej strefy o charakterze rolno-leśnym z rolnictwem ekologicznym i agroturystyką, w zasięgu regionalnego pojeziernego korytarza transportowego Trójmiasto – Kościerzyna – Bytów – Miastko.
Na terenie gminy znajdują się złoża kruszywa naturalnego: Łączyno, Borucino, Gapowo – – Żuromino, Delowo.
Gmina leży w zlewni rzek o podwyższonej wrażliwości (rzeka Radunia) i występują tu niedostateczne warunki ochrony zasobów wodnych w obszarze zlewni (związanym z ujęciem powierzchniowym wody dla potrzeb komunalnych), zagrażające jakości zasobów wodnych (niedostateczne skanalizowanie i odprowadzenie ścieków ze wszystkich jednostek osadniczych i obiektów np. rekreacyjno-turystycznych, niedostatecznie uporządkowana gospodarka odpadami, zbyt duża koncentracja wypoczywających na obszarze nieprzygotowanym do przyjęcia takiego obciążenia).

Rola w sieci osadniczej.
Sieć osadniczą gminy tworzą ośrodki wiejskie, w tym miejscowość Stężyca – ośrodek gminny, który w hierarchii sieci osadniczej województwa należy do ośrodków gminnych wyposażonych w usługi ponadgminne.

Komunikacja.
Przez teren gminy przebiegają: droga krajowa nr 20 relacji Gdynia – Bytów – Szczecinek (planowana do modernizacji w l kolejności), droga wojewódzka nr 214 relacji Warlubie – Kościerzyna – Łeba (planowana do modernizacji w l kolejności), które w hierarchii sieci dróg planowane są jako drogi główne (G) oraz droga wojewódzka nr 228 relacji Kartuzy – Bytów, która w hierarchii sieci dróg planowana jest jako droga zbiorcza (Z) a także lokalna linia kolejowa nr 201 Kościerzyna – Gdynia planowana do modernizacji dla przewozów regionalnych i turystycznych.

Infrastruktura techniczna.

Przez teren gminy przebiega linia elektroenergetyczna 110kV, kabel optotelekomunikacyjny międzystrefowy (wzdłuż drogi krajowej nr 20), dalekosiężne kable telefoniczne (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 oraz wzdłuż dróg powiatowych nr 248 i 249) oraz istniejące i projektowane linie radiowe ze stacji Szymbark.

Ochrona środowiska przyrodniczego.

Teren gminy położony jest na obszarach bardzo cennych przyrodniczo, leży w zasięgu Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, „Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, płatów ekologicznych „Stężycko-Kartuskiego" i „Charzykowsko-Kościerskiego", lokalnego łącznika ekologicznego „Gowidlińskiego", strefy ochrony pośredniej powierzchniowego ujęcia wody „Straszyn", strefy ochronnej GZWP Nr 111 „Subniecka Gdańska" (cała gmina), a także w zasięgu projektowanej sieci obszarów chronionych „Natura 2000" (dyrektywa ptasia i siedliskowa koncepcja z dnia 10.12.2002 r.). Na terenie gminy znajduje się rezerwat przyrody leśny „Ostrzycki Las", rezerwat przyrody krajobrazowy „Szczyt Wieżyca", zespoły przyrodniczo-krajobrazowe: „Rynna Raduńska", „Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka" i „Dolina Łeby" w KPK, liczne pomniki przyrody oraz bagienka, które mogą być uznane za użytki ekologiczne. Plan województwa przyjmuje koncepcję spójnej i równorzędnej ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych oraz formułuje kierunki działań w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska przyrodniczego województwa pomorskiego, odnosząc się również do terenu gminy.

Ochrona środowiska kulturowego.

Gmina położona jest w wyróżnionym w planie województwa mikroregionie historyczno-kulturowym – Ziemi Kartuskiej, obszarze występowania w większości wybitnych walorów dziedzictwa kulturowego i wskazanym do utworzenia parku kulturowego „Kartusko – Mirachowskiego".

Zasadnicze kierunki rozwoju w zakresie dziedzictwa kulturowego to utrwalenie wielokulturowej tożsamości historycznej regionu z zachowaniem lokalnych odrębności oraz wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego, jako ważnego elementu rozwoju rekreacji i turystyki, a także promocji województwa.

Turystyka.

Teren opracowania położony jest w strefie pojeziernej, w której za wiodącą należy uznać funkcję turystyki kwalifikowanej, krajoznawczej i agroturystyki. Winny być rozwijane przede wszystkim takie formy rekreacyjne, jak: wędrówki piesze, sporty wodne (kajakarstwo, żeglarstwo, sporty bojerowe, surfing, pływanie, wędkowanie), jazda konna, turystyka rowerowa.

Zadania służące realizacji inwestycji publicznego o znaczeniu ponadlokalnyrn, które zostały ustalone w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Pomorskiego. W programach tych (punkt 2 podpunkt 2b i 2c) nie ujęto zadań odnoszących się bezpośrednio do terenu objętego planem.

Uwarunkowania wynikające ze Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego

Strategia rozwoju Pomorza utrzymuje wartości dawne takie jak kultura materialna i duchowa, środowisko przyrodnicze i kulturowe, potencjał gospodarczy i ludzki oraz nowe, oparte na umiejętnościach i wiedzy, wykorzystujące nowoczesne techniki i technologie.

Cele strategiczne Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego – zbieżne z celami rozwoju gminy Stężyca,

- Rozbudowa i modernizacja sieci transportowo-logistycznych.
- Rozbudowa i modernizacja infrastruktury ochrony środowiska.
- Tworzenie małych i średnich przedsiębiorstw.
- Rozwój sektora turystyki.
- Aktywizacja gospodarcza obszarów wiejskich.

Ramy realizacji polityki państwa w odniesieniu do rozwoju gospodarczego są zawarte w Ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego /Dz. U. Nr 48, poz.550/.

Szansę wsparcia finansowego ze środków budżetu państwa mają przede wszystkim przedsięwzięcia służące:

- rozwoju przedsiębiorczości, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw;
- restrukturyzacji wybranych dziedzin usług publicznych oraz gospodarce lokalnej i regionalnej, opierającej się na zasadach zrównoważonego rozwoju;
- tworzenie nowych, stałych miejsc pracy;
- poprawie warunków realizowania inwestycji gospodarczych poprzez inwestycje w zakresie infrastruktury technicznej i transportowej;
- kulturze regionalnej i lokalnej jako składnikom kultury masowej, a także ochronie dziedzictwa kulturowego;
- poprawie stanu środowiska;
- innym zadaniom związanym ze wspieraniem rozwoju regionalnego.

Silne i słabe czynniki wewnętrzne które można odnieść do gminy Stężyca.

Mocne strony:

- kapitał społeczny wyrastający z kultury Kaszub umocniony tysiącem lat chrześcijaństwa;
- zasoby oraz duże zróżnicowanie i dobry stan ogólny środowiska przyrodniczego;
- atrakcyjność osiedleńcza i turystyczna.

Słabe strony:

- niedostateczna współpraca środowisk samorządowych, gospodarczych i naukowych;
- niedostateczne tempo prywatyzacji i zbyt niski poziom inwestycji.

Wizja województwa pomorskiego – jako regionu gospodarki gotowej do szybkiego wzrostu.

- tradycyjne sektory – rolnictwo i turystyka – po pomyślnej restrukturyzacji i unowocześnieniu funkcjonują w warunkach globalnej konkurencji.

Priorytety, cele strategiczne i zadania realizacyjne.
/w odniesieniu do gminy Stężyca/.

Priorytet – rozwój kapitału ludzkiego oparty na wiedzy i aktywności.
Cel – zwiększenie mobilności i przedsiębiorczości mieszkańców.
Zadania – polepszenie obiegu informacji o lokalnych rynkach pracy w celu zwiększenia mobilności zawodowej pracowników,
– ułatwienie dojazdów do pracy na obszarach objętych bezrobociem,
– inicjowanie oraz wspieranie przedsiębiorczości i tworzenia nowych miejsc pracy, zwłaszcza na obszarach objętych bezrobociem.
Cel – pobudzanie aktywności obywatelskiej i społecznej.
Zadanie – wspieranie rozwoju organizacji społecznych, a zwłaszcza prowadzących działalność na rzecz regionu i jego mieszkańców.

Priorytet – restrukturyzacja i unowocześnienie gospodarki.
Cel – rozwój sektora małych i średnich przedsiębiorstw.
Zadania – wspieranie rozwoju sektora małych i średnich przedsiębiorstw, zwłaszcza skierowanych na przedsięwzięcia innowacyjne,
– pomoc w inicjowaniu i wspieraniu rozwoju sektora małych i średnich przedsiębiorstw zwłaszcza na terenach objętych bezrobociem,
Cel – unowocześnienie tradycyjnych sektorów gospodarki.
Zadania – restrukturyzacja gospodarstw rolnych i wzmacnianie zdolności towarowych
– wspieranie powiązań kooperacyjnych producentów rolnych,
– promowanie prośrodowiskowych zasad uprawy, chowu i produkcji żywności pochodzącej z gospodarstw stosujących te zasady,
– wspieranie rozwoju hodowli ryb i rybactwa śródlądowego, zwłaszcza na obszarach o małej aktywności gospodarczej.
Cel – rozwój usług, transportu i turystyki.
Zadania – wspieranie i rozwój instytucji oraz imprez kulturalnych rangi krajowej i międzynarodowej,
– wspieranie rozwoju turystyki krajoznawczej, uwzględniając przede wszystkim wykorzystanie unikatowych walorów Ziemi Pomorskiej, wybitnego dziedzictwa kulturowego i krajobrazu Kaszub i Kociewia,
– popieranie inicjatyw samorządowych i prywatnych zmierzających do przedłużenia sezonu, w szczególności poprzez budowę parków wodnych, rozwój usług leczniczych i sanatoryjnych oraz rozwój całorocznej bazy hotelowej,
– wspieranie rozwoju agroturystyki, zwłaszcza na obszarach strukturalnie słabych,
– kształcenie kadr dla turystyki i agroturystyki, z uwzględnieniem edukacji ekologicznej,
– stworzenie sieci tras dla turystyki rowerowej.
Cel – wsparcie i stopniowe przekształcanie słabych strukturalnie obszarów wiejskich.
Zadania – tworzenie poza rolniczych źródeł utrzymania na wsi,
– rozbudowa i modernizacja infrastruktury technicznej.

Priorytet – rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności i spójności regionu.

Cel – przeciwdziałanie marginalizacji obszarów peryferyjnych.

Zadania – utworzenie regionalnego systemu transportu zbiorowego /kolej, autobus/ polepszającego dostępność do Trójmiasta i miast powiatowych z obszarów peryferyjnych,

– zapewnienie dostępności usług publicznych /edukacja, ochrona zdrowia, bezpieczeństwo, kultura, media regionalne/ na poziomie zapobiegającym marginalizacji obszarów peryferyjnych.

Cel – rozwój telekomunikacji.

Zadania – poprawa sprawności funkcjonowania regionalnego rynku usług telekomunikacyjnych,

– zapewnienie powszechnego dostępu do internetu, z uwzględnieniem obszarów wiejskich,

– poprawa infrastruktury energetyki, zwiększenie efektywności wykorzystania energii i polepszenie zaopatrzenia w energię.

Priorytet – kreowanie wysokiej jakości życia.

Cel – tworzenie bezpiecznych i atrakcyjnych warunków życia.

Zadania – poprawa jakości życia i zwiększenie atrakcyjności osiedleńczej,

– zabezpieczenie i przeciwdziałanie skutkom nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Cel – poprawa ekologicznych warunków życia.

Zadania – zmniejszenie poziomu zanieczyszczenia środowiska w odniesieniu do:

Powietrza:

– redukcja i neutralizacja gazowych zanieczyszczeń atmosfery u źródła,

– gazyfikacja obszarów wiejskich;

Wody:

– poprawa zaopatrzenia w wodę i polepszenie jakości wód, szczególnie wody pitnej,

– modernizacja i budowa oczyszczalni ścieków w połączeniu z równoczesną rozbudową i budową systemów kanalizacji sanitarnej,

– wzmocnienie obudowy biologicznej cieków i jezior;

Gleby:

– rekultywacja terenów zdewastowanych przyrodniczo;

Klimat akustyczny:

– ograniczenie uciążliwości komunikacyjnych w miejscowościach oraz wzdłuż głównych tras komunikacyjnych.

Zadania – regulacja stosunków wodnych w zakresie ochrony przeciwpowodziowej i odprowadzania wód opadowych. Rozwój regionalnego systemu małej retencji wodnej, z poszanowaniem warunków ekologicznych,

– racjonalizacja gospodarki odpadami /segregacja, recykling, utylizacja/,

– wykorzystanie i unieszkodliwianie odpadów przemysłowych, w tym niebezpiecznych.

Cel – racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi.

Zadania – dostosowanie rozmiarów i lokalizacji ujęć wodnych do pozostających w dyspozycji zasobów wód podziemnych i powierzchniowych. Ochrona głównych zbiorników wód

– poprawa zwartości przestrzennej lasów i zwiększenie ich powierzchni.

– wzrost różnorodności biologicznej i zwiększenie odporności ekosystemów leśnych,

– aktywna ochrona zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazu rolniczego przyjaznego środowisku oraz rejonów rekreacyjnych.

Cel – poprawa efektywności ochrony przyrody i krajobrazu.

Zadania – wzmocnienie spójności i ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych,

– zapobieganie degradacji i rewitalizacja krajobrazu obszarów pojeziernych,

– zwiększenie powierzchni terenów objętych ochroną rezerwatową oraz innymi formami indywidualnej ochrony przyrody.

Cel – wspieranie różnorodności kulturowej.

Zadania – wspieranie działań służących umacnianiu tożsamości regionalnej z zachowaniem różnorodności tradycji, dorobku i dziedzictwa historycznego kaszubskiego,

– wspieranie instytucji kulturalnych na obszarach wiejskich oraz ludowych form kultury,

– wspieranie i promocja języka kaszubskiego,

– pielęgnowanie walorów krajobrazów historycznych regionu kaszubskiego.

Cel – zachowanie dziedzictwa historycznego.

Zadania – zachowanie i wspieranie rewitalizacji zabytkowych obiektów /obiekty sakralne, dwory, chaty/ i obszarów /wsie, parki, cmentarze/.

– pielęgnowanie i promocja tradycji rybackich.

Cel – promocja zdrowia i rozwój kultury fizycznej.

Zadania – polepszenie dostępu mieszkańców do specjalistycznej opieki medycznej, modernizacja i racjonalizacja rozmieszczenia placówek publicznej służby zdrowia,

– wspieranie inicjatyw służących promocji zdrowia i proekologicznemu stylowi życia,

– wspieranie rozwoju kultury fizycznej i sportu młodzieżowego, głównie w oparciu o bazę szkolną.

Uwarunkowania wynikające z Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Granice oraz obowiązujące zakazy i ograniczenia określa:

- Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 5/94 z dnia 8.11.1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i utworzenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń.
- Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 11/98 z dnia 3.09.1998 r. zmieniające rozporządzenie nr 5/94 z dnia 8.08.1994 r., w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń.

- Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 z dnia 3.09,1998 r. w sprawie zatwierdzenia "Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" oraz wyznaczenia w nim zespołów Przyrodniczo-Krajobrazowych.
- Projekt aktualizacji Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (wg stanu na lipiec 2004 r.).

I. Wyznacza się następujące zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:
Zespół nr 3 – Dolina Łeby,
Zespół nr 5 – Rynna Raduńska,
Zespół nr 8 – Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka.

Przeprowadzono korektę fragmentów granic ww. zespołów zgodnie z projektem aktualizacji Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (wg stanu na lipiec 2004 r.).
Działalność gospodarcza i społeczna powinna być prowadzona zgodnie z ideą trójochrony, czyli równorzędnie traktowanej ochrony wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych.

II. Ochrona środowiska przyrodniczego.
Obiekty i obszary chronione.
Znaczna część gminy Stężyca włączona została do regionalnego systemu ochrony obszarów cennych przyrodniczo utworzonego na podstawie Rozporządzenia nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z dnia 8 listopada 1994 roku w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń, uzupełnionym Rozporządzeniem nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 roku. Rozporządzenie nr 12/98 z dnia. 3 września 1998 roku zatwierdzało Plan ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju gminy określone w zapisach tego planu ochrony przedstawiono w rozdziale nr 3. Obszar Kaszubskiego Parku Krajobrazowego jest jednym z ważniejszych obszarów węzłowych Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – Polska, obejmującym obszary najcenniejsze Pojezierza Pomorskiego.
Zgodnie z zatwierdzonym Rozporządzeniem nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 roku Planem ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego znaczna część gminy Stężyca włączona została w granice Kaszubskiego parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej, tj. otuliny, na terenie gminy plan ustanawia następujące szczególne formy ochrony przyrody.

III. Ochrona środowiska kulturowego.
Obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych oraz archeologiczne dziedzictwo kulturowe wymieniono w rozdziale 4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków.

IV. Ochrona krajobrazu.
Makroprzestrzenne układy kompozycyjne krajobrazu.
1. Podstawowymi, makroprzestrzennymi układami kompozycyjnymi krajobrazu są zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, w których należy zachować zwartość i odmienność krajobrazową oraz pielęgnować wartości kompozycyjne kształtowane przez elementy przyrodnicze.
2. Specyficzny makroprzestrzenny układ przestrzenny tworzy kompleks Wzniesień Szymbarskich.

Uwarunkowania wynikające z potrzeby aktualizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca uchwalonego w listopadzie 2002 r.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca uchwalone w listopadzie 2002 roku powinno stanowić podstawę do podjęcia szeregu planów zagospodarowania przestrzennego.
Ponieważ większa część gminy znajduje się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny, ustalenia Planu Ochrony Parku /Rozporządzenia Wojewody Gdańskiego Nr 11/98 i Nr 12/98 z dnia 3 września 1998 r./ mają zasadniczy wpływ na sposób zagospodarowania terenów przeznaczonych dla rozwoju przestrzennego gminy Stężyca. Część wniosków do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, która wpłynęła od osób prywatnych i z Urzędu Gminy nie mogła zostać zrealizowana /zwłaszcza lokalizacja nowych zespołów zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej/. Ponadto zgodnie z obowiązującą Ustawą z dnia 16 października 1991 r., o Ochronie Przyrody, dla obszaru gminy objęto Granicami Kaszubskiego Parku Krajobrazowego należało przystąpić do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dla tak dużego obszaru planistycznego stanowi to problem trudny do zrealizowania /np. skala mapy 1 : 1000 lub 1 : 2000/.
Aktualnie weszło w życie nowe Prawo Ochrony Przyrody, które ma znaczny wpływ na korektę ustaleń Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Między innymi znosi ono nakaz opracowania planu dla całego obszaru fragmentu gminy Stężyca znajdującego się w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz zakaz lokalizacji nowych zespołów mieszkaniowych i rekreacyjnych. Spowodowało to konieczność ponownej weryfikacji wniosków dotychczas nieuwzględnionych z powodu sprzeczności z ustaleniami ochronnymi Parku. Ponadto wpłynęła kolejna grupa zgłoszonych zamierzeń inwestycyjnych, która zostanie poddana weryfikacji na podstawie nowych kryteriów oceny.
Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadza szereg nowych ustaleń w procedurze opracowania „Studium", które kwalifikują obecny elaborat, uchwalony w listopadzie 2002 r. do korekty, aktualizacji oraz ponownego uchwalenia. Zmienione „Studium" wskaże granice planów miejscowych, które gmina podejmie w zależności od aktualnych potrzeb inwestycyjnych.
Zespół autorski przeanalizował materiały wyjściowe przekazane przez Urząd gminy Stężyca i przedstawił wstępną analizę wniosków w nawiązaniu do uwarunkowań wynikających z planów wyższego rzędu na spotkaniach z władzami gminy.

Id: 5441004F-A04E-47D6-A705-DC9408BF0CAD. Podpisany

Postulaty i wnioski.

Wójt, władze gminy (zleceniodawcy „Studium").

- adaptacja istniejących ośrodków wczasowych zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem,
- uwzględnienie wniosków mieszkańców gminy i właścicieli nieruchomości w gminie Stężyca,
- nie umieszczanie w „Studium" rezerwatów przyrody i użytków ekologicznych, które wymagają zgody właścicieli nieruchomości nie będących własnością Skarbu Państwa i gminy,
- przeprowadzenie powtórnej weryfikacji zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych pod kątem korekty granic i zasad zagospodarowania oraz możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i letniskowej,
- zmniejszenie ograniczeń w zasadach zagospodarowania na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego zwłaszcza w kształtowaniu sieci osadniczej (lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej i letniskowej, lokalizacja nowych siedlisk rolniczych, powiększenie fragmentów zabudowy istniejącej),
- wprowadzenie do projektu „Studium" zamierzeń inwestycyjnych związanych z budową nowych elementów zagospodarowania turystycznego (ścieżki rowerowe, ścieżki edukacyjne, trasy narciarskie, szlaki piesze, tereny urządzeń sportowych).

Sołtysi, komisie Urzędu Gminy.

- wprowadzenie zapisu o dopuszczeniu stacji paliw,
- wprowadzenie zapisu o dopuszczeniu lokalizacji terenów eksploatacji kruszywa (poza parkiem),
- wprowadzenie zapisu o możliwości lokalizacji wyciągów narciarskich,
- wprowadzenie zapisu o możliwości przekształcenia siedlisk rolniczych na gospodarstwa agroturystyczne,
- wprowadzenie zapisów dopuszczających lokalizację celów publicznych,
- wprowadzenie zapisu o możliwości lokalizacji stacji telefonii komórkowej bez wskazania lokalizacji szczegółowej,
- zaznaczenie na rysunku „Studium" zabudowy istniejącej i zatwierdzonych ustaleń planistycznych jako stanu zdeterminowanego,
- zapisanie klauzuli o ważności ustaleń planu dotychczas obowiązującego,
- wprowadzenie zapisu o możliwości odtworzenia istniejącego zainwestowania, które ulegnie zniszczeniu wskutek klęski żywiołowej.

Mieszkańcy gminy, właściciele nieruchomości w gminie Stężyca (wnioski składane w 2003 r. i na początku 2004 r.).

- lokalizacja nowych terenów zabudowy mieszkaniowej i letniskowej,
- adaptacja istniejącej zabudowy na którą nie uzyskano dotychczas decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz decyzji o pozwoleniu na budowę.

Organy, do których wysłano zawiadomienie o przystąpieniu do opracowania zmiany „Studium”.

- Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego w Gdańsku, Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego:
  uwzględnienie ustaleń z opracowań regionalnych,
- Zrzeszenie Kaszubsko – Pomorskie;
  uwzględnienie zamierzeń inwestycyjnych związanych z rozbudową Kaszubskiego Uniwersytetu Ludowego w Wieżycy, rozbudowa istniejącego zainwestowania poprzez lokalizację na działce nr 116/1 nowej inwestycji (funkcja dydaktyczna, hotelowa, turystyczna, gastronomiczna),
- Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku :
  uwzględnienie tras przebiegu dróg wojewódzkich oraz klasyfikacji technicznych zgodnie z „Programem rozwoju dróg krajowych i wojewódzkich do roku 2015 na terenie województwa pomorskiego”, opracowanym na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych – Oddziału Północnego w Gdańsku i Zarządu Dróg Wojewódzkich w Gdańsku,
- Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Gdańsku:
  wykorzystanie materiałów i opracowań dotyczących zasobów kulturowych na obszarze gminy Stężyca znajdujących się w zbiorach Urzędu.

C. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ

WPROWADZENIE.

Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy.

Art. 10.2. W studium określa się w szczególności:

1. kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
2. kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
3. obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
4. obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5. kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
6. obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
7. obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa wart. 48 ust. 1;
8. obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej;
9. obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
10. kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
11. obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;

12. obiekty lub obszary, dla których wyznacza siew złożu kopaliny filar ochronny;
13. obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U, Nr 41, póz, 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);
14. obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
15. granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
16. inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.
17. ustalenia związane z realizacją wniosków do „Studium".

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W PLANACH WYŻSZEGO RZĘDU

1. USTALENIA STRATEGII ROZWOJU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Strategia rozwoju Pomorza utrzymuje wartości dawne takie jak kultura materialna i duchowa, środowisko przyrodnicze i kulturowe, potencjał gospodarczy i ludzki oraz nowe, oparte na umiejętnościach i wiedzy, wykorzystujące nowoczesne techniki i technologie.

Cele strategiczne Narodowej Strategii Rozwoju Regionalnego – zbieżne z celami rozwoju gminy Stężyca.

- Rozbudowa i modernizacja sieci transportowo-logistycznych.
- Rozbudowa i modernizacja infrastruktury ochrony środowiska.
- Tworzenie małych i średnich przedsiębiorstw.
- Rozwój sektora turystyki.
- Aktywizacja gospodarcza obszarów wiejskich.

Ramy realizacji polityki państwa w odniesieniu do rozwoju gospodarczego są zawarte w Ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego /Dz. U. Nr 48, poz. 5507/.

2. USTALENIA „PLANU ZAGOSODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO"

2.1. Charakterystyka głównych ustaleń.

Gmina Stężyca leży na obszarach określonych w planie, jako wymagające szczególnej polityki proturystycznej, wskazane do rozwoju turystyki kwalifikowanej i agroturystyki. Tereny leżące w okolicach jezior: Ostrzyckie, Potulskie, Dąbrowskie, Lubowisko, Stężyckie, Raduńskie Górne, Raduńskie Dolne, Bukrzyno Duże i Bukrzyno Małe położone są w strefie restrukturyzacji zagospodarowania turystycznego, obszarze określonym w planie jako wymagający rozbudowy i rewitalizacji infrastruktury technicznej ze względu na duże obciążenie turystyczne.

Takie położenie gminy w strefie pojeziernej z zespołami jezior i kompleksami leśnymi stwarza możliwość przyjęcia zasad ekorozwoju, jako podstawy regionalnej polityki aktywizacji i może stanowić podstawę dynamizacji rozwoju całego kompleksu społeczno-ekonomicznego, którego głównym ogniwem stanie się nowoczesna gospodarka turystyczna (rozwój turystyki bardziej jakościowy: wzbogacone oferty i podnoszenie atrakcyjności wypoczynku, przedłużanie sezonu) oraz współzależne z nią leśnictwo a także komplementarna wobec nich infrastruktura społeczna i techniczna.

2.2. Sieć osadnicza.

Sieć osadniczą tworzą ośrodki, w tym wieś Stężyca – ośrodek gminny, który w hierarchii sieci osadniczej województwa należy do ośrodków gminnych wyposażonych w usługi ponadgminne.
Przekształcenia sieci osadniczej przebiegać będą w różnych kierunkach, zależnie od położenia, walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz ruchu migracyjnego ludności.

2.3. Komunikacja.

Do głównych celów i kierunków polityki transportowej należą:

- poprawa dostępności transportowej, zwłaszcza obszarów służących konkurencyjności regionu, jak np. obszary rekreacyjne,
- poprawa spójności regionu poprzez zmniejszenie czasu dostępności do obszaru metropolitalnego i centrów podregionów poprzez modernizację dróg dojazdowych do dużych ośrodków koncentrujących miejsca pracy i usług ponadlokalnych, modernizację linii kolejowej regionalnej i wprowadzenie lekkiego taboru kolejowego oraz integrację infrastrukturalną i organizacyjną regionalnego transportu pasażerskiego,
- poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie uciążliwości oraz szkodliwego oddziaływania na otoczenie poprzez tworzenie struktur przestrzennych minimalizujących ryzyko występowania konfliktów pomiędzy różnymi użytkownikami infrastruktury transportowej, zmotoryzowanymi i niezmotoryzowanymi.

2.4. Infrastruktura techniczna.

Kierunki polityki przestrzennej w zakresie infrastruktury technicznej:

w zakresie zaopatrzenia w wodę

- intensyfikacja działań związanych z budową, rozbudową i modernizacją wodociągów,

w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków

- intensyfikacja działań związanych z budową, rozbudową i modernizacją urządzeń kanalizacyjnych ze względu na położenie w strefie ochronnej ujęcia wód powierzchniowych „Straszyn".

2.5. Ochrona środowiska przyrodniczego.

Plan województwa przyjmuje koncepcję spójnej i równorzędnej ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych oraz formułuje kierunki działań w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska przyrodniczego województwa pomorskiego,
Należą do nich m. in.:

W zakresie ochrony litosfery i zasobów kopalin.

- objęcie rewaloryzacją obszarów przekształconych i rekultywację obszarów zdegradowanych eksploatacją surowców naturalnych,
- inwentaryzacja i kontrola pod względem spełnienia wymogów formalno-prawnych oraz ochrony środowiska wszystkich obszarów powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych,
- określanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego takich działań które zapewnią ochronę złóż,

W zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych.

- przestrzeganie realizacji opracowań planistycznych i prawidłowości ich zapisów w zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych,
- wsparcie procesu przeznaczania gleb o najniższych klasach przydatności rolniczej na cele zalesień – szczególnie na obszarach pojezierzy.

W zakresie ochrony zasobów wód podziemnych.

- opracowanie i wdrożenie technicznych zasad ochrony GZWP nr 111 i 112 oraz obszarów zasilania zbiorników,
- ustanowienie i aktualizacja stref ochronnych ujęć wód podziemnych,
- określenie wód podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszarów szczególne narażonych, z których odpływ związków azotu powinien być ograniczony,
- inwentaryzacja i klasyfikacja istniejących źródeł zanieczyszczeń (przemysłowych, komunikacyjnych, rolnych), ich neutralizacja bądź likwidacja.

W zakresie ochrony wód powierzchniowych.

- określenie wód powierzchniowych wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszarów szczególnie narażonych, z których odpływ związków azotu powinien być ograniczony,
- kontynuacja bardziej intensywna niż dotychczas działań w zakresie ochrony wód rzeki Raduni, ważnego źródła wody dla Gdańska,
- zmniejszenie zanieczyszczeń ze źródeł punktowych poprzez budowę oczyszczalni dla ścieków komunalnych, przemysłowych i opadowych,
- zmniejszenie zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych poprzez redukowanie emisji w kotłowniach i zakładach przemysłowych oraz racjonalizację stosowania nawozów sztucznych,
- zwiększanie zdolności do samooczyszczania małych rzek i cieków wodnych (obsadzanie roślinnością, napowietrzanie itp.),
- doprowadzenie wód do osiągnięcia l i II klasy czystości i utrzymania tych klas,
- odtworzenie, wszędzie gdzie to możliwe, zabudowy biologicznej stref brzegowych wód i cieków, ograniczających spływ zanieczyszczeń i odtwarzających naturalne korytarze ekologiczne.

W zakresie ochrony zasobów biosfery.

- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentach planistycznych,
- wprowadzenie zalesień, zakrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych stanowiących potencjalne korytarze ekologiczne oraz jako elementy ochrony wód przed spływem powierzchniowym zanieczyszczeń,
- wprowadzenie zalesień, jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów ekologicznych – wzmacniających wewnętrzną spójność całej sieci,
- racjonalne wprowadzanie zalesień na obszarach najsłabszych gruntów rolnych,
- utrzymanie lasów ochronnych oraz wsparcie procesu tworzenia kolejnych lasów ochronnych w gospodarce leśnej wraz ze wzmacnianiem działań proekologicznych na tych obszarach i uwzględnieniem ich w opracowaniach planistycznych.

W zakresie ochrony powietrza.

- ograniczenie emisji substancji do atmosfery przez zakłady szczególnie uciążliwe dla środowiska,
- ograniczenie składowania materiałów odpadowych na składowiskach otwartych lub ich szybka rekultywacja.

W zakresie ochrony przeciwerozyjnej w procesach geomorfologicznych.

- wprowadzanie trwałych zadarnień i zadrzewień w użytkowanych rolniczo strefach krawędziowych i czołowomorenowych pojezierzy, na spadkach terenu przekraczających 8%.

2.6. Ochrona środowiska kulturowego.

Kierunki polityki przestrzennej w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska kulturowego oraz kształtowania walorów krajobrazów stanowiących o tożsamości regionu:

- prowadzenie działań organizacyjnych, promocyjnych i badawczych pod kątem podniesienia świadomości społecznej w zakresie znaczenia i wartości obiektów kulturowych oraz zasad i metod ich konserwacji a także późniejszego ich użytkowania,
- ochrona tożsamości kulturowej miejsca – objęcie ochroną obszarów zabudowy w sąsiedztwie wartościowych zespołów przestrzennych i ich rekompozycja przestrzenna, pozwalająca na wyeksponowanie wartościowych cech zespołów,
- łączenie ochrony środowiska kulturowego z ochroną środowiska przyrodniczego poprzez ochronę krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem architektonicznym, zachowanie i odtwarzanie dawnych układów i funkcji terenów zieleni w ich pierwotnym kształcie wraz z infrastrukturą, rewaloryzację parków pod kątem zwiększenia ich atrakcyjności jako miejsc wypoczynku, przystosowanie obiektów zabytkowych do nowych funkcji,
- zachowanie, udostępnienie i zagospodarowanie stanowisk archeologicznych o zachowanych formach krajobrazowych w celach naukowych, dydaktycznych oraz turystycznych,

- propagowanie tradycyjnych form architektury wiejskiej w zakresie bryły, detalu architektonicznego i materiałów wykończeniowych,
- ochrona i rewaloryzacja starych układów ruralistycznych oraz części wsi – decydujących o zachowaniu walorów krajobrazowych, eksponowanie wsi o wybitnych walorach krajobrazowych, rekompozycja, restylizacja, i uporządkowanie zabudowy wsi,
- likwidacja obiektów rekreacyjnych wzniesionych z naruszeniem przepisów prawa budowlanego,
- egzekwowanie dla projektów budów, przebudów i rozbudów realizacji ocen skutków dla krajobrazu w ramach ocen skutków dla krajobrazu w ramach raportu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- zachowanie i utworzenie warunków ekspozycji panoram widokowych z tras komunikacyjnych na szczególnie interesujące obiekty krajobrazowe,
- wyłączenie z zabudowy odpowiednio szerokiego pasa przybrzeżnego w celu utrzymania walorów krajobrazowych brzegów jezior,
- określanie w dokumentach planistycznych zasad zagospodarowania punktów widokowych i ochrony panoram widokowych,
- ochrona istniejących panoram widokowych – w tym zakaz wznoszenia budynków i budowli przysłaniających ekspozycję krajobrazową z punktów widokowych oraz wprowadzanie zieleni wysokiej.

2.7. Turystyka.

Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki kwalifikowanej krajoznawczej i agroturystyki to:

- ograniczenie negatywnego oddziaływania ruchu i zagospodarowania rekreacyjnego na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych, w tym ograniczenie nacisku rekreacyjnego na obszary o dużym zagęszczeniu,
- stymulowanie rozwoju rekreacji na obszarach dotychczas ekstensywnie wykorzystywanych, dla których turystyka jest szansą rozwoju,
- uporządkowanie istniejącego zainwestowania turystycznego zagrażającego czystości jezior poprzez podniesienie standardu oraz uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- modernizacja techniczna i poprawa estetyki istniejących obiektów turystycznych,
- wzbogacenie miejscowości rekreacyjnych w urządzenia usługowe, w tym służące także stałym mieszkańcom,
- rozwijanie bazy hotelowo-gastronomicznej oraz usług turystycznych dla różnych okresów pobytu,
- lokalizacja inwestycji turystycznych o wysokim standardzie wyposażenia na terenach o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, bez pomniejszenia walorów rekreacyjnych obszaru,
- pełniejsze wykorzystanie sieci osadniczej do realizacji bazy noclegowej, w tym wykorzystanie obiektów pełniących obecnie inne funkcje na cele rekreacyjne i bazę noclegową,

- ochrona i rewaloryzacja wędkarskiej przestrzeni rekreacyjnej, tworzenie stanic wędkarskich,
- ochrona przed zainwestowaniem brzegów niezainwestowanych,
- budowa lub rozbudowa zaplecza umożliwiającego masowy rozwój żeglarstwa i innych sportów wodnych,
- zagospodarowanie turystyczne szlaków wodnych, przystosowanie szlaków wodnych do rekreacji, stworzenie przystani wodnych miejsc biwakowych dla potrzeb spływów kajakowych,
- utworzenie zintegrowanego regionalnego systemu turystyki wodnej w powiązaniu z siecią szlaków pieszych i rowerowych oraz innymi systemami w sąsiednich województwach i krajach,
- tworzenie miejsc obsługi recepcyjnej turystów tranzytowych wzdłuż głównych dróg,
- wytyczenie i urządzenie szlaków turystyki pieszej i rowerowej, zgodnie z ideą „tu bezpiecznie zaparkuj, dalej jedź rowerem lub idź pieszo",
- wspieranie rozwoju ekoturystyki i agroturystyki, obejmującej pobyty wypoczynkowe w gospodarstwach rolnych, prywatnych domach i pokojach wynajmowanych (integracja systemu informacji dotyczących gospodarstw eko- i agroturystycznych).

2.8. Komunikacja.

Układ tras rowerowych w gminie tworzą:

- międzyregionalna trasa rowerowa nr 11 – Trasa Tysiąca Jezior i nr 12 – Trasa Zamków Polski Północnej do realizacji w pierwszej kolejności (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214, drogi powiatowej nr 312 i dróg gminnych),
- regionalna trasa rowerowa nr 115 – Kartuzy – Stężyca – Kościerzyna – Stara Kiszewa – Kaliska – Osiek – (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 i dróg powiatowych nr 249, 250, 251),
- regionalna trasa rowerowa nr 133 – Gdynia – Kartuzy – Sulęczyno – Bytów (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 228), do realizacji w pierwszej kolejności.

W miarę natężenia ruchu rowerowego należy dążyć do podnoszenia standardów technicznych samych tras rowerowych, jak i ich otoczenia, w tym zapewnienia miejsc parkingowych dla rowerów.

3. USTALENIA „STRATEGII ROZWOJU GMINY STĘŻYCA DO 2015 ROKU".

3.1. Wizja rozwoju gminy.

Istniejący potencjał rozwojowy w gminie Stężyca oraz przewidywana sytuacja planistyczna i gospodarcza w gminach sąsiednich uzasadnia przyjęcie następujących założeń generalnych:

- podstawową specjalizacją (wyróżnikiem) gminy Stężyca będzie znaczny wzrost znaczenia branży turystycznej w powiązaniu z nasyconym rynkiem handlu i usług oraz skuteczną promocją,
- aktywna współpraca międzynarodowa i regionalna w powiązaniu z sanacją budżetu gminy pozwoli na skuteczne uzupełnienie niedostatków i rozwój gminy,

- zmniejszone do 1/3 zatrudnienie w rolnictwie zostanie wchłonięte przez sektor usług i handlu, współpracujący ze sobą rolnicy produkują zdrową żywność w gospodarstwach specjalistycznych,
- gmina wyróżni się na tle innych poprzez swój wypracowany, nowy wizerunek, oparty m.in. o zasadę ekorozwoju i posiadania wyjątkowych atrakcji.

3.2. Priorytety oraz cele strategiczne:

3.2.1. Wykorzystanie położenia geograficznego i walorów krajobrazowych w celu rozwoju gospodarczego gminy poprzez:
- podjęcie działań sprzyjających rozwojowi turystyki, sportu, rekreacji promocji gminy,
- stworzenie warunków do rozwoju agroturyzmu oraz opłacalnej ekologicznej produkcji rolnej,

3.2.2. Rozwój zasobów ludzkich poprzez:
- rozwój potencjału edukacyjnego szkolnictwa, stworzenie szerokiej oferty edukacyjnej dla dzieci i młodzieży,
- szkolenie kadr administracji samorządowej.

3.2.3. Podjęcie działań kompleksowo rozwiązujących problemy z zakresu ochrony środowiska poprzez:
- stworzenie systemu nowoczesnej gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami w oparciu o prawidłowo prowadzoną politykę przestrzennego zagospodarowania gminy,
- rozbudowa i poprawa stanu technicznego dróg gminnych.

3.2.4. Kreowanie rozwoju przedsiębiorczości, podjęcie działań w kierunku tworzenia nowych miejsc pracy poprzez:
- stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorstw w oparciu o nowoczesne technologie skutecznie zmniejszające bezrobocie,
- stworzenie warunków do tworzenia małych i średnich lokalnych przedsiębiorstw,
- podjęcie działań w celu pozyskania inwestorów krajowych i zagranicznych,
- stworzenie warunków do rozwoju partnerskiej współpracy międzyregionalnej.

3.2.5. Wzmacnianie sieciowego współdziałania w wykorzystywaniu funduszy strukturalnych. W latach 2004 – 2006, 2007 – 2013 priorytetowymi zadaniami są:
- budowa dróg gminnych,
- budowa chodników, ścieżek rowerowych i edukacyjnych,
- budowa sieci kanalizacyjnej, remonty sieci wodociągowych oraz stacji uzdatniania wody,
- gospodarka odpadami,
- poprawa jakości powietrza,
- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii,
- budowa lub modernizacja lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej.

4. USTALENIA PLANU OCHRONY KASZUBSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO.

Ustalenia podano w dziale „Kierunki polityki przestrzennej gminy" zgodnie z art. 10.2 w rozdziale 3. „Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk".

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY – zgodnie z art. 10.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Największy przyrost ludności nastąpi we wsi Stężyca stanowiącej ośrodek gminy oraz centrum obsługi ruchu turystycznego. Ponadto przyrost nastąpi we wsiach Gołubie i Szymbark ze względu na wykształcone ośrodki usługowe i położenie ich na obszarze o znacznej penetracji turystycznej. We wsi Niesiołowice nastąpi wzrost liczby ludności poprzez powstanie zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie mieszkalnictwa letniskowego.

KIERUNKI ROZWOJU MIESZKALNICTWA.

Jako stan zdeterminowany urbanistycznie przyjęto tereny zabudowy istniejącej oraz obszary zatwierdzonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dla obszarów objętych ochroną w ramach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego należy przestrzegać zasady i ustalenia przyjęte dla tych obszarów.
Dla projektowanej zabudowy w ramach kierunków rozwojowych należy sukcesywnie opracowywać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.
Przy kształtowaniu krajobrazu wiejskiego należy korzystać między innymi z form przyjętych jak w Planie Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.
Z przeprowadzonej analizy w zakresie sytuacji mieszkaniowej na terenie gminy wynika, że do adaptacji można przyjąć całość istniejących zasobów mieszkaniowych zakładając, że w miarę potrzeb będą się modernizowały. Na terenach mieszkaniowych przyjęto możliwość lokalizacji usług (w tym rzemiosła) pod warunkiem zachowania rygorów wynikających z przepisów szczególnych.

Potencjalne potrzeby terenowe dla budownictwa mieszkaniowego prognozowano o przyjęte założenie, że poprawa warunków mieszkaniowych mieszkańców gminy będzie następować:

- poprzez rozgęszczenie w istniejących, adaptowanych zasobach mieszkaniowych,
- poprzez realizację nowej zabudowy dla aktualnych mieszkańców gminy wraz z uwzględnieniem wzrostu liczby ludności w gminie.

Realizacja nowej zabudowy winna kształtować się w oparciu o następujące ogólne zasady:

- zabudowa mieszkaniowa winna koncentrować się w rejonie istniejących już skupisk zabudowy w terenach wskazanych jako tereny rozwojowe wsi, co pozwoli uniknąć rozproszenia,
- na terenach zdeterminowanych planistycznie dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy (uzupełnienia, nowe podziały) w zależności od potrzeb, przyjmuje się możliwość uzupełnienia, modernizacji i odtworzenia zabudowy na istniejących działkach i w obrębie istniejących siedlisk zagrodowych.

Zabudowa rozproszona.

Budownictwo rozproszone będzie realizowane na terenach rolnych a zwłaszcza we wsiach: Gapowo, Stężycka Huta, Nowa Wieś. Przyjęto następujące zasady rozwoju:

- modernizacja i rozbudowa istniejącej zabudowy zagrodowej, możliwość wyznaczania nowych działek budowlanych dla członków rodziny,
- możliwość realizacji siedlisk zagrodowych na terenach nowych gospodarstw rolnych, zabudowa winna być sytuowana na gruntach o najniższej przydatności produkcyjnej zaś wielkość gospodarstwa i gruntu użytkowanego rolniczo jest nie mniejsza niż średnia powierzchnia gospodarstwa rolnego w gminie,
- możliwość realizacji siedlisk o powierzchni mniejszej pod warunkiem występowania uwarunkowań uniemożliwiających zachowania warunku jw.,
- zaleca się wprowadzanie funkcji agroturystycznej.

Zabudowa skoncentrowana.

Budownictwo o formie skoncentrowanej zabudowy jednorodzinnej będzie realizowane głównie we wsiach o istniejącej zabudowie zwartej: Stężyca, Szymbark, Gołubie, Klukowa Huta, Kamienica Szlachecka. Będzie ona kształtowana w formie:
– nowych terenów rozwojowych,
– uzupełnienia istniejącego zainwestowania.
Dopuszcza się możliwość realizowania usług i rzemiosła nieuciążliwego.

USŁUGI.

Zakłada się adaptację istniejących usług oraz stwarza możliwość nowych lokalizacji usług i rzemiosła nieuciążliwego w ramach terenów rozwojowych i zatwierdzonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Wieś Stężyca nadal pełnić będzie rolę ośrodka gminnego, zawierającego usługi podstawowe oraz usługi związane z obsługą ruchu turystycznego. Przewiduje się rozwój istniejących terenów sportu i turystyki oraz usług rzemiosła. Rolę ośrodków wspomagających w zakresie usług podstawowych pełnić będzie Szymbark i Klukowa Huta. Przyjęto następujące zasady w kształtowaniu usług:

- usługi mogą być realizowane w powiązaniu z terenami istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej z zachowaniem funkcji podstawowej i pod warunkiem uwzględnienia przepisów szczególnych,
- dla terenów mieszkalno-usługowych należy opracować miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które ustalą szczegółowe zasady realizacji funkcji usługowych,
- usługi publiczne, inne niemianowane, handel, gastronomia i tzw. bytowe winny być realizowane w obszarach wyznaczonych terenów rozwojowych wsi z uwzględnieniem wymagań zawartych w przepisach szczególnych,
- optymalny zasięg obszarów przewidywanych pod zainwestowanie zabudowy mieszkaniowej w osadnictwie skupionym nie powinien przekraczać 500 m – tj. optymalnej dostępności do codziennie użytkowanych usług,
- w osadnictwie rozproszonym i mniejszych wsiach dostępność do usług użytkowanych często nie powinna być większa niż 1.5 km,

- dopuszcza się funkcję mieszkalną integralnie związaną z funkcją usługową.
-

RZEMIOSŁO. SKŁADY. BAZY.

Na terenie gminy Stężyca nie przewiduje się przemysłu uciążliwego. Tereny rzemiosła uciążliwego, baz i składów znajdują się w Stężycy, Szymbarku i Żurominie. Przewiduje się dalszy rozwój tych funkcji poprzez utworzenie rezerw terenowych. Należy opracować miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w których zostaną ustalone zasady zagospodarowania inwestycji, zaś uciążliwość winna się zmieścić w granicach lokalizacji. Adaptuje się istniejącą funkcję rzemiosła w stanie istniejącym pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów ochrony środowiska (Stężyca, Szymbark, Gołubie, Klukowa Huta, Kamienica Szlachecka, Żuromino).
Dopuszcza się na obszarze gminy Stężyca możliwość adaptacji istniejących usług przemysłu, składów, baz i rzemiosła uciążliwego zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem i z możliwością przekształceń. Większe zespoły występują we wsi gminnej Stężyca:

- zespół we wschodniej części Stężycy (przy drodze do Gapowa),
- usługi rzemiosła uciążliwego w Stężycy – Delowie (przy drodze do oczyszczalni ścieków).

Projektuje się usługi rzemiosła uciążliwego w południowej części Stężycy na działkach nr 297, 300, 301 (przy drodze do Kościerzyny).
Dopuszcza się funkcje mieszkalną integralnie związaną z funkcją rzemieślniczą.

TURYSTYKA.

Gmina Stężyca, z uwagi na wyjątkowe walory środowiska przyrodniczego, jest preferowana do intensywnego zagospodarowania turystycznego, przy uwzględnieniu zasad przyjętych w Planie Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz zasad turystyki zrównoważonej czyli „ekoturystyki". Jest to forma, która przyczynia się do zachowania środowiska naturalnego z wykorzystaniem walorów dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego. Preferuje się turystykę pobytową na terenach wiejskich oraz agroturystykę.
Głównym ośrodkiem rekreacyjnym pozostanie wieś gminna Stężyca z bazą skoncentrowaną w północnym fragmencie wsi.
Największe koncentracje zabudowy turystycznej występują ponadto we wsiach: Wieżyca, Krzeszna, Szymbark, Gołubie, Sikorzyno, Zgorzałe, Żuromino. Większą część terenów użytkowanych turystycznie stanowi turystyka pobytowa – zespoły budownictwa letniskowego i ośrodki wczasowe.
Program zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego przewiduje:

a. wypoczynek pobytowy w formach:
   - istniejąca baza noclegowo-turystyczna (ośrodki wypoczynkowe),
   - letniska indywidualne,
   - kwatery prywatne.

b. rozwój form turystyki krajoznawczej, sportów wodnych oraz krótkopobytowego wypoczynku świątecznego.

Turystyka krajoznawcza i sporty wodne.

Dla tych form rekreacji przyjęto zainwestowanie przede wszystkim związane z obsługą ruchu turystycznego na głównych szlakach tj.:

- szlaku wodnym tzw. „pętli jezior Raduńskich",
- trasie kołowej tzw. „Drogi Kaszubskiej",
- szlaku „Wzgórz Szymbarskich",
- szlakach turystyki pieszej,
- szlakach turystyki rowerowej.

Przyjmuje się wyposażenie tras turystyki pieszej i wodnej w następujące urządzenia:

- stanice wodne,
- campingi, pola namiotowe,
- schroniska młodzieżowe,
- zajazdy turystyczne.

Ponadto przewiduje się budowę ścieżek edukacyjnych wzdłuż fragmentów jeziora Dąbrowskiego, Patulskiego i Raduńskiego Górnego.

Wypoczynek świąteczny krótkopobytowy.

Realizację przyjęto w zespołach zlokalizowanych:

- nad jeziorem Raduńskim,
- nad jeziorem Dąbrowskim,
- nad jeziorem Ostrzyckim.

Przyjęto zasadę lokalizacji nowych form rekreacji (campingi, pola namiotowe, ośrodki turystyki wodnej) przy już istniejących obiektach w celu utworzenia zorganizowanych zespołów rekreacyjnych o uzupełniających się funkcjach. Zajazdy turystyczne mogą być lokalizowane przy uczęszczanych drogach i wzdłuż szlaków turystyki pieszej i wodnej. Zespoły koncentracji rekreacji przewiduje się przede wszystkim w miejscowości Stężyca, Zgorzałe, Gołubie, Krzeszna, Wieżyca, Pierszczewo, Niesiołowice. Dopuszcza się funkcję mieszkalną integralnie związaną z funkcją turystyczną. Zasady rozwoju turystyki ustalają również wytyczne z planu województwa pomorskiego.

Ekoturystyka.

Jest ona oparta na zrównoważonym rozwoju i przyczynia się do zachowania i adaptacji środowiska naturalnego. Występuje ona jako:

- agroturystyka, czyli turystyka pobytowa w indywidualnych gospodarstwach wiejskich,
- turystyka pobytowa na terenach wiejskich.

Przyjmuje się rozwój agroturystyki w oparciu o indywidualne gospodarstwa rolne położone w rejonach atrakcyjnych krajobrazowo, które mogą oferować usługi o wysokim standardzie.

Turystyka pobytowa na terenach wiejskich to uzupełnienia istniejących zespołów zabudowy letniskowej lub siedliskowej oraz adaptacja istniejącej zabudowy (zwłaszcza zabytkowej) dla lokalizacji usług turystycznych (zajazdy, hotele, pensjonaty, schroniska młodzieżowe, stanice wodne i in.). Dopuszcza się również lokalizację nowej zabudowy siedliskowej z funkcją agroturystyczną w zależności od potrzeb, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenia „PLANU ZAGOSODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO" zakładają wspieranie rozwoju ekoturystyki i agroturystyki, obejmującej pobyty wypoczynkowe w gospodarstwach rolnych, prywatnych domach i pokojach wynajmowanych (integracja systemu informacji dotyczących gospodarstw eko- i agroturystycznych).

ROLNICTWO, LEŚNICTWO.

Gospodarka rolna jest oparta głównie na gospodarstwach indywidualnych. Ze względu na położenie większości gruntów rolnych na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego przewiduje się rozwój produkcji w sposób zgodny z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego. Należy wprowadzać proekologiczne formy gospodarki rolnej w tym rolnictwo ekologiczne.
Gospodarka leśna winna być oparta na zasadach ochrony przyrody i walorów krajobrazowych.

1a. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów objętych zmianą studium.

W granicach obszarów objętych zmianą studium planowane jest zachowanie istniejącego zagospodarowania z uwagi na występowanie na tym terenie cennych siedlisk roślinnych oraz położenie terenu w granicach obszaru Natura 2000 Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego. Obszar występowania tych siedlisk, przeznaczonych do zachowania i ochrony, został wskazany na rysunku studium.
Dopuszcza się lokalizację siedlisk rolniczych na terenach położonych w granicach zmiany studium, poza wskazanymi obszarami cennych siedlisk roślinnych, pod warunkiem, że działania te nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności nie mogą: pogorszyć stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura2000, pogorszyć integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązań z innymi obszarami. Ponadto lokalizacja siedlisk rolniczych musi być zgodna z nakazami i zakazami określonymi w przepisach odrębnych obowiązujących dla obszaru Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.

Ogólne zasady kształtowania sieci osadniczej (zgodnie z projektem „aktualizacji Planu Ochrony Parku).

1. Należy ograniczać rozpraszanie sieci osadniczej parku.
2. We wsiach o zwartej zabudowie nowa zabudowa mieszkaniowa i nowe rolnicze siedliska zagrodowe powinny być lokalizowane w bezpośrednim nawiązaniu do istniejących skupisk zabudowy, w taki sposób aby:
   a) nowe budynki mieszkalne lokalizować w odległości nie większej niż 50 m od istniejących skupisk złożonych obecnie co najmniej z 3 domów mieszkalnych położonych bliżej niż 50 metrów od siebie,
   b) lokalizować nowe rolnicze siedliska zagrodowe w sąsiedztwie istniejących zabudowań w odległości nie większej niż 100 m.
3. Rozwój przestrzenny jednostek osadniczych należy ukierunkować na tereny pasywne

hydrologicznie.

4. Na obszarach, gdzie brak jest wsi o zwartej zabudowie należy:
   a) dopuścić lokalizację nowych rolniczych siedlisk zagrodowych w oderwaniu od istniejącej sieci osadniczej dla gospodarstw rolnych o powierzchni średniej wielkości gospodarstwa rolnego w gminie, nie mniej niż 5 ha. Z uwagi na ochronę najcenniejszego obszaru na terenie parku zalecenie powyższe dotyczy gospodarstwa rolnego w jednym areale,
   b) umożliwić lokalizację nowych domów mieszkalnych i siedlisk rolniczych w sposób odmienny od ww. zasad po przeprowadzeniu oceny oddziaływana na środowisko.
5. Zakazuje się budowy nowych budynków i budowli:
   a) w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior i cieków z wyjątkiem kąpielisk, obsługi turystyki kwalifikowanej, obiektów przystani turystycznych i rybackich, w obrębie zwartej zabudowy wsi oraz zabudowanych działek budowlanych i istniejącej zabudowy siedliskowej,
   b) na gruntach leśnych oraz w odległości mniejszej niż 12 m od ich granicy z wyjątkiem obiektów gospodarki leśnej,
   c) w odległości mniejszej niż 30 m od torfowisk.

<u>Strefy funkcjonalne.</u>

1. Obszary zdeterminowane planistycznie:
   - tereny zainwestowane,
   - tereny z funkcją ustaloną w miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy (aktualnie nieobowiązujacym),
   - tereny zatwierdzonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wydzielenia w terenie związane z ww. planami,
   - tereny upraw polowych, obszary leśne.

   Na terenach zainwestowanych istnieje możliwość uzupełnienia istniejącej zabudowy lub jej dogęszczenia oraz zmiany istniejących funkcji w zależności od potrzeb, pod warunkiem zachowania rygorów wynikających z przepisów szczególnych.
2. Główne kierunki rozwojowe stanowiące kontynuację lub uzupełnienie istniejącego zainwestowania:
   - wypełnienia przestrzeni pomiędzy istniejącymi obszarami zdeterminowanymi planistycznie,
   - kontynuacje aktualnych kierunków rozwojowych (co wynika z ilości składanych wniosków do „Studium”),
3. Tereny rozproszonego osadnictwa rolniczego z dopuszczeniem lokalizacji siedlisk, zabudowy mieszkaniowej i letniskowej w formie kontynuacji istniejącego zainwestowania:
   - modernizacja i rozbudowa istniejącej zabudowy zagrodowej, możliwość wyznaczania nowych działek budowlanych dla członków rodziny,
   - możliwość lokalizacji nowych domów mieszkalnych i siedlisk rolniczych w sposób odmienny od zasad wymienionych w pkt. 3.A.4. (Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów) po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko.
4. Tereny rehabilitacji i restrukturyzacji – obowiązek sporządzenia planów miejscowych:
   - tereny zainwestowane w inny sposób niż w obowiązujących opracowaniach planistycznych (również w aktualnie nieobowiązujacym planie ogólnym gminy Stężyca) grupujące obiekty i tereny o różnym stanie technicznym i prawnym,
   - miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ustalą przeznaczenie terenów oraz

działania mające na celu rewaloryzację przestrzenną i krajobrazową warunkującą ewentualną adaptację istniejącego zainwestowania,
- nieruchomości zlokalizowane w pasie 100 m od wód i cieków wodnych (które nie posiadają pozwolenia na budowę) mogą być przeznaczone dla lokalizacji rekreacji przywodnej,
- tereny wsi zabytkowych o zdegradowanej zabudowie i zniekształconym układzie przestrzennym.

5. Na terenach mieszkaniowych przyjęto możliwość lokalizacji usług (w tym rzemiosła) pod warunkiem zachowania rygorów wynikających z przepisów szczególnych.

Wskaźniki i formy zabudowy.

Na terenie gminy Stężyca przyjmuje się możliwość:
- realizacji różnorodnych form zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej w powiązaniu z usługami nieuciążliwymi, siedliskowej oraz tzw. małych domów mieszkalnych i pensjonatów przyjmując, że zabudowa mieszkaniowa powinna nawiązywać stylem i skalą do architektury regionalnej.

Przyjęto następujące wskaźniki dotyczące zabudowy i zagospodarowania terenu dla zabudowy mieszkaniowej:
- min. powierzchnia działki w zasięgu oczyszczalni ścieków może wynosić 1000 m^2,
- na obszarach poza zasięgiem proj. zorganizowanych systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych, minimalna powierzchnia działki winna wynosić 1500 m^2,
- powierzchnia zabudowy działki nie powinna przekraczać 25% tej powierzchni,
- wysokość zabudowy na terenach wsi rolniczych – 1,5 kond.,
- wysokość zabudowy na terenach skoncentrowanej zabudowy wiejskiej – 2,5 kond.

Budownictwo turystyczne występuje głównie jako pobytowe – ośrodki wczasowe i domki letniskowe. Będzie ono kształtowane jako:
- adaptacja i modernizacja istniejących zasobów,
- uzupełnienie istniejącego zainwestowania,
- wyznaczenie nowych lokalizacji oraz jako kontynuacja istniejących form na terenach rozwojowych.

Powierzchnia nowoprojektowanych działek letniskowych nie powinna być mniejsza niż 1500 m^2, zabudowa powinna nawiązywać stylem i skalą do architektury regionalnej. W przypadku zabudowy usługowej, działalność komercyjna winna być realizowana na działce, której wielkość uwarunkowana będzie rodzajem prowadzonej działalności, możliwością prawidłowej obsługi komunikacyjnej, zgodnej z programem inwestycji oraz tym, że uciążliwość zakładu mieścić się będzie w granicach własności (działka komercyjna nie powinna być mniejsza niż 1000 m^2).

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk.

A. Kierunki polityki przestrzennej wynikające z aktualnie obowiązujących przepisów prawnych.

1. Dla pomników przyrody – proponuje się przyjąć zakazy ustalone w Rozporządzeniu Wojewody Gdańskiego nr 6/96 z dnia 6 grudnia 1996 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody niektórych drzew i głazów w województwie gdańskim. W aspekcie problematyki zagospodarowania przestrzennego podstawowe znaczenie maja następujące zakazy:

- zakaz wycinania, niszczenia, uszkadzania i podkopywania drzew zakaz wznoszenia jakichkolwiek budynków, budowli, urządzeń lub instalacji w odległości (w promieniu) do 15 m włącznie od drzewa
- zakaz umieszczania tablic, ogłoszeń, napisów lub innych znaków na drzewach, nie związanych z ich ochroną.

2. Dla dziko występujących gatunków zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną – należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej.

3. Na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i otuliny KPK obowiązują: Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 54/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Rozporządzenia Wojewody Gdańskiego Nr 5/94, 11/98 oraz Rozporządzenie Nr 12/98 z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Ustalenia zawarte w planie są wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia te dotyczą zarówno wartości przyrodniczych, jak też walorów krajobrazowych oraz kulturowych. Zamieszczenie zapisów zawartych w planie ochrony w ustaleniach sporządzanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego umożliwi przeniesienie tych wymogów na poziom decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a następnie do projektów budowlanych inwestycji wznoszonych na obszarze chronionym. Najważniejsze zasady gospodarki na terenie KPK określone w „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego", to:
   - zakaz lokalizacji inwestycji i obiektów wpływających szkodliwie na środowisko
   - we wsiach o zwartej zabudowie nowa zabudowa mieszkaniowa i nowe rolnicze siedliska zagrodowe powinny być lokalizowane w bezpośrednim nawiązaniu do istniejących skupisk zabudowy, w taki sposób aby: nowe budynki mieszkalne lokalizować w odległości nie większej niż 50 m od istniejących skupisk złożonych obecnie co najmniej z 3 domów mieszkalnych położonych bliżej niż 50 m od siebie, a nowe rolnicze siedliska zagrodowe lokalizować w odległości nie większej niż 100 m
   - zakazuje się budowy nowych budynków i budowli:
     a) w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior i cieków, z wyjątkiem kąpielisk, obsługi turystyki kwalifikowanej, obiektów przystani turystycznych i rybackich, w obrębie zwartej zabudowy wsi oraz zabudowanych działek budowlanych i istniejącej zabudowy siedliskowej,
     b) na gruntach leśnych i w odległości mniejszej niż 12 m od ich granicy z wyjątkiem obiektów gospodarki leśnej,
     c) w odległości mniejszej niż 30 m od torfowisk.

Na obszarach otulin parków krajobrazowych zabrania się:
- lokalizowania i budowy obiektów pogarszających stan środowiska
- lokalizowania nowych budynków poza obrębem zwartej zabudowy wsi:
  a) na gruntach leśnych – z wyjątkiem obiektów niezbędnych dla gospodarki leśnej,
  b) w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior i cieków, z wyjątkiem kąpielisk,

obsługi turystyki kwalifikowanej, obiektów przystani turystycznych i rybackich, w obrębie zwartej zabudowy wsi oraz zabudowanych działek budowlanych i istniejącej zabudowy siedliskowej.

W „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" określono zasady gospodarki w otulinie KPK w zakresie turystyki i rekreacji, m.in. :

- działalność turystyczna prowadzona w otulinie musi zapewnić trwałość wykorzystywania walorów parku i nie może powodować naruszania jego wartościowych elementów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych,
- należy ograniczyć tempo wzrostu nowych inwestycji turystycznych do czasu uporządkowania aktualnej sytuacji w zakresie infrastruktury proekologicznej,
- należy lokalizować obiekty rekreacyjne przede wszystkim w bezpośrednim sąsiedztwie zgrupowań zabudowy istniejącej lub w formie zespołów (wiosek) rekreacyjnych.

4. Na terenie Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązują Rozporządzenia Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i utworzenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń oraz Rozporządzenie Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające to rozporządzenie. W aspekcie problematyki ochrony i kształtowania środowiska na obszarach chronionego krajobrazu podstawowe znaczenie mają następujące zakazy:
   - lokalizowania i budowy obiektów o znaczenie ponadlokalnym, wpływających szkodliwie na środowisko
   - lokalizowania nowych budynków poza obrębem zwartej zabudowy wsi:
     a) na gruntach leśnych i w odległości mniejszej niż 12 m od granicy lasu – z wyjątkiem obiektów niezbędnych dla gospodarki leśnej,
     b) w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior i cieków, z wyjątkiem kąpielisk, obsługi turystyki kwalifikowanej, obiektów przystani turystycznych i rybackich, w obrębie zwartej zabudowy wsi oraz zabudowanych działek budowlanych i istniejącej zabudowy siedliskowej.

4. Na terenie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, które położone są na terenie KPK obowiązują zasady sformułowane w Rozporządzeniu Nr 12/98, m, in.:
   - zakaz zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na nierolnicze i nieleśne z wyjątkiem realizacji infrastruktury technicznej,
   - zakaz budowy nowych dróg z wyjątkiem dojazdów do budynków i budowli,
   - zakaz budowy nowych budynków i budowli:
     a) w oderwaniu od istniejącej, zwartej zabudowy wiejskiej
     b) na przesmykach między jeziorami
   - dla wsi położonych w zespołach (w tym miejscowość Stężyca w gminie Stężyca) zaleca się lokalizowanie nowej zabudowy w obrębie obecnego obszaru zainwestowania
   - dopuszcza się lokalizację ogólnodostępnych obiektów rekreacyjnych o wielkości do 30 miejsc noclegowych, o pełnym wyposażeniu w infrastrukturę ochrony środowiska, o architekturze dostosowanej do otoczenia, nawiązującej do tradycji regionalnej.

5. Na terenie Obszaru Narura 2000 „Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego" obowiązują nakazy i zakazy określone w ustawie o ochronie przyrody (Dz. U. 2013, poz. 667).

W granicach obszarów Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony, w tym:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których wyznaczono obszar,
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar,
- pogorszyć integralność obszaru lub jego powiązań z innymi obszarami.

Główne zagrożenia środowiska przyrodniczego w rejonie ostoi to:

- rozprzestrzenianie się zabudowy i obiektów rekreacyjnych,
- melioracje osuszające zarówno na łąkach, jak i w lasach,
- zarzucenie użytkowania kośno-pastwiskowego w terenach intensywnie uwodnionych, z utrudnionym dostępem, przy jednoczesnej intensyfikacji użytkowania w obszarach łatwo dostępnych,
- intensyfikacja użytkowania i przekształcanie siedlisk w podsiewane, zubożałe florystycznie, trwałe użytki zielone lub tereny rekreacyjne,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych

W „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" postuluje się opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych w zespołach przyrodniczo-krajobrazowych, w tym przede wszystkim:

- wsi Stężyca,
- zespołu osadniczo-rekreacyjnego w Gołubiu,
- zespołu rekreacyjnego w Pierszczewie,

W przypadku utraty wartości krajobrazowej dopuszcza się korektę granic zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.

6. Obszary i obiekty projektowane do objęcia ochroną.

W „Planie Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" postuluje objęcie ochroną rezerwatową następujące obszary:

- torfowisko koło Czapielskiego Młyna o rezerwat torfowiskowy o powierzchni 19 ha,
- jezioro Bukrzyno Małe – rezerwat krajobrazowy o powierzchni 55 ha (częściowo w gminie Chmielno),
- torfowisko kotłowe koło Żuromina – rezerwat torfowiskowy o powierzchni około 8 ha, wskazana ścisła ochrona i utworzenie otuliny,
- łąki na d Jeziorem Potulskim – rezerwat florystyczny o powierzchni około 17 ha, wymagane utworzenie otuliny,
- torfowisko koło Gołubia – rezerwat torfowiskowy o powierzchni około 11 ha,
- wymagane utworzenie otuliny obejmującej zlewnie bezpośrednią torfowiska.

W „Planie Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" proponuje się uznanie za użytki ekologiczne ze względu na ochronę fauny (lęgowiska ptaków wodnych i błotnych) następujących obszarów położonych na terenie gminy Stężyca;

- wyspa północna na jeziorze Raduńskim Górnym,
- wyspa południowa na jeziorze Raduńskim Górnym,
- ujście Borucinki do jeziora Raduńskiego,
- uroczysko Żuromino,
- torfowisko na południowy-zachód od jeziora Bukrzyno Małe,
- torfowisko na południowy-zachód od Starych Czapli,
- przesmyk pomiędzy jeziorami Potulskim i Ostrzyckim,

- torfowisko na północ od Gołubia,
- torfowisko nad jeziorem Dąbrowskim,
- przesmyk pomiędzy jeziorami Lubowisko i Dąbrowskim,
- torfowisko nad jeziorem Lubowisko,
- brzegi jeziora Stężyckiego,
- torfowisko na północ od Delowa,
- torfowisko na południowy-wschód od Delowa,
- ~~torfowisko na południe od Zrębowa~~,

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino" zaproponowano objęcie ochronną prawną 21 okazów drzew i 1 głaz narzutowy oraz określono szereg obiektów cennych przyrodniczo.

Do obiektów cennych przyrodniczo zaliczono:

- Jezioro Glinno
- Grodzisko
- Zgorzałe I
- Jezioro Bukrzyno Małe i mechowisko,
- Zamkowisko
- Zgorzałe II
- Czaple
- Jezioro Ostrzyckie
- Łąka na Jeziorem Potulskim
- Potuły
- Pustka
- Dolina Czystej Wody
- Przymuszewo
- Uniradze
- Mestwin
- Wzgórza Szymbarskie

W tabeli nr 6 przedstawiono wykaz cennych okazów drzew oraz głaz narzutowy, które kwalifikują się do uznania ich jako pomniki przyrody.

Tabela nr 6
Pomniki przyrody projektowane

Lp. Numer na mapie	Przedmiot ochrony Gatunek drzewa	Lokalizacja
1	Wiąz górski	Niesiołowice
2	Głaz narzutowy	Przyrowie

Źródło: „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Stężyca" BDIOP 1994

B. Kierunki polityki przestrzennej wynikające z wysokich walorów przyrodniczych – obszary o wysokich wartościach przyrodniczych pełniące istotna funkcje w osnowie przyrodniczej gminy.

Osnowę przyrodniczą która warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego w gminie, wzbogaca jego strukturę i urozmaica krajobraz, w gminie Stężyca tworzą:

- Kompleksy leśne, tereny zadrzewień i zakrzewień (w tym zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne) pełniące w środowisku przyrodniczym gminy funkcje: ekologiczną, hydrogeologiczną, klimatyczną i krajobrazową.

  Kierunki polityki przestrzennej:
  a) maksymalne ograniczanie przeznaczania terenów leśnych na cele nieleśne,
  b) zalesianie gruntów rolnych – zgodnie z Ustawą z dn. 8 czerwca 2001 r. o przeznaczaniu gruntów rolnych do zalesienia grunt musi spełniać co najmniej jeden z wymienionych warunków:
     - grunt VI lub V klasy
     - grunt położony na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15%
     - grunt okresowo zalewany
     - grunt zdegradowany w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
  c) właściwe kształtowanie granicy polno-leśnej i stref ekotonowych (wspólnie z Nadleśnictwami).
- Korytarze ekologiczne dolin rzek (dopływów rzeki Raduni oraz rynny jezior Raduńskich, jeziora: Dąbrowskie, Patulskie i Ostrzyckie) tworzące sieć ekologicznych powiązań, charakteryzujące się dużym zróżnicowaniem ekosystemów.
  Kierunki polityki przestrzennej:
  a) ochrona przed zainwestowaniem,
  b) ograniczanie tworzenia barier infrastrukturalnych i kubaturowych dla systemu,
  c) wzmocnienie potencjału przyrodniczego przez zalesienia.

- Obszary naturalnej retencji wód (tereny podmokłe i bagienne – wilgotne łąki, torfowiska i in.) odgrywające dużą rolą w bilansie wodnym, stanowiące ważny element ekologiczny w środowisku przyrodniczym gminy.
  Kierunki polityki przestrzennej:
  a) ochrona terenów przed zmianą użytkowania,
  b) ochrona przed osuszaniem, zasypywaniem, meliorowaniem (wykonywanie melioracji wyłącznie odwadniających),
  c) w celu ochrony różnorodności biologicznej powinny być zachowane w stanie nienaruszonym.

- Drzewostan przydrożny pełniący funkcją izolacyjno-ochronną i krajobrazową – – zachowanie, pielęgnacja, uzupełnianie, ograniczenie wycinki

- Park podworski w Sikorzynie stanowiący ważny element kulturowy i przyrodniczy gminy – – pielęgnacja, kompleksowa rewaloryzacja parków

C. Szczegółowe wytyczne dla wybranych fragmentów gminy (wg Planu ochrony KPK").

1. Dla wsi położonych na terenach zespołów Przyrodniczo-Krajobrazowych: Gołubie, Wygoda Łączyńska i Zgorzałe – zaleca się lokalizowanie nowej zabudowy w obrębie obecnego zainwestowania wsi.
2. Dla wsi o regularnych układach przestrzennych – Potuły, Szymbark i Stężyca – zaleca się ochronę zachowanych układów przestrzennych poprzez utrzymanie i funkcjonowanie wewnętrznego układu drogowego, zachowanie istniejącej zabudowy zagrodowej wzdłuż historycznych dróg i placów oraz utrzymanie tradycyjnych form zagród z budynkami mieszkalnymi oraz powiększanie tradycyjnych układów osadniczych wzdłuż ich osi kompozycyjnych (głównych dróg tworzących osnowę układu), w formach zagród (działek) nawiązujących do tradycyjnych w danej wsi.
3. Dla wsi o wartościowych elementach kulturowych – Borucino, Czaple Stare, Gołubie i Łączyno – zaleca się dogęszczanie istniejących układów w tradycyjnych wielkościach zagród, wzdłuż istniejących, wewnętrznych, historycznych dróg oraz powiększanie tradycyjnego układu wzdłuż jego głównych dróg, tworzących osnowę układu, w formach zagród (działek) nawiązujących do tradycyjnych, występujących w danej wsi.
4. Dla wsi z negatywnymi walorami krajobrazowymi – Stężyca i Gołubie – zaleca się rekompozycję istniejącej struktury krajobrazowej, zachowanie istniejących wartościowych elementów oraz estetyzacje.
5. Dla zespołów zabudowy rekreacyjnej o negatywnych walorach krajobrazowych – Pierszczewko, Stara Krzeszna i Żuromino – zaleca się rekompozycję istniejącej struktury krajobrazowej i estetyzacje zabudowy i zagospodarowania,
6. Punkty widokowe „Łączyno", „góra Kamyszki", „Szczyt Wieżyca" i „przesmyk pomiędzy jeziorami Raduńskim Górnym i Dolnym" – ochrona ekspozycji punktów widokowych oraz przywrócenie i poprawa możliwości korzystania z ich wartości wizualnych i ekspozycyjnych:
   - zasady gospodarowania w otoczeniu punktu (m.in.):
     - zakaz wznoszenia budynków i budowli przesłaniających ekspozycję krajobrazową z punktu widokowego
     - zakaz wprowadzania zalesień i zadrzewień w miejscach przesłaniających ekspozycje krajobrazową z punktu widokowego.
7. Trasa z ciągami widokowymi (droga kaszubska Garcz – Brodnica Dolna – Ostrzyce – Wieżyca)
   - zasady gospodarowania w otoczeniu trasy (m.in.)
     - zakaz wznoszenia budynków i budowli przesłaniających ekspozycję krajobrazową z ciągu widokowego
     - zakaz wprowadzania zalesień i zadrzewień w miejscach przesłaniających ekspozycje krajobrazową z punktu widokowego
     - nakaz przywrócenia walorów ekspozycyjnych z ciągu widokowego na odcinkach drogi o zaniedbanym otoczeniu, w celu poprawy możliwości korzystania z wartości wizualnych krajobrazu
8. Jezioro Ostrzyckie (graniczące z gminą Somonino)
   - ochrona jezior silnie zeutrofizowanych – wymagane ograniczenie dopływu zanieczyszczeń punktowych i powierzchniowych poprzez budowę infrastruktury, właściwe zagospodarowanie stref przybrzeżnych oraz zaniechanie rozbudowy zaplecza

rekreacyjnego.

D. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk (wg Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego).

Zgodnie z zatwierdzonym Rozporządzeniem nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 roku Planem Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego znaczna część gminy Stężyca włączona została w granice Kaszubskiego parku Krajobrazowego i jego strefy ochronnej, tj. otuliny. Na terenie gminy plan ustanawia następujące szczególne formy ochrony przyrody:

Użytki ekologiczne:
Uwaga: wykaz podano w „uwarunkowaniach wynikających z ochrony środowiska" (pkt 3, tab. 1). Dla użytków ekologicznych „Plan ochrony..." postuluje następujące wspólne zasady gospodarowania:

1. Zakazy:
   a) zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na inne z wyjątkiem realizacji infrastruktury technicznej,
   b) prowadzenia wszelkich prac melioracyjnych,
   c) wznoszenia budynków i budowli w obrębie użytku i w odległości 50 m od niego,
   d) zanieczyszczania jakimikolwiek substancjami powierzchni ziemi, wód i atmosfery.
2. Ograniczenia:
   a) ekstensywne użytkowanie rolnicze w postaci wykaszania i wypasania łąk,
   b) dostosowanie gospodarki leśnej do ochronnej funkcji lasu,
3. Nakazy:
   a) uznanie lasów w obrębie użytków za lasy wodochronne lub glebochronne.

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:

- Dolina Łeby w Kaszubskim Parku Krajobrazowym (obejmuje poza obszarem gminy Stężyca gminę Linia, Kartuzy i Chmielne),
- Rynna Raduńska (obejmuje także obszary gminy Chmielne),
- Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka (obejmuje także obszary gminy Chmielne).

Dla zespołów przyrodniczo-krajobrazowych określono następujące zasady gospodarowania:
1. Zakazy:
   a) zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na nierolnicze i nieleśne,
   b) budowy nowych dróg z wyjątkiem dojazdów do budynków i budowli,
   c) przekształcenia istniejących i realizowanych obiektów wczasowych i turystycznych w zespoły zabudowy letniskowej,
   d) budowy nowych budynków i budowli:
   - w oderwaniu od istniejącej, zwartej zabudowy wiejskiej,
   - w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów jezior, za wyjątkiem kąpielisk, przystani turystycznych i rybackich, stanic wodnych oraz zabudowanych działek budowlanych i siedlisk rolniczych,
   - na przesmykach między jeziorami,

- o wysokości większej niż dwie kondygnacje i poddasze lub 10,5 m od najwyższego poziomu terenu przy budynku do kalenicy, o spadkach dachów mieszczących się poza przedziałem 10 – 50° i o agresywnej formie lub kolorystyce,

e) używania urządzeń nagłaśniających na jeziorach oraz poza obiektami zamkniętymi w odległości do 100 m od linii brzegowej.

2. Ograniczenia:
   a) dla wsi położonych w zespołach: Gołubie, Wygoda Łączyńska, Zgorzałe, zaleca się lokalizowanie nowej zabudowy w obrębie obecnego obszaru zainwestowania,
   b) dopuszcza się lokalizację ogólnodostępnych obiektów rekreacyjnych o wielkości do 30 miejsc noclegowych, o pełnym wyposażeniu w infrastrukturę ochrony środowiska, o architekturze dostosowanej do otoczenia, nawiązującej do tradycji regionalnej,
   c) realizacja tras spacerowych, ścieżek rowerowych, miejsca odpoczynku wraz z wyposażeniem w małą architekturę, wymaga uzgodnienia z Dyrektorem Parku.
3. Preferuje się w zakresie rozwoju rekreacyjnej bazy noclegowej:
   a) wynajem kwater w zabudowie mieszkaniowej,
   b) wynajem kwater w zabudowie zagrodowej w ramach agroturystyki.
4. Nakazy:
   a) zachowanie aktualnego stanu brzegów jezior z wyjątkiem odcinków przekształconych, wymagających rewaloryzacji oraz miejsc budowy kąpielisk, przystani i stanic wodnych,
   b) wprowadzenia zieleni izolacyjnej – krajobrazowej wokół obiektów dewaloryzujących krajobraz.

5. Warunki realizacji i wymogi porządkowe rewaloryzacji istniejących obiektów budowlanych i zespołów zabudowy:
   a) porządkowanie obiektów przystani wodnych, wyposażenie w zestaw usług dla potrzeb turystyki wodnej, estetyzacja,
   b) porządkowanie otoczenia większych zgrupowań zabudowy rekreacyjnej w celu rekompozycji krajobrazu, wprowadzenia zieleni izolacyjnej w otoczeniu,
   c) przeprowadzenie rewaloryzacji na podstawie sporządzonych studiów krajobrazowych.

„Plan ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" postuluje opracowanie m.in. miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- dla zespołu osadniczego wsi Stężyca,
- dla zespołu rekreacyjnego w Pierszczewie,
- dla zespołu rekreacyjnego w Gołubiu.

<u>Leśnictwo – zasady gospodarowania w lasach.</u>

- należy wprowadzać zasady gospodarowania w lasach, protegujące ich naturalizację,
- należy zachować wszystkie powierzchnie zadrzewione w dolinach cieków i w dolinach suchych, z wyjątkiem sytuacji, gdy w ramach ochrony czynnej w planowanych rezerwatach lub użytkach ekologicznych zalecane jest miejscowe utrzymanie roślinności nieleśnej,
- nie należy prowadzić zalesień do skraju torfowisk, oczek wodnych i jezior, lecz zostawiać przynajmniej wąskie strefy bezdrzewne, umożliwiające powrót i utrzymanie się półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (wrzosowisk, psiar, muraw napiaskowych),
- należy uznać za ochronne wszystkie lasy występujące przy jeziorach i ciekach oraz na mokradłach i stromych stokach,

- nie należy odwadniać i zalesiać śródleśnych torfowisk i innych podmokłych siedlisk,
- należy utrzymać naturalne użytkowanie i reżim wodny łąk śródleśnych,
- nowych nasadzeń leśnych nie należy wprowadzać na przedpolach punktów i ciągów widokowych.

Ochrona krajobrazu.

Makroprzestrzenne układy kompozycyjne krajobrazu.

1. Podstawowymi, makroprzestrzennymi układami kompozycyjnymi krajobrazu są zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, w których należy zachować zwartość i odmienność krajobrazową oraz pielęgnować wartości kompozycyjne kształtowane przez elementy przyrodnicze.
2. Specyficzny makroprzestrzenny układ kompozycyjny tworzy kompleks „Wzniesień Szymbarskich", w którym należy zachować zwartość i odmienność krajobrazową oraz pielęgnować wartości kompozycyjne kształtowane przez elementy przyrodnicze.

Trasy z ciągami widokowymi.

- do tras z najwartościowszymi ciągami widokowymi zalicza się następujące;
  a) Fragment drogi kaszubskiej: Garcz – Chmielno – Zawory – Ręboszewo – Brodnica Dolna – – Ostrzyce – Wieżyca,
  b) Mirachowo – Miechucino – Borzestowo – Wygoda Łączyńska – Borucino,
  c) Chmielno – Borzestowska Huta – Wygoda Łączyńska – Zajezierze – Miechucino.

  zasady gospodarowania w otoczeniu ww. tras podano w poz. 3.

Punkty widokowe.

- postuluje się udostępnienie i zagospodarowanie w pierwszej kolejności najbardziej atrakcyjnych, następujących punktów widokowych:
  a) punkt widokowy „Góra Kamyszki",
  b) punkt widokowy „Łączyno",
  c) widok z przesmyku między jeziorami Raduńskim Górnym i Dolnym,
  d) wieża widokowa na szczycie Wieżycy.

  podstawowe kierunki działań we wszystkich punkach widokowych podano w poz. 3.

Eksponowane wsie o wybitnych wartościach krajobrazowych.

- do wsi o wybitnych wartościach krajobrazowych zalicza się Wygoda Łączyńska. Określa się podstawowe kierunki działań :
  a) ochrona i konserwacja charakteru i cech krajobrazu,
  b) zachowanie dominacji wartościowych cech i elementów krajobrazu,

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania walorów krajobrazowych:

a) zaleca się nie wprowadzanie obcych krajobrazowo elementów i form zagospodarowania,
b) ograniczenie wprowadzania nowych elementów zagospodarowania,
c) zachowanie właściwej ekspozycji krajobrazowej.

Wsie z negatywnymi walorami krajobrazowymi.

- do wsi z negatywnymi walorami krajobrazowymi zalicza się Stężycę i Gołubie.

Określa się podstawowe kierunki działań:

a) rekompozycja istniejącej struktury krajobrazowej,
b) zachowanie istniejących wartościowych elementów,
c) estetyzacja.

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania walorów krajobrazowych:

a) zakaz dalszej intensywnej parcelacji terenów na eksponowanych stokach,
b) integracja tradycyjnych układów zabudowy wiejskiej,
c) uczytelnienie związków nowych elementów zabudowy ze strukturami tradycyjnymi,
d) wprowadzenie zwartych zadrzewień maskujących negatywne cechy krajobrazu,
e) rewaloryzacja dysharmonijnych elementów zagospodarowania,
f) wprowadzenie zieleni trwale towarzyszącej zabudowie,
g) poprawa ekspozycji krajobrazowej.

Zespoły zabudowy rekreacyjnej o negatywnych walorach krajobrazowych.

- do zespołów o negatywnych walorach krajobrazowych zalicza się: Pierszczewko, Stara Krzeszna, Żuromino.

Określa się podstawowe kierunki działań:

a) rekompozycja istniejącej struktury krajobrazowej,
b) estetyzacja zabudowy i zagospodarowania.

Ustala się następujące zasady kształtowania krajobrazu:

a) zakaz dalszej parcelacji terenów na eksponowanych stokach,
b) integracja istniejących układów zabudowy rekreacyjnej,
c) uczytelnienie związków zabudowy rekreacyjnej ze strukturami zabudowy wsi,
d) wprowadzenie zwartych zadrzewień maskujących negatywne wartości,
e) rewaloryzacja dysharmonijnych elementów zagospodarowania,
f) wprowadzenie zieleni trwale towarzyszącej zabudowie,
g) sukcesywna likwidacja elementów degradujących krajobraz.

E. Ograniczenia zagospodarowania wynikające z przepisów Prawa Wodnego – – Dz. U. z 2001 r., nr 115. poz. 1229.

Art. 27.1. Zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez, ten obszar.

1. Zakaz, o którym mowa w ust. 1. nie dotyczy grodzenia terenów stref ochronnych ustanowionych na podstawie przepisów ustawy o rybactwie śródlądowym.
   Art. 28.1. Właściciel nieruchomości przyległej do powierzchniowych wód publicznych jest obowiązany umożliwić dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód oraz dla ustawiania znaków żeglugowych lub hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych.

2. Właściciel nieruchomości przyległej do wód objętych powszechnym korzystaniem jest obowiązany zapewnić dostęp do wody w sposób umożliwiający to korzystanie; części nieruchomości umożliwiające dostąp do wody wyznacza wójt, burmistrz lub prezydent miasta w drodze decyzji.
3. Właścicielowi nieruchomości, o którym mowa w ust. 1. przysługuje odszkodowanie odpowiednio od właściciela wody lub właściciela hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych, a właścicielowi nieruchomości, o którym mowa w ust. 2 – z budżetu gminy, na warunkach określonych w ustawie.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

4.1. Obiekty wpisane do rejestru zbytków nieruchomych:

- kościół parafialny p.w. Św. Katarzyny w Stężycy, nr rej. 154 z dn. 2.12.61 r.,
- dawny zbór ewangelicki w Stężycy, nr rej. 965 z dn. 10.06.86 r.,
- zespół dworsko-parkowy w Sikorzynie, nr rej. 1135 z dn. 13.07.95 r.

4.2. Archeologiczne dziedzictwo kulturowe.

Obszary i obiekty archeologiczne wpisane do rejestru zabytków nieruchomych (archeologicznych):

- Kamienica Szlachecka – grodzisko wyżynne wczesnośredniowieczne, Dec. Nr011/A z dnia 11.11.47 r.,
- Gołubie – grodzisko wczesnośredniowieczne, Dec. Nr 013/A z dnia 11.11.47 r.,
- Uniradze – cmentarzysko kurhanowe z wczesnego średniowiecza, Dec. Nr 060/A z dnia 01.12.69 r.,
- Łączyno – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza (Grobów skrzynkowych), Dec. NM61/A z dnia 21.11.71 r.,
- Borucino – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 232/A z dnia 06.12.72 r.,
- Niesiołowice – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 236/A z dnia 06.12.72 r.,
- Stare Czaple – cmentarzysko kurhanowe, Dec. Nr404/A z dnia 24.04.85 r.,
- Łosienice – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr 405/A z dnia 24.04.85 r.,
- Klukowa Huta – cmentarzysko płaskie z wczesnej epoki żelaza, Dec, Nr 406/A z dnia 24.04.85 r.,
- Borucino – cmentarzysko płaskie i osada otwarta z wczesnej epoki żelaza, Dec. Nr410/A z dnia 15.05.85 r.,
- Czapielski Młyn – grodzisko wczesnośredniowieczne, Dec. Nr 029/A z dnia 27.11.68 r.

4.3. Obiekty i zespoły architektoniczne proponowane do wpisania do rejestru zabytków nieruchomych.

Obiekty i zespoły architektoniczne.

- Szymbark – kościół poewangelicki z ogrodzeniem,
- Wygoda Łączyńska – zespół kościoła parafialnego z ogrodzeniem,
- Wygoda Łączyńska – plebania.

Do czasu wpisania ww. obiektów i zespołów do rejestru zabytków nieruchomych ustala się wymóg wprowadzenia do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zapisu o postulowanej ochronie oraz procedurze dotyczącej uzgadniania ich z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku w przypadku:

- wprowadzenia nowych inwestycji w sąsiedztwie ww. obiektów i zespołów
- wszelkich prac przy ewentualnych przekształceniach architektury obiektów (rozbudowa, nadbudowa, zmiana wystroju)
- zmiany sposobu użytkowania obiektów
- remontów obiektów

4.4. Wsie zwarte o regularnych układach przestrzennych.

Wsie placowe: Potuły, Szymbark,
Wsie płacowo-ulicowe: Stężyca,
Wsie ulicowe: Pierszczewo.

Do wartościowych elementów układów przestrzennych wsi należą:

- główna droga wiejska lub plac wewnętrzny oraz zabytkowy układ drogowy,
- układ siedlisk wokół placu oraz wzdłuż dróg wewnętrznych,
- zieleń przydrożna, graniczna, wewnątrz siedliskowa.

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania wartości kulturowych:

- ochrona zachowanych układów przestrzennych wsi poprzez utrzymanie i funkcjonowanie wewnętrznego układu drogowego, zachowanie istniejącej zabudowy zagrodowej wzdłuż historycznych dróg i placów oraz utrzymanie tradycyjnych form zagród z budynkami mieszkalnymi,
- ewentualny rozwój wsi powinien następować poprzez dogęszczanie istniejącego układu w tradycyjnych wielkościach zagród, wzdłuż istniejących wewnętrznych /historycznych/ dróg i placów, poprzez powiększanie tradycyjnych układów osadniczych wzdłuż ich osi kompozycyjnych w formach zagród nawiązujących do tradycyjnych w danej wsi.

4.5. Osady jednodworcze:

Wygoda Łączyńska – osada jednozagrodowa.

Do wartościowych elementów układów przestrzennych wsi należą:

- osady jednozagrodowe lub z niewielkim zapleczem gospodarczym o charakterze regularnym dostosowanym do topografii terenu,
- układ drogowy,
- zieleń przydrożna i wewnątrz siedliskowa.

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania wartości kulturowych:

- ochrona zachowanej osady poprzez zachowanie i funkcjonowanie układu przestrzennego,
- zachowanie istniejącej zabudowy zagrodowej oraz tradycyjnej formy zagrody z budynkiem mieszkalnym,
- zachowanie tradycyjnej wielkości osady, ewentualny rozwój możliwy poza zasięgiem widoczności w formach wybudowań jednodworczych o tradycyjnych układach przestrzennych siedlisk.

4.6. Zasady kształtowania zabudowy wsi o wartościowych układach przestrzennych:

- ochrona historycznej zabudowy wsi reprezentowanej przez główne występujące we wsiach typy zabudowy:
  a) tradycyjne budownictwo kaszubskie o konstrukcji szkieletowej wypełnionej gliną, często odeskowane, kryte strzechą i gontem,
  b) domy z podwyższoną ścianką kolankową o konstrukcji szkieletowej, wypełnionej gliną, często odeskowane,
  c) domy murowane z dachami dwuspadowymi stromymi lub z podwyższoną ścianką kolankową, dachem półpłaskim oraz często „erklem", szkoły murowane wg typowych projektów rządowych,

- kontynuacja form architektonicznych właściwych dla wiejskiej tradycji budowlanej, a także uwzględniających lokalne tradycje budowlane obszaru, świadczące o jego odrębności kulturowej; jako wzory ogólne, dostosowane do współczesnych wymogów użytkowych, mogą służyć wymienione w p.1) formy architektury tradycyjnej,

- przy projektowaniu nowych budynków szczególną uwagę należy zwrócić na:
  a) odpowiednie proporcje poszczególnych części budynku,
  b) poziom posadowienia względem terenu – poziom podłogi parteru nie powinien wystawać ponad poziom terenu więcej niż 0,5 m,
  c) proporcje wysokości strefy fundamentów (cokołu) do wysokości pierwszej kondygnacji naziemnej do okapu,
  d) proporcje kondygnacji nadziemnej do kubatury poddasza z uwzględnieniem kąta nachylenia połaci dachu (ustalony kąt nachylenia w przedziale 10° – 50°),
  e) proporcje rzutu zbliżone do modułu 1:1,5 do 1:2,5,
  f) stosowanie tradycyjnych materiałów jak: cegła licowa, kamień /fundamenty, budynki gospodarcze/, drewno /konstrukcje, wykończenia/, tynki, ceramiczne pokrycia dachów itp.

- w przypadku lokalizowania nowych inwestycji oraz prac modernizacyjnych przy budynkach historycznych, powstałych przed 1945 r., zaleca się wprowadzania do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zapisu o wymogu uzgadniania tych lokalizacji i prac modernizacyjnych z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku.

4.7. Układy przestrzenne wsi o wartościowych elementach kulturowych.
Wsie ulicowe: Borucino, Stare Czaple, Gołubie, Łączyno,
Wsie placowe: Nowe Czaple.

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania wartości kulturowych:

- ochrona zachowanych układów przestrzennych wsi poprzez utrzymanie tradycyjnych dróg oraz zachowanie zasady regularnego wyznaczania działek i rozmieszczenia zabudowy przy drogach,
- ewentualny rozwój wsi powinien następować przez dogęszczanie istniejących układów, w tradycyjnych wielkościach zagród, wzdłuż istniejących, wewnętrznych, historycznych dróg oraz poprzez powiększenie tradycyjnego układu wzdłuż jego głównych dróg, tworzących osnowę układu, w formach zagród /działek/ nawiązujących do tradycyjnych występujących we wsi.

4.8. Pozostałe wartościowe obiekty architektoniczne.

We wszystkich wsiach na terenie parku obowiązuje zachowane istniejącej zabudowy historycznej, należącej do typów określonych w poz. E.

4.9. Obszary i obiekty archeologiczne nie wpisane do rejestru zabytków.

- postuluje się ustanowienie stref ochrony archeologicznej dla stanowisk nie wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych,
- do czasu ustanowienia stref, w przypadku lokalizowania inwestycji na obszarze postulowanych stref ochrony archeologicznej obejmujących stanowiska płaskie /osada, cmentarzysko, punkt osadnictwa itp./ należy uzyskać opinię Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, na podstawie której Wojewódzki Konserwator Zabytków w Gdańsku określi zasady ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

4.10. Obszary szczególnie predysponowane do utworzenia parków kulturowych.

Gmina Stężyca położona jest w wyróżnionym w planie województwa mikroregionie historyczno-kulturowym – Ziemi Kartuskiej, obszarze występowania w większości wybitnych walorów dziedzictwa kulturowego i wskazanym do utworzenia parku kulturowego „Kartusko – Mirachowskiego". Wyznaczono taki obszar, którego zasięg przedstawiono na rysunku „Studium". Zasady ochrony wartości kulturowych w powyższym obszarze ustalono w poz. 2.6. (ustalenia planu zagosp. Woj. Pomorskiego – ochrona środowiska kulturowego).

4.11.Obszary i miejsca o wartościach historycznych.

Zakłada się ochronę:

- Pomnik Bojowników Ruchu Oporu w Gołubiu,
- Pomnik Bojowników Ruchu Oporu w Szymbarku,
- miejsca pamięci na terenie Centrum Edukacji i Promocji Regionu P.H.U. „DANMAR" w Szymbarku,
- miejsca pamięci na terenie obrębu Gapowo i Kamienica Szlachecka.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

5.1. Infrastruktura techniczna

Cele i zasady rozwoju:

Cel strategiczny, funkcjonowania i rozwoju systemów obsługi inżynieryjnej to działania mające na celu stworzenie możliwości realizacji standardów w stosunku do stanu istniejącego i projektowanego.

Realizacja tego celu ma zapewnić mieszkańcom standardy obsługi zgodne z normami, warunkami technicznymi i sanitarnymi przy minimalizacji niekorzystnych oddziaływań na środowisko. Należy zapewnić użytkownikom możliwość wyboru nośnika energii z preferencją nośników ekologicznych. Ważnym jest zapewnienie odpowiedniej ilościowo i jakościowo dostaw wody oraz sprawnego systemu usuwania i oczyszczania ścieków i wód opadowych a także skanalizowania mieszkań, dążenie do poprawy warunków sanitarnych i ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, gazyfikacja gminy zapewniająca energię dla potrzeb bytowych mieszkańców oraz poprawę standardu aerosanitarnego i zamieszkania jak również zapewnienie nieprzerwanej dostawy energii elektrycznej w odpowiednich ilościach i wreszcie odbiór odpadów nie powodujący żadnych uciążliwości. Budowa kanalizacji sanitarnej winna być jednym z podstawowych kryteriów zainwestowania na nowych terenach, jednak do czasu jej realizacji dopuszcza się odprowadzenie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych pod warunkiem uzyskania przez przyszłych użytkowników długoterminowych umów na odbiór ścieków.

Propozycje rozwiązań :

- Zaopatrzenie w wodę.

Planuje się rozbudowę sieci wodociągowych w celu objęcia wszystkich mieszkańców gminy zasięgiem obsługi wodociągów.

Proponuje się opracowanie programu określającego modernizację wykorzystania nadwyżki w ujęciach wody. Mając jednak na uwadze wysokie koszty utrzymania należy rozpatrzyć możliwość utworzenia wodociągu gminnego opartego na mniejszej licznie ujęć. Projekt taki należy poprzedzić wykonaniem analiz technicznych i ekonomicznych typujących ujęcia do eksploatacji i koncepcji ich modernizacji i automatyzacji oraz koncepcji rozbudowy sieci dla stworzenia zamkniętego obiegu, zapewniającego dostępność dla każdego mieszkańca.

- Odprowadzenie i oczyszczanie ścieków.

Położenie gminy Stężyca na wododziale trzech rzek: Raduni, Słupi i Wdy oraz analiza hydrologiczna wykazują, że gmina nie posiada dogodnych odbiorników ścieków oczyszczonych. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych z istniejącej oczyszczalni jest rzeka Kania, posiadająca mały przepływ, oraz potencjalnym odbiornikiem może być rzeka Czysta Woda /obie z zlewni Wdy/. Rzeki te oddalone są od siebie o około 2,0 km i to one mogą być odbiornikami dla jednej centralnej oczyszczalni ścieków. Dla terenów nie objętych tym systemem pozostają przydomowe lub nisko technologiczne oczyszczalnie i zastosowanie lokalnych kanalizacji. Za takim rozwiązaniem, pomimo konieczności przesyłu ścieków na znaczne odległości, przemawia zarówno rachunek ekonomiczny jak i wysoki poziom obsługi oczyszczalni pod względem technicznym, ekologicznym i dobory wysoko kwalifikowanej kadry pracowników.

Zaproponowany system nie wyklucza odprowadzania ścieków z terenów na obrzeżach gminy do gmin ościennych, co wydaje się być dobrym rozwiązaniem po dokonaniu wcześniejszych analiz

techniczno-ekonomicznych.
Aby spełnić założone standardy konieczna jest budowa sieci kanalizacyjnej we wszystkich miejscowościach poza wsią gminną. Wysokie koszty jej realizacji wymuszają dokonanie odpowiednich analiz przydatności technicznej ekonomicznej zastosowania powszechnie stosowanego systemu kanalizacji grawitacyjnej. Jako alternatywne rozwiązanie można zastosować kanalizację podciśnieniową /trudną do wykonania i wymagającą wysokiej kultury użytkownika/ albo ciśnieniową, mającą wiele zalet, łatwą w budowie i użytkowaniu. Taki system odprowadzenia ścieków daje oszczędności ekonomiczne podczas budowy i eksploatacji w stosunku do tradycyjnie stosowanego grawitacyjno-pompowego. Mając na uwadze możliwość łączenia wszystkich zaproponowanych rozwiązań w jeden sprawnie działający system, przed podjęciem decyzji realizacyjnych niezbędne jest przeprowadzenie starannych analiz celowości przyjętych zastosowań.
Dla terenów nie objętych systemem scentralizowanym można zastosować lokalne kanalizacje i nisko technologiczne lub przydomowe oczyszczalnie ścieków.
Przy realizacji kanalizacji deszczowej należy przewidzieć oczyszczalnię wód opadowych z ulic i parkingów przed skierowaniem ich do cieków. Zaleca się więc stosowanie półprzepuszczalnych nawierzchni ulic, studni chłonnych stawów filtracyjnych itp.

- Zaopatrzenie w gaz

W horyzoncie czasowym „Studium" przewiduje się gazyfikację 50% mieszkańców gminy /wsie Stężyca, Klukowa Huta, Nowa Wieś i Kamienica Szlachecka/ gazociągiem wysokiego ciśnienia w Kościerzynie, z którego odgałęzienie prowadzić będzie do planowanej stacji redukcyjno-pomiarowej I st. zlokalizowanej w okolicach Stężycy. Stacja ta docelowo zapewnić musi dostawy gazu dla całej gminy. Konieczne jest też wybudowanie systemu gazociągów /magistralnych i rozdzielczych/.

- Zaopatrzenie w ciepło.

Nie planuje się tworzenia zcentralizowanego systemu zaopatrzenia w ciepło na terenie gminy, a potrzeby jej mieszkańców realizowane będą w lokalnych i indywidualnych źródłach z wykorzystaniem paliw ekologicznych, głównie gazu, przy jednoczesnym likwidowaniu indywidualnych palenisk na paliwo stałe.

- Zaopatrzenie w energię elektryczna.

Istniejący GPZ w sposób wystarczający zaopatruje gminę w energię elektryczną zaspokajając jej potrzeby teraźniejsze i planowane. W przypadku, gdy rozwój przestrzenny wykraczać będzie poza zasięg jego obsługi konieczna będzie rozbudowa sieci 15kV i stacji transformatorowych.

- Unieszkodliwianie odpadów.

Istniejące składowisko odpadów w Gostomiu zapełnione zostanie około roku 2015. Po tym okresie gmina Stężyca będzie wywoziła swoje odpady do Oskowa, gm. Cewice, gdzie planowany jest Międzygminny Zakład Unieszkodliwiania Odpadów.
Sukcesywnie prowadzany będzie system selektywnej zbiórki surowców wtórnych.

- Telekomunikacja.

W celu podniesienia standardu usług przewiduje się dalszy rozwój telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej o charakterze komercyjnym.

- Odnawialne źródła energii.

Do odnawialnych źródeł energii elektrycznej i cieplnej należą m.in. elektrownie wiatrowe, ogniwa fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, wody geotermalne. Na obszarze gminy wyznaczono miejsca potencjalnej lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł, o mocy

przekraczającej 100kW oraz ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu (oznaczone na rysunku Studium symbolem graficznym). Ponadto, na obszarze zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stężyca obejmującej obręb geodezyjny Gapowo – 2013 rok, dopuszcza się lokalizację urządzeń produkujących energię odnawialną o mniejszej mocy. Ustala się możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii przy zastosowaniu rygorów wnikających z przepisów odrębnych. W granicach wyżej wymienionych obszarów dopuszczać się powinno również lokalizację urządzeń i obiektów towarzyszących elektrowniom, w tym: dróg dojazdowych i placów montażowo-manewrowych, stacji(GPZ) i sieci elektroenergetycznych oraz instalacji sterowania i komunikacji.

Wskazana jest gruntowna analiza przedinwestycyjna z zakresu rozwinięcia funkcji elektroenergetyki wiatrowej. Wskazanie właściwej lokalizacji winno zostać poprzedzone szczegółowymi badaniami oraz procedurą oddziaływania na środowisko. Ze względu na konieczność zapewnienia wysokiej jakości życia mieszkańców, ochronę środowiska oraz jakość krajobrazu, wprowadza się następujące warunki lokalizacji w wyznaczonych miejscach elektrowni wiatrowych:

1) przy określaniu lokalizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględniać uwarunkowania wynikające w szczególności z oddziaływania na obszary objęte ochroną przyrody, w formie: parku krajobrazowego, rezerwatów przyrody, obszarów NATURA 2000, obszarów chronionego krajobrazu, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo-krajobrazowych;
2) konieczne jest uwzględnianie lokalizacji:
   a) terenów zabudowy mieszkaniowej – siłownie wiatrowe należy lokalizować w odległości min 500 m od zabudowań oraz z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa (dopuszcza się zmniejszenie tej odległości pod warunkiem zapewnienia wymaganej przepisami prawa ochrony akustycznej);
   b) obiektów objętych ochroną – siłownie wiatrowe należy lokalizować w odległości min 650 m od obiektów chronionych ustaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz zapisanych w gminnej ewidencji zabytków;
   c) dróg o nawierzchni utwardzonej i linii kolejowych;
   d) linii elektroenergetycznych;
   e) lasów oraz akwenów i cieków wodnych;
3) lokalizacje elektrowni wiatrowych muszą uwzględniać możliwość przesyłu wyprodukowanej energii, z zachowaniem możliwie jak najmniejszego negatywnego oddziaływania linii elektroenergetycznych na środowisko,
4) realizację elektrowni wiatrowych uzależnia się od wyników monitoringu przelotu ptaków i nietoperzy, który należy przeprowadzić,
5) realizacja elektrowni wiatrowych musi być poprzedzona sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Granice tego planu muszą obejmować lokalizację wiatraków oraz przewidywaną strefę ich oddziaływania akustycznego.

Standardy obsługi:

- Zaopatrzenie w wodę.

System zaopatrzenia w wodę zapewnić ma nieprzerwaną i niezawodną dostawę wody wszystkim

mieszkańcom gminy, przyjmując wskaźnik q 1 = 150.0 dm^3/d zużycia wody na jednego mieszkańca oraz q2 = 150.0 dm^3/d dla użytkowników ośrodków wczasowych, domków letniskowych i pensjonatów.

- Odprowadzenie i oczyszczenie ścieków.

System odprowadzania ścieków, w ilości zużycia wody, obejmuje 90–95% mieszkańców poprzez sieci kanalizacyjne lub przyzagrodowe oczyszczalnie a 100% mieszkań wyposażonych będzie w instalacje kanalizacyjne.

- Zaopatrzenie w ciepło.

Standard obsługi przewiduje produkcję, dostawę i możliwość wyboru nośnika energii z preferencją paliw przyjaznych środowisku i stopniowym eliminowaniu paliw stałych. Dostarczanie ciepła oparte na lokalnych lub indywidualnych źródłach. Zaopatrzenie w gaz.
Horyzont czasowy „Studium" zakłada zaopatrzenie 70% mieszkańców gminy w gaz, którego ilości zapewnią ogrzewanie, przygotowanie ciepłej wody i gotowanie.

- Zaopatrzenie w energie elektryczna.

Obecny system zaopatrzenia w energię elektryczną spełnia wszystkie potrzeby mieszkańców.

- Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów.

Obejmujący 100% mieszkańców system zapewnić musi gromadzenie odpadów w miejscu wytwarzania, wywożenie według potrzeb a także wstępną segregację i utylizację odpadów przy warunku, że ich transport nie może być uciążliwy dla mieszkańców i środowiska.

5.2. Komunikacja.

Układ drogowy.

5.2.1. Zadania w zakresie budowy i modernizacji dróg wojewódzkich.

Dla głównych celów i kierunków polityki transportowej odnoszących się do terenu gminy, plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego nie przewiduje zadań do umieszczenia w programie operacyjnym.
Program operacyjny rozwoju regionalnego województwa pomorskiego na lata 2001 – 2002 przewidywał jako zadania ujęte w Priorytecie III przebudowę drogi wojewódzkiej nr 214 i w ramach tego przedsięwzięcia przebudowę skrzyżowania w Klukowej Hucie. Prace te polegać miały na wzmocnieniu konstrukcji nawierzchni, poszerzenie nawierzchni w miejscach niebezpiecznych, modernizację skrzyżowań i poprawę bezpieczeństwa przejść pieszych przez jezdnię.
Planowane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca obejście miejscowości Stężyca przez drogę nr 214 i drogę powiatową nr DP 10248 przedstawiono jako rezerwę terenową.
W „Programie rozwoju dróg krajowych i wojewódzkich do r. 2015 na terenie woj. pomorskiego", w klasyfikacji funkcjonalno-technicznej, dla drogi nr 214 przyjęta została docelowo klasyfikacja G, natomiast dla drogi nr 228 klasa Z. Warunki ochrony drogi wojewódzkiej określają przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

5.2.2. Trasy rowerowe.

Przewiduje się realizację tras rowerowych, a w pierwszej kolejności :

- międzyregionalnej trasy rowerowej nr 11 – Trasy Tysiąca Jezior i nr 12 – Trasy Zamków Polski Północnej (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214, drogi powiatowej nr 312 i dróg gminnych),
- regionalnej trasy rowerowej nr 133 relacji Gdańsk – Kartuzy – Sulęczyno – Bytów, (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 228).

Ponadto przewiduje się realizację regionalnej trasy rowerowej nr 115 – Kartuzy – Stężyca – – Kościerzyna – Stara Kiszewa – Kaliska – Osiek – (wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 i dróg powiatowych nr 249, 250, 251), oraz tras rowerowych gminnych wg postulatu władz gminy.
W miarę wzrostu ruchu rowerowego należy dążyć do podnoszenia standardów technicznych samych tras rowerowych jak i ich otoczenia, przy tym zapewnienia miejsc parkingowych dla rowerów przy przystankach i dworcach PKS, przy urzędach, szkołach, punktach widokowych itp.

5.2.3. Drogi gminne.

Istniejąca gęstość dróg na terenie gminy i geometria układu tych dróg zapewnia niezbędne powiązania poszczególnych wsi z ośrodkiem gminnym, a także podstawowe połączenia z innymi ośrodkami regionalnymi i centrum metropolii trójmiejskiej. Głównym elementem polityki przestrzennej gminy powinno być zapewnienie pełnej przepustowości dróg gminnych w sezonie letnim i pełnej drożności tych dróg w sezonie zimowym. Koniecznym jest opracowanie programu gospodarczego modernizacji i renowacji istniejącej sieci dróg gminnych, w którym należy uwzględnić dwa zadania do realizacji w pierwszej kolejności.

a) Utwardzenie i modernizacja dróg łączących ośrodek gminny w Stężycy ze wsiami sołeckimi.
b) Ulepszenie i modernizacja dróg obsługujących najbardziej uczęszczane szlaki turystyczne przy uwzględnieniu warunków ochrony parku:
   - poprawa wykorzystania komunikacji kolejowej dla obsługi ruchu turystycznego, w tym utrzymanie ruchu pociągów osobowych na linii kolejowej Gdynia – Kościerzyna,
   - organizacja węzłów integracji ruchu kolejowego z ruchem rowerowym na stacjach: Wieżyca i Gołubie (parkingi, wypożyczalnie i pomieszczenia do przechowywania rowerów, informacja, naprawa itp.)
   - organizacja ścieżek rowerowych, przede wszystkim łączących ww. węzły integracyjne z siecią regionalnych tras rowerowych,
   - prowadzenie tras komunikacji tranzytowej wyłącznie po trasie przebiegu istniejącej drogi wojewódzkiej Kartuzy – Bytów,
   - organizacja parkingów w miejscowościach masowo odwiedzanych przez turystów,
   - ograniczenie przewozu substancji niebezpiecznych dla środowiska (z wyjątkiem paliw) przez obszar parku.
c) Budowa drogi gminnej po śladzie nieistniejącej linii kolejowej z Gołubia do Kościerzyny pod warunkiem wyłączenia powyższej trasy z terenów zamkniętych kolei.
d) Modernizacja i rozbudowa wszystkich dróg gminnych wraz z budową chodników, ciągów pieszych i tras rowerowych (lokalnych i regionalnych) przy tych drogach.

Komunikacja kolejowa.
Przewiduje się adaptację istniejącej linii kolejowej jednotorowej relacji Gdynia – Maksymilianowo ze stacją w Gołubiu i Wieżycy oraz z przystankiem w Krzesznej, Ze względu na jej przebieg przez tereny atrakcyjne krajobrazowo, przejazdy koleją mogą stanowić atrakcją turystyczną.

6. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Główne inwestycje celu publicznego związane są z modernizacją i rozbudową systemów obsługi inżynieryjnej gminy.
Planuje się rozbudowę sieci wodociągowych w celu objęcia wszystkich mieszkańców gminy zasięgiem obsługi wodociągów (gospodarstwa dotychczas nie objęte siecią oraz zespoły zabudowy letniskowej). W roku 2009 planuje się remont hydroforni w Klukowej Hucie, zaś w roku 2010 remont hydroforni we wsi Szymbark.
W dziedzinie gospodarki ściekowej jako rozwiązanie podstawowe pozostaje scentralizowany system kanalizacji z istniejącą oczyszczalnią ścieków którą przewiduje się do modernizacji i rozbudowy. Dla terenów nie objętych systemem scentralizowanym można zastosować lokalne kanalizacje i nisko technologiczne lub przydomowe oczyszczalnie ścieków. Planuje się rozbudowę systemu kanalizacyjnego w celu objęcia wszystkich mieszkańców gminy obsługą kanalizacyjną (gospodarstwa dotychczas nie objęte siecią oraz zespoły zabudowy letniskowej), w latach 2005 – 2006 planuje się budowę kanalizacji sanitarnej we wsi Żuromino, w latach 2007 – 2009 budowę kanalizacji sanitarnej ze Stężycy do wsi Gołubie, w latach 2009 – 2011 budowę kanalizacji z Gołubia do Szymbarka, w latach 2011 – 2013 budowę kanalizacji ze Stężycy do Klukowej Huty, zaś w latach 2012 – 2013 budowę kanalizacji ze Stężycy do wsi Zgorzałe.
Planuje się gazyfikację gminy obejmującą w horyzoncie czasowym „Studium" ok. 45% – 50% mieszkańców gminy. Z istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia w Kościerzynie planuje się odgałęzienie do planowanej stacji redukcyjno-pomiarowej pierwszego stopnia zlokalizowanej w sąsiedztwie Stężycy.
Planuje się modernizację dróg gminnych na obszarze całej gminy oraz budowę chodników, ciągów pieszych i ścieżek rowerowych z nimi związanych.
Projektuje się budowę drogi gminnej po śladzie nieistniejącej linii kolejowej z Gołubia do Kościerzyny oraz modernizację drogi gminnej Nowe Czaple – Czapielski Młyn. Na rok 2007 przewiduje się budowę drogi z kamienicy Szlacheckiej do wsi Ostrowo, w roku 2008 remont drogi do Łosienic.
W ramach zagospodarowania turystycznego przewiduje się lokalizację gminnych ścieżek rowerowych, ścieżek edukacyjnych (nad jeziorami) i szlaków pieszych, tras narciarskich oraz terenów gminnych przeznaczonych dla lokalizacji urządzeń sportowo-turystycznych w Stężycy, Delowie, Gołubiu, Szymbarku i Pierszczewie. Na lata 2008 – 2009 planuje się realizację ścieżki rowerowej ze Stężycy przez Żuromino do Borucina.
Planuje się adaptację, powiększenie terenu lub rozbudowę obiektów z dziedziny usług i kultury w Gołubiu: Ogrodu Botanicznego i boiska sportowego oraz miejsca pamięci – pomnika.

Uwzględnienia się zamierzenia inwestycyjne związane z adaptacją, modernizacją i rozbudową:

- Centrum Edukacji i Promocji Regionu P. H. U. „DANMAR" w Szymbarku,
- Ośrodka Edukacji Ekologicznej /ogród dendrologiczny/ w Gołubiu,
- usługi turystycznej w obrębie szczytu Wieżyca (Kaszubska Wieża Widokowa im. Jana Pawła II „Szczyt Wieżyca", parking, ścieżka spacerowa pomiędzy parkingiem i wieżą).

7. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów o których mowa w art. 48 ust. 1.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wynikają z planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego uchwalonego we wrześniu 2002 roku. Ustalenia omówiono w rozdziale „kierunki polityki przestrzennej w planach wyższego rzędu". Do podstawowych inwestycji zalicza się:

- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 214 i w ramach tego przedsięwzięcia przebudowę skrzyżowania w Klukowej Hucie,
- obejście miejscowości Stężyca przez drogę wojewódzką nr 214 i drogę powiatową nr DP 10248,
- realizację międzyregionalnej trasy rowerowej nr 11 – Trasy Tysiąca Jezior i nr 12 – Trasy Zamków Polski Północnej,
- realizację regionalnej trasy rowerowej nr 115 – Kartuzy – Kościerzyna – Osiek i regionalnej trasy rowerowej nr 133 – Gdynia – Bytów,
- realizację linii radiowych ze stacji Szymbark.

Inwestycji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym zgodnie z ustaleniami programów o których mowa w art. 48 ust. 1 nie przewiduje się. Ponadto uwzględnienia się zamierzenia inwestycyjne związane z adaptacją i modernizacją Kaszubskiego Uniwersytetu Ludowego w Wieżycy, rozbudowa istniejącego zainwestowania poprzez lokalizację na działce nr 116/1 nowej inwestycji (funkcja dydaktyczna, hotelowa, turystyczna, gastronomiczna).

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym także obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży 2000 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej.

8.1. Obszary gruntów rolnych przeznaczonych na cele zalesień.

„Studium" przewiduje dolesienia we wsiach Klukowa Huta i Żuromino. Zgodnie z Ustawą z dnia 28 lutego 1991 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, na tych obszarach konieczne jest opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

8.2. Obszary gruntów rolnych przeznaczonych na cele nierolnicze.

Na terenie gminy przewidziano rezerwy terenowe pod rozwój funkcji mieszkalnej, turystycznej i usługowej. Wymagają one opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz uzyskania decyzji na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze. Wynika to z Ustawy

z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

8.3. Obszary złóż kruszywa naturalnego.

Na terenie gminy Stężyca znajdują się udokumentowane złoża kruszywa naturalnego we wsiach: Kamienica Królewska, Łączyno, Sikorzyno, Niesiołowice (zgłoszone wnioski do „Studium"). Dla obszaru Z2 (teren udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego) ustala się sporządzenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011r.

Na obszarze zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stężyca obejmującej obręb geodezyjny Gapowo – 2013 rok, wskazuje się nowe obszary złóż kruszywa naturalnego. Jednocześnie dopuszcza się wydobycie kopalin ze złóż udokumentowanych, innych niż wskazane na rysunku studium.

Dopuszcza się wydobycie złóż wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszczającego lokalizację kopalni kruszywa.

Eksploatacja złoża będzie możliwa dopiero po przeprowadzeniu pełnej procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

8.4. Obszary, dla których przewidywana jest realizacja ponadlokalnych celów publicznych.

Konieczność wykonania opracowań planistycznych dotyczy obszarów, na których przewiduje się realizację programów wojewódzkich służących realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych. Dla terenu gminy Stężyca nie przewiduje się zadań z rejestru wojewódzkiego.

8.5. Obszary, dla których przewidywana jest realizacja lokalnych celów publicznych.

Konieczność wykonania opracowań planistycznych dotyczy obszarów dla rozwoju funkcji publicznych. Główne inwestycje celu publicznego podano w poz. 6.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Obszary powyższe związane są z głównymi kierunkami rozwojowymi stanowiącymi kontynuację lub uzupełnienie istniejącego zainwestowania. Obszary te grupują większość wniosków mieszkańców gminy które wpłynęły do „Studium". Potrzeba opracowania planów miejscowych występuje we wsiach o dużej ilości wniosków dotyczących opracowania planów: Stężyca, Gołubie, Szymbark, Sikorzyno, Borucino i Pierszczewo. Ponadto potrzeba opracowania planów uwzględniających rewaloryzację przestrzenną terenów zdegradowanych wystąpi we wsi Pierszczewo, Żuromino i Potuły. Mogą wystąpić również inne przesłanki do opracowania planów przestrzennych. Jednak kolejność wykonania takich planów będzie wynikać z bieżących potrzeb gminy. „Plan Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego" postuluje opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wsi gminnej Stężyca oraz dla zespołów rekreacyjnych w Pierszczewie i Gołubiu.

Wszystkie plany opracowywane w granicach kierunków rozwojowych wymagają zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Istniejące warunki fizyczno-geograficzne nie są korzystne dla gospodarki rolnej. Przeważają gleby o niskich klasach bonitacyjnych, występuje tu bardzo urozmaicona rzeźba terenu oraz trudne warunki klimatyczne ze skróconym okresem wegetacji.
Obecnie użytki rolne zajmują w gminie ok. 52% ogólnej powierzchni (16,03 tyś. ha). Występuje tu wyłącznie gospodarka indywidualna stanowiąca ok. 98% powierzchni użytków rolnych.
W związku z występowaniem gleb o niskich klasach bonitacyjnych na obszarach atrakcyjnych krajobrazowo sukcesywnie zmniejsza się ich powierzchnia na rzecz lokalizacji zabudowy turystycznej. Zakłada się dalsze wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej w związku z przyjęciem kierunków rozwojowych dla poszczególnych wsi. Wielkość takich wyłączeń będzie uzależniona od aktualnych potrzeb właścicieli gruntów.
Jedną z możliwości pozyskania dodatkowych dochodów z gospodarstwa rolnego jest założenie gospodarstwa agroturystycznego.
Szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania terenów rolnych podaje Plan Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. W dziedzinie rolnictwa zaleca się między innymi:

- sukcesywne wprowadzanie proekologicznych form gospodarki rolnej, w tym rolnictwa ekologicznego,
- wszelkie prace melioracyjne podporządkować zasadom właściwej retencji a zwłaszcza zaniechać osuszania łąk i torfowisk.

Lasy i grunty leśne stanowią ok. 31% powierzchni gminy zaś grunty prywatne stanowią ok. 44% powierzchni leśnej. Na fragmentach powierzchni leśnej zlokalizowana jest zabudowa turystyczna. Nie przewiduje się dalszego przeznaczania terenów leśnych na cele nieleśne.
W dziedzinie leśnictwa zaleca się między innymi:

- zachowanie wielofunkcyjnego charakteru lasu; zachowanie zdrowych ekosystemów leśnych o składzie gatunkowym zgodnym z siedliskiem i potencjalnym drzewostanie oraz dostosowanie lasu do pełnionych funkcji z uwzględnieniem zasad ochrony przyrody i krajobrazu,
- dopuszcza się możliwość zalesienia w zależności od potrzeb gruntów klasy VI lub V o ile nie jest to wykluczone innymi przepisami odrębnymi,
- na obszarze zmiany studium obejmującej obręb geodezyjny Gapowo – 2013 rok, dopuszcza się możliwość zalesień i zadrzewień terenów rolnych, za wyjątkiem obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW oraz stref ochronnych ww. obszaru związanych z ograniczeniem w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu,
- dopuszcza się możliwość zalesienia gruntów położonych na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15% o ile nie jest to wykluczone innymi przepisami odrębnymi,
- dopuszcza się możliwość zalesienia gruntów okresowo zalewanych o ile nie jest to wykluczone innymi przepisami odrębnymi,
- dopuszcza się możliwość zalesienia gruntów zdegradowanych w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Szczegółowe zasady dotyczące ochrony terenów leśnych podano w poz. 3. „Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów – kierunki polityki przestrzennej wynikające z wysokich walorów przyrodniczych”

11. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania mas ziemnych.

Zgodnie ze „Studium obszarów bezpośredniego zagrożenia powodziowego od rzeki Raduni"– oprac. IMGW Oddział Morski Gdynia, na terenie gminy Stężyca, obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią występują wokół jeziora Ostrzyckiego. Obszar zagrożony zalaniem wodą o prawdopodobieństwie 1% występuje wzdłuż linii brzegowej jeziora Ostrzyckiego, w obrębie pomiędzy jeż. Ostrzyckim i jeż. Patulskim (projektowany użytek ekologiczny) oraz na obszarze obniżenia pomiędzy jez. Ostrzyckim i jez. Bukrzyno Duże (projektowany rezerwat przyrody).
Na obszarze gminy Stężyca nie występują zagrożenia spowodowane osuwaniem mas ziemnych. Eksploatacja kruszywa naturalnego występuje na obszarach poza terenami zabudowy.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

Filar ochronny wyznaczono w projektowanym złożu kruszywa naturalnego Przymuszewo – Delowo w celu oddzielenia terenu eksploatacji od fragmentu cennego przyrodniczo znajdującego się w sąsiedztwie.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. O ochronie byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271).

Na obszarze gminy Stężyca nie występują takie obszary.

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

W „Studium" wyznaczono obszary wymagające przekształceń i rehabilitacji gdzie przeznaczenie terenu oraz działania rewaloryzacyjne ustalą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Obejmują one tereny zainwestowane w inny sposób niż w obowiązujących opracowaniach planistycznych, grupujące obiekty i tereny o różnym stanie technicznym i prawnym. Po przeanalizowaniu stanu istniejącego (stan prawny terenu, stan techniczny zabudowy i infrastruktury technicznej itp.) należy rozważyć możliwość stworzenia zespołu o funkcji mieszkaniowej lub letniskowej, w którym zabudowa legalna może być uzupełniona poprzez fragmenty zabudowy nielegalnej. Tereny takie występują w obrębach wsi Pierszczewo i Żuromino. Obszary wymagające rehabilitacji obejmują również wsie zabytkowe, gdzie następuje degradacja zabudowy oraz elementów o wartościach kulturowych. Ponadto wskutek rozwoju budownictwa następuje zniekształcenie historycznego układu ruralistycznego. Do takich wsi należą Czaple, Potuły, Szymbark, Pierszczewo oraz fragmenty zabudowy historycznej we wsiach: Stężyca, Gołubie, Borucino, Łączyno, Sikorzyno, Kamienica Szlachecka, Klukowa Huta, Zgorzałe i Żuromino.
Ponadto przekształceń i rehabilitacji będą wymagały istniejące zespoły zabudowy mieszkaniowej i turystycznej degradujące środowisko przyrodnicze i krajobraz. Znajdują się one we wsiach: Gołubie, Pierszczewo, Krzeszna, Niesiołowice, Stężyca, Wieżyca, Zgorzałe i Żuromino.
Rekultywację należy przeprowadzić na byłych terenach eksploatacji kruszywa w Delowie oraz na

Id: 5441004F-A04E-47D6-A705-DC9408BF0CAD. Podpisany

terenach, gdzie aktualnie trwa eksploatacja, po jej zakończeniu.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Przez obszar gminy Stężyca przebiega linia kolejowa relacji Gdynia – Maksymilianowo. Stanowi ona teren zamknięty.

16. Ustalenia związane z realizacją wniosków do „Studium".

Do projektu aktualizacji „Studium" postulaty i wnioski nadesłali:
1. wójt, władze gminy (zleceniodawcy „Studium"),
2. sołtysi, komisje Urzędu Gminy,
3. mieszkańcy gminy, właściciele nieruchomości w gminie Stężyca (wnioski składane w 2003 r. i na początku 2004 r.),
4. organy do których wysłano zawiadomienie o przystąpieniu do opracowania zmiany „Studium".

Dokonano :
- adaptacji ustaleń „Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca" z 2002 roku oraz „Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca" z 2005 roku.
- wprowadzono korekty do „Studium" jw. w związku z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i projektem aktualizacji Planu Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,
- ze względu na skalę opracowania (1 : 25000), wskazano na rysunku „Studium" podstawowe kierunki rozwojowe gminy oraz obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i restrukturyzacji, gdzie ostateczne ustalenie formy zagospodarowania terenu nastąpi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto zgodnie ze zgłoszonymi wnioskami i postulatami:
- przeprowadzono powtórną weryfikację zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych pod kątem korekty granic i zasad zagospodarowania oraz możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i letniskowej,
- zmniejszono ograniczenia w zasadach zagospodarowania na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego zwłaszcza w kształtowaniu sieci osadniczej (lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej i letniskowej, lokalizacja nowych siedlisk rolniczych, powiększenie fragmentów zabudowy istniejącej),

Dopuszcza się na obszarze gminy Stężyca w zależności od potrzeb, możliwość:
- wprowadzenia do projektu zamierzeń inwestycyjnych związanych z budową nowych elementów zagospodarowania turystycznego (ścieżki rowerowe, ścieżki edukacyjne, trasy narciarskie, szlaki piesze, tereny urządzeń sportowych),
- lokalizacji wyciągów narciarskich w zależności od potrzeb pod warunkiem zachowania wymogów określonych przepisami odrębnymi,
- przekształcenia siedlisk rolniczych na gospodarstwa agroturystyczne,
- wprowadzenia zapisu lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej bez wskazania lokalizacji szczegółowej, w przypadkach uzasadnionych po przeprowadzeniu analizy

krajobrazowej,
- odtworzenia istniejącego zainwestowania, które ulegnie zniszczeniu wskutek klęski żywiołowej,
- lokalizacji stawów rybnych pod warunkiem zachowania wymogów określonych przepisami odrębnymi,
- lokalizację funkcji mieszkalnej integralnie związanej z funkcją usługową, rzemieślniczą i turystyczną,
- zmiany funkcji istniejących i rozwojowych terenów, pod warunkiem zachowania wymogów określonych przepisami odrębnymi, z wykluczeniem nowej zabudowy letniskowej indywidualnej skoncentrowanej w zespołach,
- lokalizacji stacji paliw na zasadach przyjętych wg przepisów odrębnych.

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego dopuszcza się możliwość poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin pospolitych z wyłączeniem obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, jeżeli jednocześnie spełnione są odpowiednio następujące wymagania:
- obszar zamierzonej działalności nie przekroczy powierzchni 2,0 ha,
- wydobycie kopaliny w roku kalendarzowym nie przekroczy 20 000 m^3,
- działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych na podstawie koncesji udzielanych przez starostę na podstawie art. 16 ust. 2a Prawa geologicznego i górniczego,

W postępowaniu koncesyjnym niezależnie od wymagań ustawy Prawo geologiczne i górnicze, będzie wymagane wykonanie oceny wpływu zamierzenia na środowisko w zakresie ustalonym przez Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody.
Nie podlega ograniczeniom prowadzona dotychczas eksploatacja złóż kopalin pospolitych na podstawie wydanych ważnych koncesji do czasu ich wygaśnięcia.

Uwzględnia się zamierzenia inwestycyjne związane z adaptacją i modernizacją Kaszubskiego Uniwersytetu Ludowego w Wieżycy, rozbudowa istniejącego zainwestowania poprzez lokalizację na działce nr 116/1 nowej inwestycji (funkcja dydaktyczna, hotelowa, turystyczna, gastronomiczna).
Uwzględnia się zamierzenia inwestycyjne związane z adaptacją, modernizacją i rozbudową:
- Centrum Edukacji i Promocji Regionu P.H.U. „DANMAR" w Szymbarku,
- Ośrodka Rehabilitacyjno-Wypoczynkowego (Fundacji Rodziny Nadziei) w Stężycy,
- Ośrodka Edukacji Ekologicznej /ogród dendrologiczny/ w Gołubiu,
- Usługi turystycznej w obrębie szczytu Wieżyca w Szymbarku (Kaszubska Wieża Widokowa im. Jana Pawła II „Szczyt Wieżyca", parking, ścieżka spacerowa pomiędzy parkiem i wieżą),
- Ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego Elektrociepłowni Wybrzeże S.A. (możliwość przekształcenia funkcji obecnego terenu stawu trzcinowego na działkach nr 217, 218 w Krzesznej na funkcję rekreacyjno-turystyczną),
- Usługi turystycznej nad jeziorem Raduńskim Dolnym w Łączynie na działkach nr 116/2, 116/3, 116/6, zgodnie z wnioskiem „JAWIMAR" (przystań wodna, ośrodek wypoczynkowy oraz inne w zależności od potrzeb),
- Usługi turystycznej nad jeziorem Ostrzyckim w Czaplach na działce nr 267/2, zgodnie z wnioskiem właściciela (stanica wodna, kąpielisko, pole namiotowe oraz inne w zależności od potrzeb),
- Usługi turystycznej nad jeziorem Raduńskim Dolnym w Borucinie na działce nr 81/66,

zgodnie z wnioskiem właściciela (stanica wodna, kąpielisko, usługi turystyki, gastronomia oraz inne w zależności od potrzeb),

- Usług turystycznych w Stężycy – Delowie na działkach nr 113/1, 113/2, zgodnie z wnioskiem właściciela.

Dopuszcza się na obszarze gminy Stężyca możliwość adaptacji istniejących ośrodków wczasowych zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem z możliwością przekształceń:

1) Ośrodek Szkoleniowo-Rekreacyjny Gdańskiej Stoczni Remontowej im. J. Piłsudskiego w Stężycy
2) Ośrodek Wypoczynkowy „Lubowisko" w Stężycy
3) Ośrodek Przedsiębiorstwa Turystycznego „Wald – Tur" w Gołubiu
4) Ośrodek Wczasów Zdrowotnych „U Zbója" w Gołubiu
5) Ośrodek Wczasów Zdrowotnych w Gołubiu
6) Centrum Wypoczynkowe „Wieżyca" Stoczni Gdynia S.A. w Wieżycy
7) Centrum Wypoczynku i Sportów Wodnych „Nauta" w Szymbarku
8) Ośrodek Energetyk Elektrociepłowni Wybrzeże S.A. Gdańsk w Szymbarku
9) Ośrodek Wypoczynkowy „Wieżyca" Kolejowe Przedsiębiorstwo Turystyczno-Wypoczynkowe „Natura – Tur" w Wieżycy
10) Gliwicka Agencja Turystyczna S.A. Ośrodek Wypoczynkowy „Pod Wieżycą" w Szymbarku
11) Ośrodek Instytutu Elektrotechniki, Krzeszna w Szymbarku
12) Prywatne Domy Wczasowe – „Pension Restaurant Hubertówka" w Szymbarku
13) Ośrodek Wczasowy „Rusałka" Pierszczewko w Gołubiu
14) Kaszubski Ośrodek Wypoczynkowo-Szkoleniowy „Modrok" w Łączynie
15) Ośrodek Wypoczynkowy „Sosnówka" w Zgorzałem
16) Ośrodek Wypoczynkowy „AYK CENTER" w Zgorzałem
17) Stowarzyszenie Domów Letniskowych w Zgorzałem
18) POLSERVICE na gruntach prywatnych w Zgorzałem
19) Stowarzyszenie Miłośników Ziemi „Raduniak" w Zgorzałem
20) Ośrodek po byłym ZNTK w Gołubiu
21) Ośrodek po byłym PKP w Gołubiu
22) Ośrodek „Miś" w Stężycy
23) Ośrodek Uniwersytetu Gdańskiego w Łączynie
24) Ośrodek Zakładów Rybnych w Pierszczewie
25) Teren istniejącego ośrodka wczasowego w Potułach
26) Fundacja Rodzina Nadziei – Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy w Stężycy
27) Ośrodek wczasów zdrowotnych „U Zbója" w Gołubiu.

Drogi gminne na obszarze gminy Stężyca będą przeznaczone do adaptacji, modernizacji i rozbudowy (nawierzchnia, infrastruktura techniczna, chodniki, zieleń, ciągi piesze i trasy rowerowe oraz inne wyposażenie w zależności od potrzeb). Numeracja i przebieg zgodnie z Uchwałą Nr 196/181/05 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 15 marca 2005 roku, w sprawie nadania numeracji drogom gminnym na obszarze Województwa Pomorskiego:

1) droga nr 167001G, przebieg: droga gm. nr 167006G – Nowe Łosienice droga gm. Nr 167002G,
2) droga nr 167002G, przebieg: Klukowa Huta droga woj. Nr 214 – Dąbrowa – Nowe Łosienice

– granica gminy (kier. Tuchlin),

3) droga nr 167003G, przebieg: droga gm. nr 167002G – Nowy Ostrów – granica gminy (kier. Kujaty),
4) droga nr 167004G, przebieg: Dąbrowa droga gm. nr 167006G – Ostrów droga gminna nr167005G,
5) droga nr 167005G, przebieg: Nowy Ostrów droga gm. nr 167003G – Bolwerk – droga gm. nr167008G,
6) droga nr 167006G, przebieg: (z kierunku Mściszewice) granica gminy – Dąbrowa – – Kamienica Szlachecka droga gm. nr 167008G,
7) droga nr 167007G, przebieg: Ostrów droga gm. nr 1G7005G – droga gm. nr 167008G,
8) droga nr 167008G, przebieg: droga gm. nr 167007G – droga gm. nr 167007G – Kamienica Szlachecka droga pow. nr 1914G,
9) droga nr 167009G, przebieg: droga gm. nr 167008G – droga pow. nr 1914G,
10) droga nr 167001OG, przebieg: Kamienica Szlachecka Wyb. droga pow. nr 1914G – granica gminy (kier. Długi Kierz),
11) droga nr 167011G, przebieg: (z kier. Leszczynki) granica gminy – Przyrowie droga gm. nr 167012G,
12) droga nr 167012G, przebieg: Nowa Wieś droga woj. Nr 228 – Kam. Szlachecka – Przyrowie droga pow. nr 1916G,
13) droga nr 167013G, przebieg: granica gminy – Przyrowie – przez drogą gm. nr 167012G – – przez dr. pow. nr 1916G – dr, gm. 167017G,
14) droga nr 167014G, przebieg: droga gm. nr 167012G – Łączyno droga gm. nr 167013G,
15) droga nr 167015G, przebieg: Borucino droga woj. Nr 228 – droga gm. nr 167014G,
16) droga nr 167016G, przebieg: Borucino Wyb. droga pow. nr 1916G – przez drogą gm. nr 167013G – Łączyński Młyn,
17) droga nr 167017G, przebieg: droga woj. Nr 228 (Brama Kaszubska) – skrzyż. z drogą gm. nr 167013G – Łączyno Wyb.,
18) droga nr 167018G, przebieg: droga gm. nr 167019G – droga gm. nr 167006G,
19) droga nr 167019G, przebieg: droga gm. nr 167006G – Nowa Wieś Wyb. droga gm. nr 167012G,
20) droga nr 167020G, przebieg: Klukowa Huta droga woj. nr 228 – Domachowo Wyb.,
21) droga nr 167021G, przebieg: Klukowa Huta Wyb. droga woj. nr 214 – droga gm. nr 167002G,
22) droga nr 167022G, przebieg: (z kier. Węsiory) granica gminy – droga woj. nr 214 – droga gm. nr 167021G,
23) droga nr 167023G, przebieg: (z kier. Węsiory) granica gminy – droga gm. nr 167022G,
24) droga nr 167024G, przebieg: Żuromino Wyb. droga gm. nr 167025G – Żuromino – Borucino droga woj. nr 228,
25) droga nr 167025G, przebieg: Grodzisko droga woj. nr 228 – Chróstowo dr. woj. nr 214,
26) droga nr 167026G, przebieg; droga gm. nr 167027G – przez drogą gm. nr 167025G – Żuromino droga gm. nr 167024G,
27) droga nr 167027G, przebieg; Nowa Wieś droga woj, nr 228 – Chróstowo droga gm. nr 167025G,
28) droga nr 167028G, przebieg: (z kier. Borowiec) granica gminy – Klukowa Huta Wyb. droga

woj. nr 228,

29) droga nr 167029G, przebieg: Stężycka Huta droga gm. nr 167036G – przez dr. woj. nr 214 – droga woj. nr 228,
30) droga nr 167030G, przebieg: (z kier. Ostrowite) – Niesiołowice droga gm. nr 167032G,
31) droga nr 167031 G, przebieg: (z kier. Węsiory) – Niesiołowice droga pow. nr 1931 G,
32) droga nr 167032G, przebieg: Niesiołowice droga pow. nr 1931G – Pustka droga gm. nr 167033G,
33) droga nr 167033G, przebieg: (z kier. Ogonki) granica gminy – droga gm. nr 167032G – – granica gminy (kier. Gostomie),
34) droga nr 167034G, przebieg: Niesiołowice droga pow. nr 1931G – Rzepiska droga gm. nr 167036G,
35) droga nr 167035G, przebieg: Niesiołowice droga pow. nr 1931G – przez teren gm. Sulęczyno – potem do drogi gm. nr 167036G – droga gm. nr 167040G,
36) droga nr 167036G, przebieg: (z kier. Gostomie) – Rzepiska – Czysta Woda – Betlejem – – Stężycka Huta droga gm. nr 167029G,
37) droga nr 167037G, przebieg: Stężycka Huta droga gm. nr 167029G – droga woj, nr 214 (kier. Stężyca),
38) droga nr 167038G, przebieg: Stężycka Huta droga gm. nr 167029G – droga woj. nr 214 (kier. Dubowo),
39) droga nr 167039G, przebieg: Malbork droga gm. nr 167042G – Gapowo – droga woj. nr 214,
40) droga nr 167040G, przebieg: (z kier. Czarlino) granica gminy – Gapowo – droga woj. nr 214,
41) droga nr 167041G, przebieg: Czysta Woda droga gm. nr 167035G – w kierunku Betlejem,
42) droga nr 167042G, przebieg: Czysta Woda droga gm. nr 167035G – Malbork – droga powiatowa nr 1932G,
43) droga nr 167043G, przebieg: granica gminy Śnice – Zdrębowo – droga pow. nr 1932G i od drogi pow. nr 1932G do Pażęc,
44) droga nr 167044G, przebieg: (z kier. Skorzewa) granica gminy droga gm. nr 167043G,
45) droga nr 167045G, przebieg: Stężyca droga pow. nr 1920G – Smokowo – Zamkowisko – – Pierszczewo – droga pow. nr 1921G,
46) droga nr 167046G, przebieg: Stężyca droga woj. nr 214 – granica gminy (jeż. Gołubskie),
47) droga nr 167047G, przebieg: Zgorzałe droga pow. nr 1919G – Smokowo – przez drogę gm. nr 167054G do drogi pow. nr 1921 G,
48) droga nr 167048G, przebieg: Przewóz droga woj. nr 228 – Stare Czaple droga gm. nr 167054G,
49) droga nr 167049G, przebieg: Stare Czaple droga gm. nr 167054G – droga gm. nr 167050G,
50) droga nr 167050G, przebieg: droga gm. nr 167049G – Czapielski Młyn – Nowe Czaple – Krzeszna droga pow. nr 1921G,
51) droga nr 167051G, przebieg: droga gm. nr 167052G – Nowe Czaple – droga pow. nr 1921G,
52) droga nr 167052G, przebieg; droga gm. nr 167049G – Pierszczewo – droga gminna nr 167045G,
53) droga nr 167053G, przebieg: droga gm. nr 167045G – Zgorzałe Wyb. – droga gm.

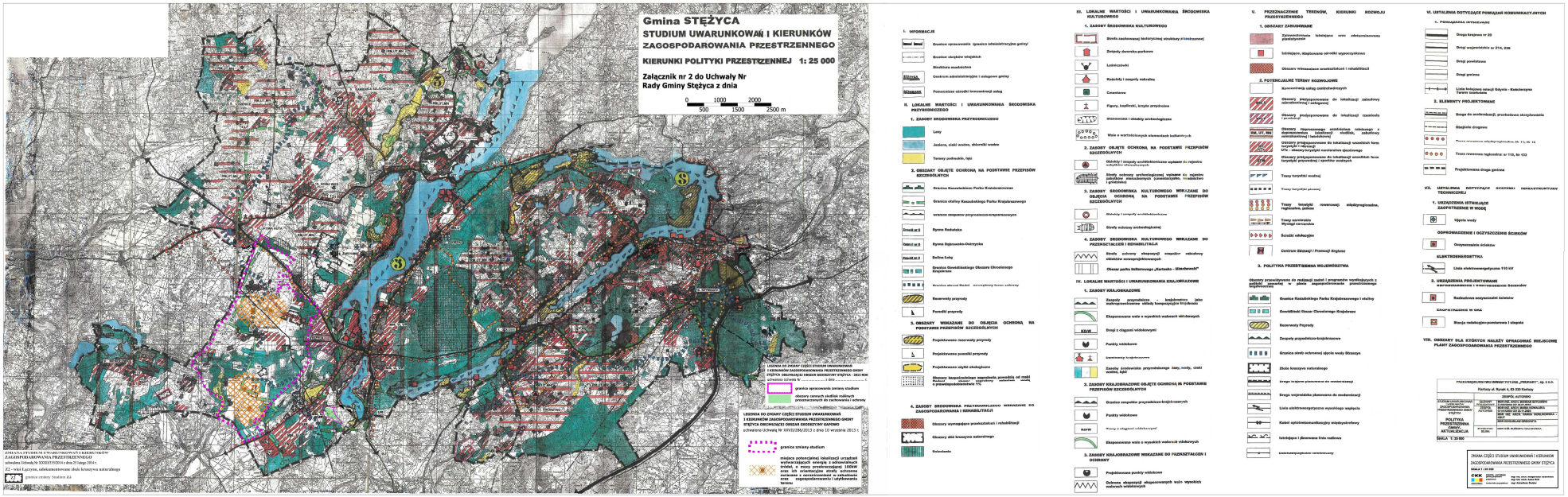
nr 167054G – jeż. Zamkowisko – Pierszczewo droga gm. nr 167045G,

54) droga nr 167054G, przebieg: droga pow. nr 1921G – Gołubie – Zamkowisko – Stare Czaple droga gm. nr 167048G,
55) droga nr 167055G, przebieg: Gołubie Wyb. droga pow. nr 1920G – droga gm. nr 167059G – granica gminy (kier. Kłobuczyno),
56) droga nr 167056G, przebieg: (z kier. Skorzewo) granica gminy – Gołubie Wyb. – droga gm. nr 167058G,
57) droga nr 167057G, przebieg: Gołubie droga pow. nr 1920G – droga gm. nr 167056G,
58) droga nr 167058G, przebieg: Gołubie droga pow. nr 1920G – Sikorzyno droga gm. nr 167059G,
59) droga nr 167059G, przebieg: Sikorzyno Wyb. droga gm. nr 167055G – droga pow. nr 1920G,
60) droga nr 167060G, przebieg: droga gm. nr 167055G – granica gminy (kier. Kaliska),
61) droga nr 167061 G, przebieg: droga pow. nr 1920G – – Nowa Sikorska Huta – droga gm. nr 167062G – granica gminy (kier. Kaliska),
62) droga nr 167062G, przebieg: Nowa Sikorska Huta. droga gm. nr 167061G – granica gminy (kier. Kłobuczyno),
63) droga nr 167063G, przebieg: Szymbark. droga gm. nr 167064G – droga gm. nr 167062G – – droga gm. nr 167055G – droga gm. nr 167061G,
64) droga nr 167064G, przebieg: Szymbark droga gm. nr 167065G – granica gminy (kier. Kłobuczyno),
65) droga nr 167065G, przebieg: Szymbark droga pow. nr 1920G – granica gminy (kier. Piotrowo),
66) droga nr 167066G, przebieg: Potuly droga gm. nr 167069G – Szymbark Wyb. droga gm. nr 167064G,
67) droga nr 167067G, przebieg: droga pow. nr 1920G – Potuły droga gm. nr 167069G,
68) droga nr 167068G, przebieg: Gołubie droga pow. nr 1920G – Krzeszna droga pow. nr 1921G,
69) droga nr 167069G, przebieg: droga gm. nr 167068G – Mała Krzeszna – Szymbark – droga gm. nr 167072G,
70) droga nr 167070G, przebieg: Mała Krzeszna – Potuły droga gm. nr 167069G,
71) droga nr 167071 G, przebieg: droga kraj. Nr 20 – Drozdowo – granica gminy,
72) droga nr 167072G, przebieg: Szymbark droga pow. nr 1920G – Wieżyca droga pow. nr 1922G,
73) droga nr 167073G, przebieg: Kolano – droga pow. nr 1922G,
74) droga nr 167074G, przebieg: droga pow. nr 1921G – Szymbark droga gm. nr 167072G,
75) droga nr 167075G, przebieg: Krzeszna – Szymbark droga gm. nr 167069G,
76) droga nr 167076G, przebieg: droga woj. nr 214 – Pypkowo – Stężyca droga woj. nr 214,
77) droga nr 16707G, przebieg: Reja droga woj. nr 228 – droga gm. nr 167026G.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr III/43/2015

Rady Gminy Stężyca

z dnia 3 marca 2015 r.

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr III/43/2015

Rady Gminy Stężyca

z dnia 3 marca 2015 r.

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany części studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stężyca.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. 2015 r. poz. 199), Rada Gminy Stężyca rozstrzyga o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany części studium:

1. Przedmiotowy projekt zmiany części studium został wyłożony do publicznego wglądu w terminie od 22 październik 2014 r. do 20 listopad 2014 r. W dniu 12 listopada 2014 r. odbyła się dyskusja publiczna.

2. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. 2015 r. poz. 199), uwagi były przyjmowane do dnia 12 grudnia 2014 r.

3. W ustawowym terminie wniesiono jedną uwagę, którą Wójt Gminy Stężyca uznał jako bezzasadną, w związku z czym Rada Gminy Stężyca nie podejmuje rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia wniesionych uwag, o których mowa w art. 12 ust. 1 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) do wyłącznej właściwości rady gminy należy uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a także zmian tych dokumentów. Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199) studium uchwala rada gminy, a zgodnie z art. 27 tejże ustawy zmiana studium następuje w takim trybie, w jakim jest ono uchwalane.

Rada Gminy Stężyca Uchwałą Nr XII/141/2012 z dnia 1 marca 2012 r. przystąpiła do sporządzania zmiany części Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca w części dotyczącej działek nr: 187, 188, 189, 190, 191, 192/1, 191/2, 198, 199, 201, 245, 246, 247, 248, 250, 251 cz. 207 i cz. 235 w obrębie geodezyjnym Stężyca. Ustalenia zawarte w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stężyca, przyjętym uchwałą Rady Gminy Stężyca nr XXXV/355/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r., zakładają utworzenie użytku ekologicznego na terenie torfowiska na południe od Zdrębowa. W związku z tym, że Rada Gminy nie planuje utworzenia użytku ekologicznego, weryfikuje się zapisy i oznaczenia studium.

Projekt Zmiany Studium został sporządzony zgodnie z wymogami ustawy z 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 199), procedura formalno-prawna przebiegała zgodnie z art. 11 ustawy.

Dla proponowanych rozwiązań projektowych uzyskano wymagane przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym pozytywne opinie oraz uzgodnienia. Do zmiany „Studium…" sporządzono prognozę oddziaływania na środowisko oceniającą proponowane rozwiązania. Dokument zmiany „Studium… „ wraz z prognozą poddano procedurze planistycznej wynikającej z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami ustawy z 03.10.2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.). Ustawa ta, w art. 46.1. wprowadziła wymóg przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w tym także w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego dokumentu. Po uzgodnieniu zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie, sporządzono dla projektu dokumentu zmiany „Studium…" prognozę oddziaływania na środowisko oraz uzyskano opinie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach.
W procedurze z udziałem społeczeństwa wpłynęła jedna uwaga do dokumentu.

Po uzyskaniu wymaganych przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uzgodnień oraz opinii projekt zmiany „Studium… „ wyłożono do publicznego wglądu, ogłaszając o tym fakcie stosownie do wymogów ustawy. Wyłożenie odbyło się w dniach od 22 października 2014 r. do 20 listopada 2014 r. W dniu 12 listopada 2014 r. odbyła się dyskusja publiczna nad rozwiązaniami projektu zmiany „Studium… „ W wyznaczonym na wnoszenie uwag okresie tj. do dnia 12 grudnia 2014r. wniesiono jedną uwagę do w/w dokumentu, która została uznana jako bezzasadna.

Mając na uwadze art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który mówi iż kształtowanie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy za zasadne uważa się podjęcie przedmiotowej uchwały.